

katolički list

ZVONIK

GODINA: VIII

BROJ: 5 (79)

Subotica, svibanj (maj) 2001.

Cijena 30,00 din

Crkva Blažene Djevice Marije u Beogradu

MAJKA ZAJEDNIŠTVA

U nizu razmišljanja o zajedništvu za ovaj svibanjski broj nameće mi se misao o Majci zajedništva. Ovoga mjeseca okupljaju se vjernici diljem svijeta na svibanjske pobožnosti. Zagledani u Mariju, dok je slave i veličaju, očekuju ujedno od nje pomoć. Obraćaju joj se žarko svojim molitvama da im pomogne u različitim potrebama. Njoj je, nekako, najlakše potužiti se, jer ona je Majka.

Ne može čovjek biti bez majke. Ne može ni Crkva biti bez majke. Zato je Isus pod križem, kad se rađala Crkva, svoju Majku dao za majku svima koji će ga slijediti i biti članovi njegovog Mističnog Tijela - Crkve. Dakle, Crkva, zajednica vjernika, ima divnu Majku - Mariju. Kako je Marija shvatila svoju zadaću u Crkvi, lijepo je opisao sv. Luka u Djelima apostolskim. Nakon Isusovog uzašašća, apostoli se vraćaju u Jeruzalem, "uspnu se u gornju sobu" i svi "bijahu jednodušno postojani u molitvi sa ženama i Marijom, majkom Isusovom, i braćom njegovom" (usp. Dj 1,12-14). Svi umjetnici koji su pokušali ovjekovječiti ovaj prizor stavljaju Mariju u središte apostolskog zbora, odnosno u središte te prve zajednice koja će na Duhove postati Crkvom.

Ona nije apostol ili svećenik, ona u apostolskom zboru nema pravo glasa. Ona je ondje zato što je morala izvršiti ulogu koju joj je Isus sa križa povjerio (usp. Iv 19,25-27). Ona je tu jer može i zna pomoći apostolima, odnosno okupljenoj zajednici. Ona je bila među njima kao simbol jedinstva i povezanosti s Isusom Kristom. Isus im ju je darovao ne da je časte i slave, nego zato da im pomaže. Darovao ju je kao bitnu i nužnu suradnicu i pomoćnicu. Apostoli su znali da je ona "puna milosti" - puna Duha Svetoga i zato im je njezina prisutnost bila dragocjena. Ona ih je hrabrila, poučavala, svjetovala, učila moliti, nadahnjivala ih... Jednostavno, bila je jamstvo da će se ispuniti sve što je Isus rekao. S apostolima je molila za dolazak Duha Svetoga i s njima ga je dočekala. A čekali su ga s nestrpljenjem. Zato je sv. Luka i zapisao: "Kad je napokon došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na istom mjestu" i "Svi se napuniše Duha Svetoga..." (usp. Dj 2,1-4). Zbog ove Marijine prisutnosti u apostolskom zboru, ali i zbog njezine neprocjenjive uloge koju je imala kao Majka Otkupiteljeva, Crkva ju je uvijek stavljala u središte svoga života. Ta svijest o Marijinoj nezamjenjivoj ulozi u životu Crkve dosegla je svoj vrhunac na koncu II. vatikanskog sabora kad ju je papa Pavao VI. svečano proglasio Majkom Crkve: "Na slavu Majke Božje i na našu utjehu proglašavamo Presvetu Mariju Majkom Crkve, tj. čitavoga kršćanskoga naroda, vjernika i pastira, koji je zazivaju preljubaznom Majkom, te odlučujemo da ovim predragim imenom već sada čitav kršćanski svijet još više časti Bogorodicu iznoseći joj molbe...".

U mjesecu smo svibnju, prvom u trećem tisućljeću. Nije li to lijepa prigoda da se Mariji Majci zajedništva, Majci Crkve - onoj koja je bila "početak boljega svijeta" - obratimo žarkom molitvom da nam pomogne izgraditi bolji svijet - civilizaciju ljubavi za kojom čeznu svi ljudi?!

"Zvonik" koji vam pružamo, dragi čitatelji, u mjesecu svibnju, u iščekivanju svetkovine Duhova, svjedoči upravo o djelovanju Duha Svetoga u suvremenom svijetu i u općoj i domaćoj Crkvi. Kako drugačije - ako ne djelom Duha - protumačiti jedinstveni događaj ustoličenja novoga nadbiskupa u Beogradu, kojemu u ovom broju posvećujemo puno prostora?! Ali, i sve drugo o čemu pišemo sigurno je djelo Duha! Bez Duha nema žive Crkve. Ali nema žive Crkve ni bez Majke. Zato sam uvjeren da iza svega stoji i njezina majčinska ruka.

Neka nam ovaj broj "Zvonika" bude poticaj da budemo jednodušno postojani u molitvi s Marijom, majkom Isusovom i majkom Crkve, u iščekivanju novih Duhova koji će obnoviti lice zemlje.

Da se to dogodi, žarko želi i moli u zajedništvu s vama,

vaš urednik

Kraljice svibnja...

Kraljice svibnja, Bezgrešna djevice, Majko i Kraljice naša - tebi se sada obraćamo, tebi koja nas uvijek rado primaš u svoj majčinski zagrljaj!

Svibanj je! Mjesec je to kojega smo od davnine posvetili tebi u čast. Mjesec je to pun ljepote - poput tebe! Naše misli sada k tebi lete, Djevice nevina! No, prije nego li ti se išta

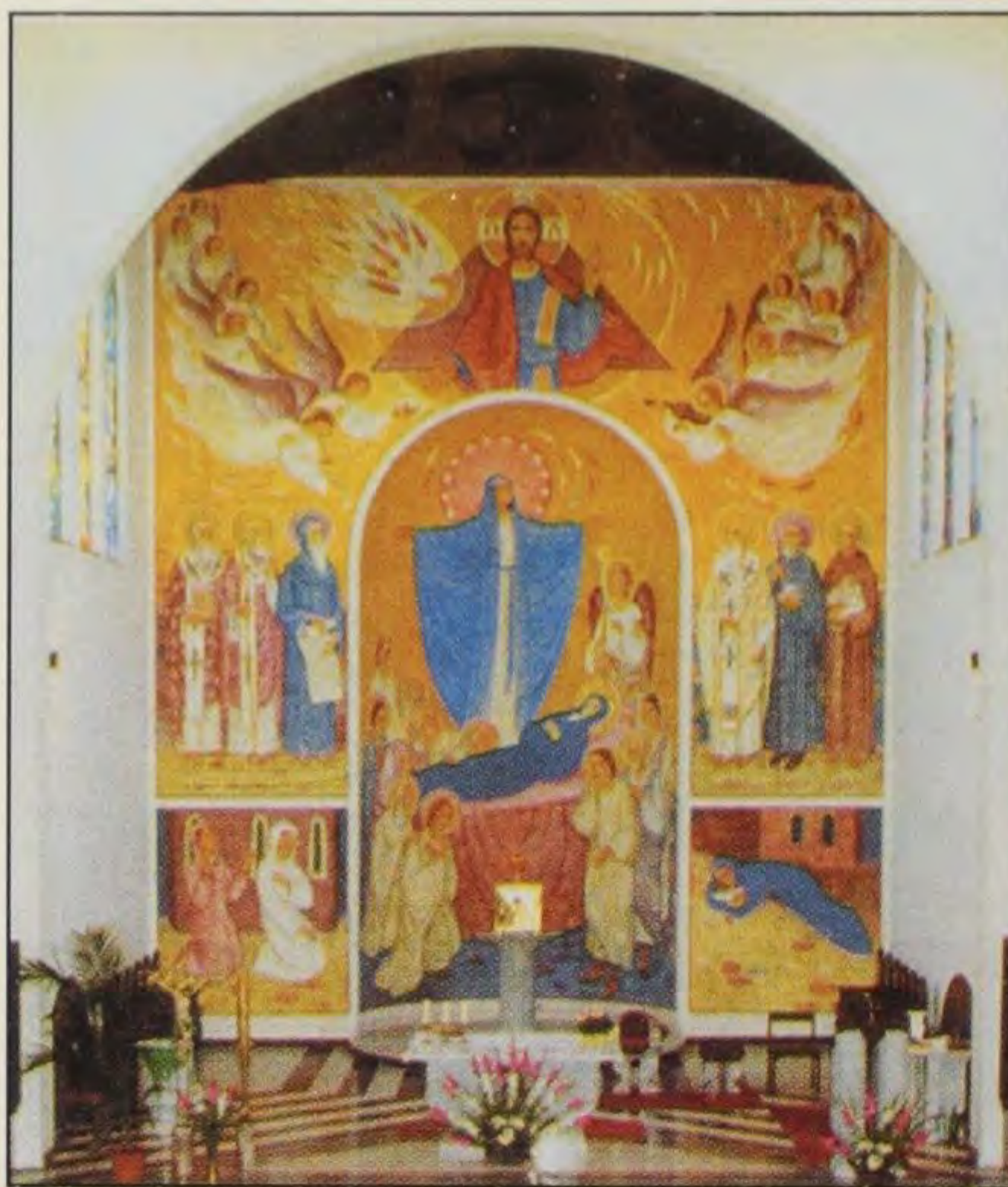
počnemo obraćati, najprije ti se želimo zahvaliti što si bila otvorena Božjoj Riječi i prihvatila da preko tebe dođe i započne spasenje čovjeka. Hvala ti što si prihvatila da mi ljudi možemo primiti najveće Dobro. Tvoje "neka mi bude" (Lk 1,38) omogućilo je svima nama pristup svemu onome što je čovjek srušio u početku svijeta. Po tebi je Krist došao u obličju čovjeka da nas - grijehom ranjene - pridigne i milosrdno pozove na zajedništvo s Bogom.

Bogorodice Marijo, dobili smo te za Majku od tvoga Sina u najsvetijem trenutku Njegova boravka na zemlji - onda kada je visio na križu. Majko moja, ti želiš samo dobro svojoj ljubljenoj djeci.

Stoga ti se i obraćamo kao svojoj Majci. Zagovaraj nas kod svoga Sina, neka nam pomogne uvijek ostati na putu Života. Neka nam ne dozvoli da ikada i pomislimo udaljiti se od Njega. Često se puta nađemo u situaciji da prionemo uz ono zlo koje nam sotona fino upakira. To nam se na prvi pogled čini privlačnijim. Pomozi nam rasvijetliti oči našega srca da znamo uvijek vidjeti i odabrati ono što je dobro za nas same i za naše bližnje. Prosvijetli nas da uvijek odaberemo ono što je Njegova sveta volja. Ali, iznad svega, pomozi nam da ne izgubimo ono "htjeti" biti Kristovi, a oni koji to ne želi, pomozi im da to budu.

Svijet je pun nepravde i nasilja. Prepun je đavolskih zasjeda. Nije nam uvijek lako nadvladati sebe i odbaciti ono što nas razara. Daj da poput tebe i mi budemo uvijek otvoreni primanju Božje Riječi, uvijek blizu Boga. Neka i čovjek današnjice, poput tebe Marijo, vjeruje toj istoj Riječi bez obzira što u tom danom trenutku ne uočava namjeru Njegove volje. A mora li nam uvijek biti jasno što Krist to od nas želi? Nije li dovoljno svakodnevno radosno i pravedno izvršavati ono što nam On dozvoli da sam dan donese? U svim tim našim pitanjima, tvoj je, Marijo, samo jedan odgovor: "Što god vam rekne, učinite!" (Iv 2,5).

Marinko Stantić

Oltar u beogradskoj katedrali

Piše: mr. Andrija Kopilović

13. 05. 2001. - 5. VAZMENA NEDJELJA

Dj 14,21-27; Otk 21,1-5a; Iv 13,31-33a.34-35

Bog djeluje s ljudima

Današnje prvo čitanje odiše radošću samoga pisca i čimbenika navjestitelja Radosne vijesti. Kada čovjek ispunjen Bogom i siguran da je Bog u njemu prolazi ovom zemljom živeći svoje poslanje, dobrota Božja se očituje i tako što već na samom putu pokazuje uspjehe našega predanja i našega žrtvovanja. Učenici obilaze već postojeće zajednice, ustanovljuju nove, oduševljeno navješćuju Riječ, svjedoče Isusa uskrsloga... Iz ovih redaka tako jasno izbija velika istina da je Crkva apostolska, jer ustrojstvo same zajednice je očito djelo Božje utemeljeno na vjeri u objavljenu Riječ, na milosti i na učiteljskoj službi onih koje su apostoli nakon molitve i posta povjeravali Gospodinu a polaganjem ruku postavljali na čelo pojedine zajednice. Crkva je dakle zajednica okupljena oko vjere u objavljenu Riječ. Ona je zajednica molitve i dobrih djela, napose posta i milosrđa. Ona je slavljenica Boga i svjedok Božje milosti na djelu u svakom čovjeku koji prima Riječ. I danas je navještaj Riječi zadaća svakoga kršćanina i to one Riječi koja se u njemu utjelovila i donijela takav plod da o njoj može svjedočiti onaj koji ju je doživio.

27. 05. 2001. - 7. VAZMENA NEDJELJA

Dj 7,55-60; Otk 22,12-14.16-17.20; Iv 17,20-26

Učenik i Učitelj

Djela apostolska ni u jednom trenutku ne zaboravljaju da smo mi, upravo kao Crkva, sljedbenici Isusa Krista raspetog i uskrslog. Naš Učitelj je prihvatio križ, progonstvo kao vlastiti put i najveći dokaz ljubavi. Nije htio svoju Crkvu i svoje učenike osloboditi toga puta progonstva i mučeništva. Zato je već na prvim stranicama Djela apostolskih opisano mučeništvo Stjepana đakona, svjedoka i prvog mučenika, ali je opis takav da je jasno da je mučeništvo najveći domet svjedočenja vjere. Budući da je posvjedočio životom i smrću, on odmah vidi nebo otvoreno i Učitelja Krista s desne Očeve. Tako svjedočanstvo sve one koji ne žele vjerovati ostavlja u tami ili još više baca u tamu jer im je srce mračno, a za one čije je srce otvoreno, makar bilo u mraku, mučenička krv je sjeme koje rađa rod. Stjepanovo je mučeništvo Židove još više odvratilo od Isusa Krista ali je na mladića Savla, koji je zbog svoje mladosti tek čuvao haljine Stjepanove, Bog bacio smrću Stjepanovom svjetlo koje će ga jednoga dana oboriti na putu prema Damasku i od progonitelja Savla učiniti apostola naroda - Pavla. Smrt mučenika nikad nije bez ploda. I svaki križ podnešen, pretrpljen s ljubavlju, donosi plod. Mi često ne znamo čije je srce Bog obasjao svojim Duhom, našim životom ili trpljenjem, ali je bitno da učenik nikada ne skrene s puta svoga Učitelja a iza sebe uvijek će ostavljati svijetli trag.

20. 05. 2001. - 6. VAZMENA NEDJELJA

Dj 15,1-2.22-29; Otk 21,10-14.22-23; Iv 14,23-29

Sloboda koju donosi vjera

Trebalo je vremena da prvi kršćani postanu svjesni posvemašnje novosti Evanđelja. Duh Kristov oslobađa njegovu Crkvu navezanosti na zakone i propise židovstva. On traži od Crkve vjernost čovjeku a ne tek propisima i nasljeđima prošlih stoljeća. U današnjem bogoslužju pred nama je tekst apostolskoga pisma nakon prvog apostolskog sabora koji očituje da su apostoli svjesni, makar su svi Židovi, da ih Duh Sveti vodi i svim narodima i svim civilizacijama i novim putovima. Nije bilo lako prekinuti tradiciju starih, otvoriti srce poganima i priznati ih Abrahamovom djecom, stoga u Pismu dominira prekrasna rečenica: "Zaključili smo Duh Sveti i mi..." Dakle, Crkva je i danas zajednica koja osluškuje Duha Svetoga napose na saborima i "ne mijenja vjeru" nego otvara putove da ostavši vjerna Bogu pristupi čovjeku onim načinom koji je njemu danas razumljiv i prihvatljiv makar to značilo i kidanje veza s nekom tradicijom. Srce koje je otvoreno Duhu Svetom uvijek je otvoreno čovjeku i osjeća da se mora obnavljati snagom suradnje s milošću koja nam je darovana u Duhu Svetom.

3. 06. 2001. - DUHOVI

Dj 2,1-11; 1 Kor 12,3b-7.12-13; Iv 20,19-23

Događaj Pedesetnice

Prodrijevši u srca vjernika Duh se ovdje, kao nekad u dvorani Posljednje večere, očituje tvorcem i vezom jedinstva. On omogućuje da ljudi različitih jezika čuju istu poruku. On ih ujedinjuje da bi mogli svijetu davati svjedočanstvo ljubavi koju nam Krist daje. Crkva je rođena na današnji dan. Crkva je, osobito danas je to vidljivo, organizam a ne puka organizacija. Ona je živo tkivo živoga tijela Isusa Krista. Danas, na dan Duhova, je očito da je u tom organizmu duša treća božanska osoba - Duh Sveti. Iz događaja Duhova je i to vidljivo da je Crkva rođena zato da bi nastavila Kristovo djelo navještanja i izvršavanja spasenja. A to djelo nije ljudsko nego božansko. Stoga je Duh Sveti na današnji dan, rađajući Crkvu iz Kristova uskrsloga Tijela, zahvatio sve generacije do konca svijeta zadaćom navještanja, svjedočenja i uzajamne povezanosti milošću i jezikom ljubavi koji će biti jedina snaga Crkve do konca svijeta: milost i ljubav. Ako ikada, u današnje vrijeme je očito da u onim dijelovima Crkve gdje se ne živi milost nastupa smrt. A gdje se ne živi ljubav, izostaje jedini, uvijek uvjerljivi svjedočki znak. Zato Crkva tamo životari a ne živi.

BEOGRADSKA KATEDRALA - SRCE KATOLIČANSTVA U SRJ

Na vazmeni ponedjeljak, 16. travnja 2001. godine, beogradska katedrala Uznesenja Blažene Djevice Marije doista je bila srce Katoličke crkve u SRJ. Bila je premalena da primi sve koji su željeli biti dionici nsvakidašnjeg slavlja. Toga dana beogradska Crkva opraštala se od svog revnog nadbiskupa **mons. dr. Franca Perka**, koji je zbog narušenog zdravlja otišao u mirovinu i izražavala dobrodošlicu svom novom pastiru nadbiskupu, **mons. Stanislavu Hočevaru**.

Biskup - živi znak Isusa Krista u zajednici

Sv. misu započeo je nadbiskup **Perko**, a zatim se prisutnima obratio nuncij **Sbarbaro**. On je među ostalim rekao:

Moje današnje sudjelovanje na obredu instalacije u ovoj katedrali uprisutnjuje i Svetog Oca Ivana Pavla II. Preko mene i mojih riječi Sveti Otac želi biti svjedok ovog važnog časa u

životu Crkve u Beogradu, i ujedno ohrabriti i čestitati nadbiskupu Hočevaru, koji postaje Ordinarijem ove prijestolnice. /.../

Ovom službenom ceremonijom nadbiskup Hočevar javno preuzima tešku odgovornost pastira Katoličke crkve u Beogradu. Za sve vas, svećenici, redovnici i laici, on postaje "živi znak Isusa Krista". /.../

U času kada nadbiskup Hočevar preuzima svoje zakonito mjesto na katedri Crkve u Beogradu, i od njega vjernici traže da bude "znak ljubavi Isusa Krista", "znak žive vjere" i na kraju kao i sam Isus "znak protivljenja".

Biskup je znak protivljenja, jer mora naviještati puninu istine mladima i starima, bogatima i siromašnima, moćnima i slabima. /.../

Mons. Hočevar - kako su se mnogi od nas uvjerali kroz godinu dana - pun je energije, raspoloživosti, apostolskog oduševljenja, po primjeru na svog velikog učitelja Don Bosca. Doista, očekuje ga ne baš lagana služba unutar Crkve /mladi, zvanja za posvećeni život, laički pokreti, dijalog

s braćom Srpske pravoslavne crkve i drugih vjera, te uključivanje u BK Jugoslavije, i izvan Crkve - dijalog s vlastima, humanitarna pomoć siromasima, pogotovo moralna pomoć u ovoj državi, kako bi se došlo do bolje budućnosti gdje će razumijevanje i pomirenje biti novine civilnog života! /.../

Ne bih izvršio svoju dužnost kada u ovom momentu ne bih izrazio iskrenu zahvalnost i poštovanje nadbiskupu Perku za mnoge godine njegovog velikodušnog djelovanja kao pastira ove nadbiskupije. Njegove suze i žrtve upisane su u "Knjigu Života" i bit će sjeme blagoslova za katoličku zajednicu u Beogradu. Znam da mogu govoriti u ime cijele Beogradske nadbiskupije, izražavajući najdublju zahvalnost za sve što je učinio za dobro Božjeg naroda u ovoj državi.

U ovom slavlju nisu sudjelovali samo brojni vjernici iz Beogradske nadbiskupije i metropolije, ondje su bili prisutni svi članovi Biskupske konferencije Jugoslavije, koji su neposredno prije mise izabrali nadbiskupa **Hočevara** za svog **novog predsjednika**, a subotički biskup **Ivan Péntzes** ostao je na dužnosti potpredsjednika. Uz njih u ovom slavlju sudjelovali su uzoriti **g. Vinko kardinal Puljić**, nadbiskup i metropolit vrhbosanski, zatim apostolski nuncij u Beogradu **mons. Eugenio Sbarbaro**, tri đakovačko-srijemska biskupa **Kos, Srakić i Gašparović**, **mons. Antun Škvorčević**, biskup požeški, **mons. Slavomir Miklović**, vladika križevački, **mons. Andrej Glavan**, pomoćni biskup ljubljanski, izaslanik vrhovnog poglavara Salezijanske družbe **Albert Van Hecke**, rektor teološkog fakulteta iz Segedina, te brojni svećenici, redovnici i redovnice iz cijele Beogradske metropolije, kao i predstavnici iz svijeta kulture, znanosti i medija, među kojima je bio i **mr. Josip Ivanović**, predsjednik Hrvatskog akademskog društva iz Subotice. Među uglednim gostima ovoga slavlja bili su nazočni i Njegova preosveštenost vladika šabačko-valjevski **Lavrentije**, dekan Teološkog fakulteta SPC u Beogradu **dr. Radovan Bigović**, ministar vjera Republike Srbije **Vojislav Milanović** kao i drugi visoki dužnosnici Republike Srbije i SR Jugoslavije te desetak veleposlanika.

*Novom nadbiskupu dar
i od požeškog biskupa mons. Antuna Škvorčevića*

Misno slavlje započelo je svečanom ulaznom procesijom nakon koje je generalni vikar Beogradske nadbiskupije **o. Leopold Rochmes** pročitao tekst bule o imenovanju novog beogradskog nadbiskupa-metropolita. Bulu je nazočnima pokazao nadbiskupov tajnik **Franc Šenk**.

Predaja pastirskog štapa i ustoličenje

Nakon Nuncijevog govora slijedio je središnji događaj ovoga slavlja - predaja pastirskog, biskupskog štapa novom nadbiskupu i njegovo ustoličenje.

Nakon što je primio biskupski štap novi nadbiskup je pošao u pratnji svog predšasnika i Nuncija do biskupske stolice u koju je sjeo i tako je službeni čin ustoličenja završen. Slijedili su potpisi na službeni dokument o primopredaji službe koju su potpisali novi i stari nadbiskup, kardinal Puljić i apostolski nuncij Sbarbaro.

Sv. misa je nastavljena pjevanjem "Slave". Prvo čitanje čitao je **Stipe Skočić**, a drugo **Verica Kopilović**. Evanđelje je svečanim pjevanjem navijestio o. **Ivan Holetić**, franjevac iz Subotice.

Prinos darova za euharistiju i "agape"

Molitve vjernika

Molitve vjernika predmolili su vjernici iz beogradskih župa Krista Kralja i sv. Antuna te iz Smedereva i Bora a zaziv na mađarskom jeziku predmolio je vjernik iz Mužlje a na slovenskom g. **Smrekar**.

U prinosu darova vjernici su uz euharistijske darove i darove novom nadbiskupu prinijeli i darove za "agape" koji je poslije mise priređen za sve sudionike ovoga slavlja.

Zborovi

Na misi je pjevao mješoviti zbor sastavljen od crkvenih zborova beogradskih župa te akademski zbor "Španac". Dirigent je bio Đorđe Stanković. Svečanost uvođenja u službu novoga beogradskog nadbiskupa i metropolite medijski je pratila RTV Srbije te još deset medijskih kuća.

Dobra organizacija

Da ovo trosatno slavlje protekne u najboljem redu pobrinuo se o. **Leopold Rochmes**, generalni vikar nadbiskupije, koji je ravnao cijelim slavljem; pomagao mu je nadbiskupov tajnik **Franc Senk**, a liturgijskim dijelom ceremonija ravnao je i pomogao u organizaciji slavlja **mr. Andrija Kopilović**, biskupski ceremonijar iz Subotice. Prevoditelj je bio o. **Károly Harmath**, franjevac iz Novog Sada.

I "Zvonik" zahvaljuje i pozdravlja

Doista, bilo je divno biti u beogradskoj katedrali tog vazmenog ponedjeljka. Ujedinjena u Duhu, osnažena susretom s Uskrslim Gospodinom, podržana mnogom braćom i sestrama - od kardinala Puljića, preko apostolskog Nuncija, pa do ministra Milanovića i one malene djevojčice koja je oduševljeno pjevala s pripadnicima Djela Marijina - zakoračila je ova mala katolička zajednica u novo razdoblje svoje povijesti sa željom da zanosno i oduševljeno služi Gospodinu u veselju i ljubi svakog brata čovjeka!

Zahvalan sam Bogu i nadbiskupu Hočevaru što je i mene pozvao na ovo slavlje kao urednika "Zvonika" te sam sve ovo doživio i, evo, Vama, dragi čitatelji, pokušao prenijeti i darovati! Uredništvo "Zvonika" također se pridružuje svima svojom zahvalom nadbiskupu Perku za svu podršku našem radu, a nadbiskupu Hočevaru uz čestitke i obećanje da ćemo pratiti, koliko je do nas, njegov rad kao i život povjerene mu Crkve beogradske!

Zahvale nadbiskupu Perku - pozdravi nadbiskupu Hočevaru

Poslije popričesne molitve slijedile su riječi zahvale i pozdrava starom odnosno novom nadbiskupu. Nadbiskupima Perku i Hočevaru obratili su se predstavnici svećenika, redovnika i redovnica, mladih, obitelji, duhovnih pokreta, te crkveni dostojanstvenici kao i ministar vjera. Dijelove ovih pozdrava prenosimo onim redom kojim su na slavlju izrečeni. Sa žaljenjem, ipak, moramo konstatirati, da se u ime Pravoslavne crkve nadbiskupima nitko službeno nije obratio iako su se predstavnicima kao i samoj SPC u više navrata toplim riječima obratili oba nadbiskupa, nuncij ali i drugi govornici ove večeri.

* Da ovu Crkvu vodiš hrabro i strpljivo, pun Duha

Želim u prvom redu iskreno pozdraviti dosadašnjeg apostola i pastira ove mjesne crkve mons. Franca Perka. Posebno zahvaljujem za sve ono što smo zajedno doživljavali i radili i što sam na svoj način od njega učio u našim susretima. /.../

Tebi, dragi brate u biskupstvu mons. Stanislave, koji danas preuzimaš ovu mjesnu Crkvu... Ono što Ti želim jest ono što Bog želi... Da ovu Crkvu vodiš hrabro i strpljivo, pun Duha. Želim ti dobru suradnju braće svećenika, želim ti istinsko jedinstvo mjesne Crkve i istinski dijalog sa svim ljudima dobre volje i sa Srpskom pravoslavnom crkvom, i sa drugim kršćanima, i svim drugim vjernicima, i svim drugim ljudima. Dijalog nema alternative, i ja ti želim uspješan put dijaloga.../Kardinal Vinko Puljić/

* Velika postojanost i svjedočki duh nadbiskupa Perk

* Nadbiskup Hočevar - čovjek na pravom mjestu

Kršćanska braćo i sestre, u ime naše biskupske konferencije izričem zahvalu i dobrodošlicu. Zahvalu dr. Francu Perku, našem dosadašnjem nadbiskupu i metropoliti... Ono što sam kod njega posebno zapazio jesu velika postojanost i svjedočki duh u Crkvi... Nadalje, nadbiskup Perko je bio uvijek u svim razgovorima veoma radostan, volio se šaliti i bilo je veoma ugodno boraviti u njegovom društvu. Ono što bih još

Čestitka u ime BK SRJ - biskup Pénczes, potpredsjednik Konferencije

istakao, možda je malo neobično, nadbiskup Perko je govorio rado o smrti. To pokazuje da su uglavnom u njegovim mislima uvijek uskrsli Spasitelj i vječnost kamo svi želimo stići. I na kraju, mislim da nema nikoga od nas koji ne zna što je Perkovac! (Gorki liker od ljekovitih trava, koji je sam pravio). Hvala mu i na tome! Budite uz nas, podupirite nas, i odgovarajte kad vas budemo zapitali za savjet.

Dragi oče nadbiskupe i metropolit Stanislave! Dobro došli!... Uvjeren sam da ćete biti čovjek na pravom mjestu. To potvrđuje i činjenica da smo Vas jednoglasno izabrali za novog predsjednika naše Biskupske konferencije... Voljeli bismo da nas kao predsjednik vodite i podržavate kako bismo doista živjeli prožeti Duhom Svetim u Kristovoj Crkvi... /Ivan Pénczes, biskup subotički i potpredsjednik BK SRJ/

- **Ekumenizam - životno opredjeljenje nadbiskupa Perka**
- **Nadbiskupe Stanislave, ulijevajte Crkvi beogradskoj nadu**

Vama oče nadbiskupe Franc, zahvaljujem na onome što ste učinili kao član Biskupske konferencije Jugoslavije kada ste bili na čelu vijeća za ekumenizam. Ekumenizam je bio vaše životno opredjeljenje. Iz čitavog vašeg životopisa saznajemo da ste od najranije mladosti u svome studiju posebno posvetili pažnju i misao upravo tom važnom pitanju. Tu ste postavili temelj, a onda kad je došlo vrijeme, ne samo da se postave temelji, nego da se to i živi, onda niste ekumenizam živjeli kao neko oduševljenje ili entuzijazam bez temelja. Naprotiv, bili

Svom novom susjedu biskup Srakić darovao je umjetničku sliku đakovačke katedrale

ste vrlo realni u tom svom ostvarivanju... Vi niste trgovali na račun istine. Vi niste postupali onako kao što naša slavonska pjesma kaže: "Malo ja, malo ti pa ćemo se voljeti". Malo sad recite vi, malo mi, pa ćemo se naći valjda negdje na pola puta. Jer istina je Isus Krist...

A vama, novi oče nadbiskupe, što da kažem. Nije prošlo ni godinu dana, a i do Đakova i dalje od Đakova se čulo - kao što bi rekao sv. Pavao - za vašu vjeru, vašu nadu i vašu ljubav koji su divljenja vrijedni. Vjerom Gospodina Isusa Krista kojom ste došli služiti, ovoj Crkvi beogradskoj ulijevajte nadu! /Mons. Marin Srakić, biskup đakovački i srijemski/

• Zahvala i čestitka u ime Vlade Republike Srbije

Cijenjene dame, uvažena gospodo, braćo i sestre po Hristu, ja bih hteo da izrazim duboko poštovanje gospodinu nadbiskupu Francu Perku za skoro četrdesetogodišnji rad, i to veoma uspešan rad ovde u celokupnoj Crkvi, i u Srbiji. Istovremeno bih želeo da izrazim moje duboke i velike želje za uspešan rad nadbiskupu gospodinu Hočevaru. Naravno ovo je i u moje ime, i u ime Vlade Republike Srbije! /Vojislav Milanović, ministar vjera/

• Svi u segedinskom sjemeništu mole se za Nadbiskupa da može biti svjedokom Isusa Krista

Preuzvišeni gospodine nadbiskupe, iz Mađarske iz središta Segedinsko-čanadske biskupije, u ime biskupa Gyulai Endrea, donosim vam pozdrav. Kao rektor segedinskog sjemeništa izražavam svoju radost prema gospodinu Francu Perku kao i nadbiskupu Hočevaru, zbog toga što jedan od bogoslova Beogradske nadbiskupije može učiti u Segedinu. Poglavari i svi oni koji se pripremaju za svećeništvo u segedinskom sjemeništu mole se za nadbiskupa da može biti svjedokom Isusa Krista! /dr. Imre Kis, rektor bogoslovije i prof. više teološke škole u Segedinu, /

- **Vjernici beogradske nadbiskupije više su nego dobri i pravi su svjedoci**
- **Ovdje se gori a ne izgara, ovdje se umire...**

Oče nadbiskupe Perko, hvala od vaših svećenika. Oče nadbiskupe Hočevare, dobro došli u naše zajedništvo. Zbilja ima puno velikih ljudi, no nama običnim ljudima i svim kršćanima nekako najveći i najmiliji su oni koji su najveći po svojoj ljudskosti, jednostavnosti, da ne kažem po zdravoj naivnosti, a njih je nekako i najlakše nasljedovati... Osobito je znakovit i izazovan vaš život s nama svećenicima, uvijek otvoren vaš dom, jednostavnost biskupovog života i davanje svega što ste imali. Prednjačili ste u svemu, veliki u izgaranju i umiranju za Boga i Crkvu... Kao smederevski župnik, mogu reći kako sam bio ponosan, krila su mi rasla, jer se tresla zgrada smederevske skupštine kada ste branili naše pravo na crkvu, i tada, kao i tko zna po koji put, ondašnji odgovorni nisu imali smilovanja i ostali su tvrda srca... Pitalo se danima tko je bio taj, kako se usuđuje? Govorili smo: to je Perko, to je Perko, jer svi su znali Perka. Zato hvala i idite u miru s Bogom, i našim blagoslovom, i recite svima: vjernici Beogradske nadbiskupije više su nego dobri, i pravi su svjedoci.

Oče nadbiskupe Stanislave, dobro nam došli! Ako mogu reći, nastavite tamo i onako gdje je nadbiskup Perko stao. I unaprijedite to novinama kako Duh Sveti puše i hoće. U nama ćete uvijek imati iskrene i vjerne

suradnike. Nas koji smo već pomalo ostarili i istrošili se, kao i one koji tek dolaze da nas zamijene. Imajte strpljivosti i razumijevanja. Ovo je Beogradska biskupija, ovo je Srbija, i ovdje prestaju sva pravila ili ustaljena ponašanja, pa i u crkvenom životu. Ovdje se gori, a ne izgara, ovdje se umire, ali je smrt duga i teška. A ipak je volimo, mislim na Srbiju, i želimo joj pomoći u svemu u čemu možemo. Što ćemo, ali tako je. Oče nadbiskupe, štap koji ste preuzeli koristite hrabro, ali i blago. /Stjepan Barišić, smederevski župnik/

*** Mi mladi radujemo se što ćemo s vama na ovim prostorima služiti Gospodinu u veselju**

Oče nadbiskupe Perko! U trenutku kada završavate svoju pastirsku službu u našoj nadbiskupiji, koju ste predvodili u tako dramatičnim vremenima, krajem drugog milenija, mi mladi, želimo vam izreći iskrenu zahvalnost što ste kroz to teško razdoblje ostali s nama. Nama mladima bilo je posebno teško u toj deceniji koja je iza nas. Valjalo nam se probijati životnim idealima, u stručnom i profesionalnom usavršavanju u vremenima kada je bilo više pesimizma i beznađa nego ikakve sigurnosti i kvalitetnijih okolnosti za našu budućnost. Crkva je za nas upravo u tim vremenima bila oaza, oslonac i podrška da nadvladamo sve dileme, da unatoč tako nejasnih perspektiva slijedimo zraku nade koju nam Bog uvijek snažno dariva... Još jednom vam hvala za sav vaš trud među nama, a osobito što ste nas 14 godina ujedinjavali u Duhu.

Dragi naš pastiru, preuzvišeni mons. Hočevare, zahvalni smo Bogu što ste nam u proljeće, proljeće novih prilika u društvu, došli Vi za pastira i vođu naše Crkve beogradske. Mi mladi želimo vam danas izraziti svoju spremnost da pod vašim vodstvom budemo uključeni u cjelokupna nastojanja da naša Crkva u vremenu u kojem živimo i koje je pred nama bude vidljivi znak Krista i mjesto spasenja... Radujemo se ovoj stvarnosti, što ćemo zajedno s vama služiti Gospodinu u veselju. /Ivan Čibarić, iz Niša u ime mladih/

*** Pružamo Vam svoje ruke da nas povedete u treći milenij putem Krista i Crkve**

Dragi oče nadbiskupe Perko! Zahvaljujemo vam za 14 godina vaše prisutnosti u našoj Beogradskoj nadbiskupiji, u našim župama, u našim obiteljima. Bili ste nam pastir, otac, prijatelj i dragi član naših obitelji. Vodili, čuvali i štitili ste nas,

gdje god ste mogli, od sveg srca zato hvala. Novom nadbiskupu želimo da nastavi gdje ste vi stali. Naše obitelji molit će da mu Bog da snage da još više okupi naše mlade, gdje smo mi roditelji stali ili zakazali. Pružamo vam svoje ruke da nas povedete u treći milenij putem Krista i Crkve. Sretno, novi nadbiskupe! /Zlatko i Anica Posavec s troje djece iz Kragujevca - u ime obitelji/

*** Biti i ostati u Beogradskoj nadbiskupiji i Srbiji**

Naš oče nadbiskupe France, zahvaljujemo vam na svom vašem pastirskom ohrabrenju: biti i ostati ovdje u Beogradskoj nadbiskupiji i Srbiji. Hvala vam za sve česte riječi da u svim poteškoćama ne zaboravimo kako je u pozadini svega i ta velika ljubav nebeskoga Oca...

I naš oče nadbiskupe Stanislave! Hvala vam što ste s nama, među nama kao naš novi pastir, služeći Gospodinu s veseljem. Zahvalne smo što nas upućujete živjeti u punini naše redovničko poslanje u srcu Crkve. U traženju Boga, slušanju i širenju Njegove riječi, u služenju svima u ljubavi. Hvala vam što nastojite objediniti sve naše karizme. Izražavamo vam radost i spremnost na suradnju, i pratimo Vas i Vaše pastirsko služenje molitvom. Neka Gospodin bude uvijek s Vama, Vaša snaga i Vaše svjetlo! /U ime redovnica, Isusova mala sestra Blaženka/

Duhovni pokreti

Zahvalnost starom nadbiskupu i dobrodošlicu novom nadbiskupu u ime svih duhovnih pokreta izrazili su pripadnici Djela Marijina prigodnom pjesmom koju su skladali za tu zgodu.

Evo nekoliko stihova te pjesme. Šteta što nismo u mogućnosti i zvučno je prenijeti.

Mnogo dugih, plodnih godina ste oče s nama. Našu barku kroz oluje sve vi vodiste. Znali ste da grebene sve vješto zaobiđete. Učinili da nada naša ne potone.

Naša barka plovit će i dalje do svog cilja. Bog nam novog kapetana sada daruje. Oče Stanislave, cijela Crkva vas pozdravlja: U veselju Bogu s vama želi služiti.

Andrija Anišić

Nadbiskupima na dar: kopija znaka zajednice mladih IHTHIS

Katedralni župnik Jože Hauptman nazdravlja novom nadbiskupu

IZBORNA SKUPŠTINA INSTITUTA "IVAN ANTUNOVIĆ"

U subotu 31. ožujka u dvorani župe sv. Roka u Subotici održana je izborna skupština Katoličkog instituta za kulturu, povijest i duhovnost "Ivan Antunović". Skupština je održana u nazočnosti subotičkog biskupa **mons. Ivana Pénzesa**, koji je suutemeljitelj ove vrlo značajne ustanove Subotičke biskupije. Prisutne članove Instituta pozdravio je dosadašnji predsjedavajući Instituta **mr. Andrija Kopilović**. On se zatim osvrnuo na jednogodišnji rad ove ustanove a u kratkim crtama i na protekli period od pet godina u kojem je djelovala dosadašnja uprava Instituta. Zatim su pročelnici pojedinih odjela Instituta izvijestili o radu svojih odjela.

Od uspješnijih aktivnosti u proteklom periodu istaknuto je sljedeće: organiziranje znanstvenih simpozija: "Religioznost i duševno zdravlje" i "Dimenzije religioznosti i osobine ličnosti", književne večeri posvećene pjesniku Aleksi Kokiću o 60. obljetnici njegove smrti i Antunu Gustavu Matošu; zatim veliki koncert svih renomiranih subotičkih pjevačkih zborova, sudjelovanje u gotovo svim manifestacijama vezanim za dužijancu, priređivanje različitih izložbi, promocija knjiga... Objavljene su knjige "Mile uspomene", s. Blaženke Vojnić Mijatov i "Pismo(a) Isusu" Lazara Novakovića, uz 12 brojeva katoličkog lista "Zvonik" i godišnjaka "Subotička Danica (nova)". U toku je opsežno sociološko istraživanje religioznosti mladeži (a već je objavljeno istraživanje dječjeg uzrasta); etnografski odjel poduzeo je opsežni projekt registriranja svih križeva (postojećih i uništenih) na širem području Subotice...

Također je istaknuta dobra suradnja Instituta s ostalim hrvatskim institucijama okupljenim u Forumu hrvatskih institucija i organizacija Vojvodine.

Među problemima navedeni su još uvijek nedostatak odgovarajućih prostorija Instituta kao i problemi financijske naravi, te nedostatak barem jedne stalno zaposlene osobe koja bi obavljala administrativne poslove...

Poslije toga pristupilo se izboru predsjedništva za novi petogodišnji mandat kao i novih pročelnika odjela. Tajnim glasovanjem za predsjedatelje Instituta izabrani su **mr. Andrija Kopilović**, župnik subotičke župe Marije Majke Crkve, **Josip Pekanović**, somborski župnik, i **mons. Marko Forgić**, duhovnik sjemeništa "Paulinum", a za tajnika **Franjo Ivanković**, tavankutski župnik. Tako su zapravo članovi Instituta za još jedan mandat ukazali povjerenje dosadašnjem predsjedništvu.

Aklamacijom su izabrani sljedeći pročelnici odjela: **Katarina Čeliković**, profesor-bibliotekar (Bunjevačko-šokačka knjižnica "Ivan Kujundžić"); **mons. Stjepan Beretić**, katedralni župnik (Arhivski odjel "Lajčo Budanović"); **Grgo Kujundžić**, ekonomist (Etnografski odjel "Blaško Rajić"); **Jašo Šimić**, profesor-defektolog (Odjel za književnost "Miroljub"); **Stipan Jaramazović**, nastavnik-glazbenik (Glazbeni odjel "Dr. Josip Andrić"); **Jozefina Skenderović**, nastavnica (Odjel likovne umjetnosti); **mr. Josip Ivanović**, profesor (Istraživački odjel); **Andrija Anišić**, župnik župe sv. Roka (Izdavački odjel); **Branko Vaci**, privatni poduzetnik (Ekonomski odjel).

U Vijeće Instituta uz predsjedništvo i pročelnike izabrani su **mons. Bela Stantić**, župnik župe Isusova Uskrsnuća, **o. Marijan Kovačević**, franjevac, **s. M. Eleonora Merković**, redovnica, **Bela Ivković**, pravnik.

Na skupštini Instituta, koja je protekla u ozračju sloge i razumijevanja, predloženo je da smotra dječjih pjevačkih zborova "Zlatna harfa" ubuduće bude organizirana pod pokroviteljstvom Glazbenog odjela Instituta, i da se Odjelu za likovnu umjetnost dodijeli naziv "Cecilija Milanković" po poznatoj umjetnici koja je nedavno preminula, a koja je bila vrijedni član Instituta.

Na kraju skupštine novoizabranim članovima predsjedništva i vijeća Instituta čestitao je biskup Pénzés, zahvaljujući svima na marnom radu. On je također svima podijelio nadpastirski blagoslov poželjevi svima puno blagoslova u predstojećem petogodišnjem mandatu. /A. A./

BDJENJE MLADIH

Veliki tjedan u Subotici započeo je Bđenjem mladih u subotu uoči Cvjetnice. Bđenje je održano u sjemeništu "Paulinum". Ovim bđenjem oko 200 mladih iz Subotice i okolice uključilo se u proslavu Svjetskog dana mladih. Mladi su u svom bđenju meditirali nad biblijskim tekstovima u meditacijama koje su sami sastavili, predmolili su molitve vjernika koje su također sami napisali, a razmišljali su i nad dijelovima Papine poruke za ovaj Svjetski dan mladih.

Bđenje je predvodio **mr. Andrija Kopilović**, župnik župe Marije Majke Crkve. Pjevanje su predvodili mladi iz župe Isusova Uskrsnuća pod ravnanjem **Miroslava Stantića**. Na koncu bđenja mladima se obratio **biskup Pénzés** koji im je govorio o vrijednosti križa u životu svakog kršćanina pa i svakog mladića i djevojke.

Biskup je tom prigodom svim mladima predao Papinu poruku za Svjetski dan mladih 2001. i po jednu maslinovu grančicu za proslavu Cvjetnice. /A. A./

VELIKI ČETVRTAK

Osamdeset svećenika i redovnika Subotičke biskupije okupilo se oko svoga biskupa na Veliki četvrtak na misu posvete ulja u subotičku katedralu. U ovoj misi okupljenim svećenicima **biskup Pénzés** pročitao je Papinu poruku za "Svećenički dan", a na kraju mise generalni vikar, **mons. Bela Stantić** u ime svećenika i vjernika čestitao je biskupu Uskrs izražavajući nadu da će ovaj prvi Uskrs u novom mileniju biti početak kršćanskog življenja i u ovoj biskupiji. /A. A./

NUNCIJ U ŽUPI ISUSOVA USKRSNUĆA

Uskrs je osobito svečano proslavljen u subotičkoj župi Isusova Uskrsnuća. Gost na proslavi ovog najvećeg kršćanskog blagdana bio je apostolski nuncij iz Beograda **mons. Eugenio Sbarbaro**. Crkvu je ispunio velik broj vjernika. Ulazak Nuncija u crkvu popraćen je veličanstvenom glazbom orgulja, fanfara, flaute, violine, tambura. Na početku svečane sv. mise na hrvatskom jeziku Nuncija su pozdravili djeca i mladi prigodnim recitalom, a onda je riječi dobrodošlice uputio župnik **mons. Bela Stantić**.

U svojoj homiliji Nuncij je upozorio: "I danas za mnoge kršćane, na žalost, moglo bi se sa sv. Augustinom ponoviti: 'Da, Krist je uistinu živ, ali ovaj živi Krist nalazi mrtva srca svojih učenika.' Neka ne bude tako za vas, za vašu župnu zajednicu, čiji su predšasnici prije 70 godina - primivši od prethodnih generacija duboku vjeru u Krista uskrsnulog - podigli i posvetili ovu krasnu crkvu Uskrsnom Kristu kao vidljivi znak njegove prisutnosti među vama. /.../ Budite dostojni te povijesti, dragi vjernici župe Isusovog Uskrsnuća. Budite svjesni teškog zadatka koji vas čeka da ta povijest ne bude izgubljena, nego da slijedi u vašoj djeci tako da u trećem mileniju odzvanja još jače, ovdje i drugdje, navještaj Kristovog uskrsnuća."

U prinosu darova, mladi obučeni u hrvatsku bunjevačku nošnju darovali su Nunciju umjetničku sliku **Ruže Tumbas**, koja prikazuje crkvu Isusova Uskrsnuća.

Nuncij Sbarbaro je izrazio veliku radost što je ovu svečanu misu

prvog Uskrsa u novom mileniju mogao slaviti s ovom župnom zajednicom koja je pod posebnom zaštitom Krista Uskrsnuloga i svima podijelio Papinski blagoslov.

Na kraju sv. mise djeca su dobila darove, a brojni uzvanici predvođeni uvaženim gostom nuncijem Sbarbarom i našim biskupom Ivanom pozvani su na svečani prijem i uskršnji ručak kod župnika mons. Bele Stantića.

Na misi je zanosno pjevao zbor ove župe pod ravnanjem Miroslava Stantića.

Ljubica Vojnić T. M.

U ŽUPI SV. KRIŽA U SOMBORU

RADOST U USKRSNOJ NOĆI

Radost je kada se netko ženi, kada se rodi dijete, radost je kada netko upozna Krista.

Na Veliku subotu zajednica župe sv. Križa u Somboru bila je sretna zbog šest krštenika. Redovito su pohađali vjeronauk, dolazili na sv. misu, željeli su upoznati Krista. Na pitanja župnika Lazara Novakovića jasno i glasno su odgovarali. Krsna voda je orosila njihovo čelo, plamen upaljen na uskršnoj svijeći vodit će ih kroz život, bijeli šal koji su dobili s ponosom su i sutradan nosili na sv. misi.

Poslije obreda priređena je mala zakuska za krštenike, kumove i roditelje u župnom domu. Svi smo bili veseli zbog šest novih članova naše zajednice. Kada smo najmlađe upitali kako im je bilo, odgovorili su: "Nismo se bojali. Sve ste nam lijepo rastumačili i znamo da nas Isus voli."

Zlata Lacić

ŽUPA SV. ROKA - SUBOTICA

O EGZORCIZMU DANAS

U subotičkoj župi sv. Roka, u četvrtak 19. travnja studenti i mladi radnici razgovarali su o aktualnoj temi "Egzorcizam danas". Kao uvod u razgovor poslužio je američki film "The Exorcist". Film su komentirali i održali kratka predavanja mr. Andrija Kopilović, predsjedavajući Instituta "Ivan Antunović", i o. Marijan Kovačević, franjevac iz Subotice. Svakako je najzanimljiviji dio bio osobno svjedočenje o nedavnom egzorcizmu koji su njih dvojica izvršili nad jednom opsjednutom mladom ženom u Subotici. Ova tema je u Subotici vrlo aktualna jer, nažalost, kako je poznato, Subotica je jedno od jačih uporišta sotonističkih sektu u Vojvodini. /A. A./

MARIJA MAJKA CRKVE - ALEKSANDROVO

O SAMOUBOJSTVU

Na župnoj tribini u subotičkoj župi Marije Majke Crkve u nazočnosti oko 200 sudionika predavanje o samoubojstvu održao je župnik mr. Andrija Kopilović. On je, polazeći od činjenice da Subotica prednjači čak u Europi po broju samoubojstava, pokušao razjasniti ovaj tragičan i koban fenomen. On je pokušao pronaći uzroke ovoj pojavi u psihičkim ali i duševnim poremećajima poje-

dinih osoba, ali je naglasio da je ova pojava daleko raširenija među nevjernicima, koji se puno teže suočavaju s poteškoćama i češće zapadaju u očaj od vjernika koji razlog svoje nade traže u Kristovu križu. /A. A./

NA SOMBORSKOJ TRIBINI TEMA

MLADI I MAGIJA

Na drugu uskršnu nedjelju, 22. travnja u župi sv. Križa u Somboru održana je tribina na temu "Mladi i magija". O ovoj aktualnoj temi govorila je s. Silvana Milan iz Subotice.

O aktualnosti teme govori i velik broj posjetilaca jer je dvorana bila pre-mala da primi sve zainteresirane pa je publike bilo i u predvorju. Bilo je riječi o crnoj i bijeloj magiji, prizivanju duhova, gledanju u karte, u šalicu s talogom kave... Saznali smo ponešto i o "čarobnom visku" i to iz osobnog iskustva predavača.

U diskusiji su prisutni govorili o svojim iskustvima, a bilo je vidno prisustvo mlade publike. Iako mnogi misle da je sotona daleko, on je nažalost prisutan i nije ga potrebno prizivati. Doći će i nepozvan. Protiv njega se borimo vjerom, molitvom, ljubavlju i razumijevanjem.

Zlata Lacić

OBNOVLJENA PALIČKA KAPELICA

U utorak 17. travnja svećenici tri subotička dekanata okupili su se na zajedničku molitvu i druženje na Paliću. Bio je to njihov ovogodišnji "Emaus" - dan odmora, nakon napornih korizmenih dana i Velikog tjedna. Tu prigodu iskoristili su da se okupe na euharistijsko slavlje u obnovljenoj kapelici Marije kraljice svijeta. Sv. misu je predvodio biskup Péntzes. Na ovom euharistijskom slavlju kao i na zajedničkom druženju bio je nazočan i Imre Kern, predsjednik Izvršnog odbora Skupštine općine Subotica sa suprugom. Naime, njegovim zalaganjem i zalaganjem župnika Josipa Leista, obnovljena je ova jedinstvena kapelica koja je tako dobila svoj prvotni sjaj. Značajno je napomenuti da će kapelica biti danonoćno otvorena. Tako će svi oni koji budu željeli i kad god budu željeli, moći, s namjerom ili u prolazu, u nju navratiti i pomoliti se. /Zv/

U POVODU 25 GODINA POSTOJANJA SUBOTIČKOG TAMBURAŠKOG ORKESTRA

KONCERT U SUBOTIČKOJ KATEDRALI

U subotičkoj katedrali sv. Terezije Avilske 18. IV. 2001. godine u 19 sati održan je prvi koncert u povodu proslave jubileja 25 godina rada Subotičkog tamburaškog orkestra. Gost je bio Katedralni zbor "Albe Vidaković" čiji je ovo bio ujedno tradicionalni uskršni koncert.

Događanja u Subotičkoj biskupiji

U prvom dijelu koncerta Subotički tamburaški orkestar pod ravnanjem **Zorana Mulića** imao je bogat program: J. S. Bach: fuga u c molu, F. Schubert: Ave Maria (solo prim **Kristina Vuković**), J. S. Bach: Bog živi (solo vokal **Antonija Piuković**), M. Marcezi: Ave Maria (solo vokal **Antonija Piuković**), T. Albinoni: Adagio.

Subotički tamburaški orkestar pod umjetničkim rukovodstvom **Stipana Jaramazovića** u toku 25 godina svoga postojanja ima veoma veliku ulogu u upoznavanju i čuvanju naše tamburaške muzičke tradicije, ali tokom vremena, osobito kad je Zoran Mulić postao dirigent, ovaj orkestar je dokazao da može s velikim uspjehom izvoditi kompozicije koje obično izvode kamerni i simfonijski orkestri.

To su pokazali na svojim brojnim koncertima u Subotici i na gostovanjima u pojedinim gradovima u našoj zemlji i u inozemstvu. Sve potrebne aranžmane za tamburaški orkestar načinili su **Stipan Jaramazović** i **Zoran Mulić**.

Zato je 18. IV. 2001. godine povijesni datum u radu Subotičkog tamburaškog orkestra kada je u katedrali svirao fugu u c molu J. S. Bacha.

U drugom dijelu programa **Katedralni zbor "Albe Vidaković"** u pratnji Subotičkog tamburaškog orkestra pod ravnanjem **s. Mirjam Pandžić** izveo je prigodni program: J. Kuntz - A. Vitalini: Christus vincit, M. A. Charpentier: Prelude iz "Te Deum", B. Marcello: Nebesa silna, W. A. Mozart: Ave verum, A. Vidaković: Himan, P. Kindarić: Ta svjetla, G. F. Handl: Alleluia iz oratorija "Mesija".

Veličanstvena je pod svodovima katedrale bila "Aleluja" iz oratorija "Mesija" g. F. Handela. Još je svečanije bilo kad su na kraju kao dodatak svi u katedrali zapjevali uskrсну pjesmu "Kraljice neba, raduj se".

Tamburaški orkestar i Katedralni zbor imaju svoju vjernu brojnu publiku. Dupkom je ispunila katedralu da prisustvuje velikom kulturnom događaju koji ih je duhovno obogatio i razveselio. To su na kraju pokazali burnim aplauzom kojim su pozdravili sve izvođače i ravnatelje.

Bela Gabrić

KONCERT KATEDRALNOG ZBORA "SVETA TEREZIJA"

Na Bijelu nedjelju 22. IV. katedralni zbor "Sveta Terezija" priredio je uskrсни koncert u subotičkoj katedrali-bazilici sv. Terezije Avilske. Koncert je upriličen u uskrsnom duhu i raspoloženju, ali je posvećen i bivšim katedralnim zborovodama i pjevačima, koji su nekada svojim sviranjem i pjevanjem uzveličali slavlja u toj crkvi.

Koncertni program je bio raznovrstan. Zastvirale su same orgulje, zatim smo čuli zvuk trube, koji inače karakterizira uskrсну radost. U daljnjem programu imali smo prilike čuti solo arije i zborne kompozicije koje je prije svega izveo zbor "Schola Cantorum Paulinum" i katedralni zbor "Sveta Terezija".

Na početku koncerta orguljaš je odsvirao Bachovu tokatu, Adagio i fugu u C-duru. Slijedio je zbor "Schola Cantorum Paulinum" koji je pjevao melodije gregorijanskog korala, obrade korala i neke

renesansne autore. Slijedili su dueti za trubu i orgulje i to dva puta od Tomasa Albinonija Allegro. Solo arije su izvedene iz zbirke duhovnih kompozicija Johana Sebastijana Bacha. Katedralni zbor "Sveta Terezija" pjevao je uskrсни introit, Dicsőség néked, Melchiora Vulpius, Adj Uram ma, W.A. Mozart i od s. Tarzicije Fosić "Salve Regina". Na koncu koncerta opet su nam zastvirale same orgulje. Orguljaš je svirao modernu fantaziju za orgulje od Istvána Kolosa.

Izvođači su bili: orgulje **József Szakály** iz Segedina, apsolvant subotičke muzičke škole **Andor Kopasz**, truba, solo arije je pjevao kapelan sv. Terezije i student crkvene glazbe **Csaba Paskó**. Zborne kompozicije je izveo **Schola Cantorum Paulinum** i katedralni mješoviti zbor "Sveta Terezija". Solista je bio bogoslov **Árpád Verebélyi**, a na orguljama je svirao student **Róbert Dobó**. Zborovima je ravnao vlč. **Josip Miocs**.

Na koncertu, koji je bio veoma lijepo posjećen, oduševljena publika se zahvalila izvođačima dugotrajnom pljeskom.

Vladimir Sedlak

"PROVODADŽIJSKE MIŠKULANCIJE" I NA POZORNICAMA U HRVATSKOJ

U organizaciji Hrvatske matice iseljenika glumci iz Tavankuta nastupili su koncem travnja s predstavom "Provodadžijske miškulancije" u popularnom zagrebačkom kazalištu "Vidra". Domaćin dramskoj sekciji HKPD "Matija Gubec" bila je i Kazališna amaterska družba "Beskućnici" iz Kutine, grada (80 kilometara istočno od Zagreba) koji je s Tavankučanima u veljači putem Matice hrvatske, Muzeja Moslavine i KUD-a iz Repušnice, započeo očito dobru suradnju. Za izvođenje predstave ovoga puta izabrana je seoska sredina, što je u susretu sa sadržajem na pozornici Društvenog doma u Repušnici imalo posebnu draž na radost brojne i pljeskom glumcima na otvorenoj sceni poticajne publike. Izvrsno prilagođenu predstavu "Ženidba, udaja" J.S. Popovića znalački duhovito odigranu prema svadbenim običajima Tavankuta adaptirala je i režirala **Marica Skenderović**. Iako su sadržaj "prodivanili" zavičajno na svojoj ikavici, kajkavskoj publici dinamičnom i doživljajnom glumom bili su vrlo bliski. Bez pretjerivanja, do amaterski najviše glumačke razine predstavu su uspješno izveli: **Ladislav Suknović**, kao provodadžija Beno, Lojzija, **Goran Bukvić** u ulozu mladenca, njegova po volji drugih odabranica Mandica u igri **Ane Žigmanov**. Njezini roditelji otac Pere, majka Stana, te brat Josica koje su tumačili **Ivica Dulić**, **Marica Skenderović** i **Dubravko Bilinović**, posebno su upozorili na materijalnu stranu ženidbe. Birtašica Perka u ulozu **Kate Žigmanov** i svirci **Ivica** i **Feliks Cvijin**, te **Drago Prčić**, ponudili su uz takve prilike društveni seoski kolorit. Tavankučani su uputili poziv Kazališnoj amaterskoj družbi "Beskućnici" iz Kutine za gostovanje u njihovom kraju. Posebno zanimanje pokazali su za komedije voditelja "Beskućnika" **Ante Juretića**, jer primijetili su uz razgovor, video snimke i objavljene knjige, da one donose zavičajni okvir Moslavine. "Cilj suradnje upravo je kulturološki povezati našu sredinu s vašim iznimno gostoljubivim krajem", rekao je u ime gostujućih glumaca jedan od vodećih **Ladislav Suknović**.

Dragutin Pasarić

Pred zaključenje lista stigla je ova vijest:

**U KALOČI SVEČANO PROSLAVLJENA
125. OBLJETNICA IMENOVANJA
IVANA ANTUNOVIĆA NASLOVNIM BISKUPOM**

Tim je povodom u nedjelju 6. svibnja u Kaloči u R. Mađarskoj održan bogat program pred više stotina Hrvata koji žive u Mađarskoj, a među njima bili su i gosti iz Subotice i naš "Zvonik".

Opširnije o ovom značajnom događaju čitajte u sljedećem broju.

CVJETNICA U NIŠU

Cvjetnica je i ove godine vrlo svečano proslavljena, s pjevanom Mukom po Luki, u prepunoj župnoj crkvi u Nišu. Nova filijalna Crkva u Aleksincu bila je također puna. U najjužnijoj katoličkoj kapeli u Srbiji u Leskovcu okupilo se mnoštvo vjernika koji su zanosnom pjesmom i u sabranosti sudjelovali na misi. Sve tri zajednice niške župe, Aleksinac, Niš i Leskovac, u neprestanom su blagom porastu i duhovnom usponu. Za vjernike u Pirotu i Prokuplju planira se otvoriti bogoslužni prostor. Na susretu mladih Beogradske nadbiskupije u subotu uoči Cvjetnice sudjelovalo je tridesetak mladih niške župe.

Dvanaest mladih te župe sudjeluje u travnju na duhovnim vježbama koje u Beogradu predvodi đakovački pomoćni biskup i generalni vikar za Srijem **Đuro Gašparović**.

USKRSNA POSLANICA BISKUPA CRNE GORE

Biskupi Crne Gore, nadbiskup barski **Zef Gashi**, nadbiskup u miru **Petar Perkolić** i kotorski biskup **Ilija Janjić**, uputili su uskrsnu poslanicu vjernicima.

"To što vidimo u praznome ili punom grobu jest ono što određuje sadržaj naše vjere. Kršćanska vjera vidi i gleda u prazni grob, ali istovremeno i u ispunjeno nebo. Ona nije vjera poricanja ni materijalne ni životne vrijednosti, nego vjera u njihovu punu afirmaciju", pišu biskupi. Oni također podsjećaju kako sve kršćanske Crkve "ove godine u isti dan proslavljaju uskrsnuće Kristovo i time po igri kalendarskih koincidencija istodobno dijele zajedništvo vjerničke nade koje ne počiva na univerzalnom iskustvu privremenosti, nego na specifičnoj spoznaji uskrsnog svojstva života". "To nije plod ni teološke ni filozofske spekulacije, nego zaista vjerničkog doživljaja Isusa kao Sina Božjega po kome je i Djevica Marija postala presveta Bogorodica", dodaju biskupi.

"Mi nemamo drugu obećanu zemlju na kojoj živimo i jesmo i njom hodajući želimo stići tamo gdje s oka svaka suza nestaje. Ni jedna ljudska politička ili druga manipulacija nije nas izmjestila niti će nas izmjestiti u obećanu zemlju imaginarnoga povijesnog raja. Postoje samo zemlje boljeg i lošijeg življenja, i u jednim i u drugima grobovi se pune. No, isto tako u svim zemljama postoje ljudi ispunjeni vjerom i nadom koji proizvode ljubav i milosrđe, poniznost i pravdu, strpljivost i jakost i koji svjedoče da Bog nije u Isusu prošao tek nekoć davno zemljama Judeje, nego da se po njima trajno nastanio i prolazi pored nas kao svetac i kao patnik, nažalost mnogo puta neprimijećen, neprepoznat ili ignoriran", pišu biskupi Crne Gore u svojoj uskrsnoj poslanici.

Krista, dodaju, "ne želimo promatrati i razumijevati samo u mašti na osnovu zabilježenih riječi evanđeoskih svjedoka, nego ga još i više želimo prepoznavati kroz našu vjeru u nama samima i oko nas kako bi nepokolebljivo rasli u nadi i oduševljeno iščekivali vlastito konačno uskrsnuće". Na kraju svoje poruke biskupi "svim vjernicima i rimokatoličkim i pravoslavlim, kao i svima kršćanima koji dijele našu uskrsnu nadu" žele sretne uskrsne blagdane. "Nek njihovu poruku radosti ne potamne osobni i kolektivni problemi. Naprotiv, nek potaknu na njihovo što pravednije i što uspješnije razrješavanje kako se ni jedan građanin Crne Gore ne bi isključio iz zajedničkog blagostanja, niti izolirao iz kolektivnog napretka", zaključuju biskupi Crne Gore u svojoj uskrsnoj poslanici.

USKRSNA POSLANICA KOTORSKOG BISKUPA

"Kristovom Uskrsnuću su se radovali toliki pojedinci kroz 2000 godina, radovali su se obitelji, radovali su se narodi, radujmo se i mi i to ovog prvog Uskrsa na početku trećeg milenijuma, nakon što smo s vjerom proslavili jubilarnu dvijetisućitu godinu nakon Kristova dolaska na svijet", poziva vjernike kotorski biskup **Ilija Janjić** u svojoj ovogodišnjoj uskrsnoj poslanici.

Biskup podsjeća vjernike kako je na početku ove godine u posebnom proglasu zaželio da ova godina u Kotorskoj biskupiji bude Godina prihvaćanja Božje volje i Božjeg zakona. "Svaka osoba, stvorena na sliku i priliku Božju, koja prihvati Božju volju i u svome vjerničkom životu izvrši Njegovu volju može se okoristiti Kristovim izvorom Uskrsnuća, života. Prihvatiti Božju volju označava ujedno i odanost Bogu, označava povjerenje prema Onome koji zna što čovjek treba činiti da bi postigao život vječni", tumači biskup Janjić. Kotorski biskup posebno upozorava vjernike da ne dopuste da ih "tjelesnost i tjelesne zakonitosti" ne privlače više no duhovne zakonitosti i duhovne vrednote. "Trebamo biti svjesni da sebe trebamo ostvariti, jer ako to ne učinimo onda uzalud što smo se i rodili, a sebe ćemo ostvariti i postići životni cilj i vječnu sreću, ako zaželimo vršiti Njegovu volju, ne samo ako zaželimo nego ako budemo i vršili Njegove naredbe, njegove zapovjedi", piše kotorski biskup Ilija Janjić u svojoj uskrsnoj poslanici vjernicima.

SVETKOVINA USKRSA U NIŠU

Svetkovinu Uskrsa svečano su proslavili i katolici najjužnijeg područja Srbije u župi Presvetog Srca Isusova u Nišu te filijalama Aleksincu i Leskovcu. U sve tri crkve bilo je već na Cvjetnicu mnoštvo vjernika, pjevana je Muka po Luki, a veći dio vjernika se ispovjedio i pričestio. Obrede Vazmenog trodnevlja snimalo je više mjesnih televizijskih postaja te ih prenosile paralelno s obredima u Pravoslavnoj sabornoj crkvi. Niške novine su uz mnoštvo drugih prigodnih uskrsnih tekstova objavile uskrsnu čestitku niškog episkopa **Irineja** i katoličkog župnika **Antuna Pećara**. Nova katolička Crkva Presvetog Srca Isusova u Nišu bila je za ovogodišnji Uskrs vrlo lijepo uređena. Čitav bogoslužni prostor bio je u Sv. Trodnevlju uvijek prikladno slavljju suvremeno ukrašen. **O. Srećko Cetinić**, isusovac, danomice je svojim propovijedima duhovno spremao te tri zajednice na slavlje uskrsnog otajstva.

MISA U ZATVORU U SRIJEMSKOJ MITROVICI

Župnik Srijemske Mitrovice **Eduard Španović** i župni vikar **Krunoslav Đaković** slavili su u petak 20. travnja, prvi put nakon II. svjetskog rata, misu u Kazneno-popravnom zavodu u Srijemskoj Mitrovici. Misa je slavljena u crkvi smještenoj u zatvorskom krugu koja je djelo zagrebačkih arhitekata Hoenisberga i Deutscha, a izgrađena je još 1885. godine. Crkvi je nakon II. svjetskog rata srušen toranj te je pretvorena u kino-dvoranu. Župnik Španović slavio je misu za pokojnog mitrovačkog župnika **dr. Franju Račkog**, koji je g. 1953. umro u tom zatvoru, a župni vikar za sve bivše i sadašnje zatvorenike.

Zahvaljujući sadašnjoj Upravi zatvora, zatvorenici katolici konačno su mogli susresti svoga svećenika te se ispovjediti i pričestiti. Prema obećanjima Uprave takvi će posjeti svećenika zatvoru postati redoviti.

Vijesti priređene prema: IKA

USPOSTAVA NOVOG EGZARHATA GRKOKATOLIČKE CRKVE U MAKEDONIJI

Utorak 1. svibnja 2001. za katolike bizantskog obreda u Makedoniji bio je velik dan. Bio je to dan svečane uspostave Grkokatoličkog egzarchata u Makedoniji i ustoličenje prvog egzarcha **mons. Joakima Herbuta** te proglašenje Strumičke župne crkve Uznesenja BDM za katedralu egzarchata.

Svečana liturgija kojoj je predsjedao novoimenovani egzarch makedonskog Grkokatoličkog egzarchata **mons. Joakim Herbut** okupila je mnoštvo vjernika koji su ispunili crkvu i prostor oko crkve. U koncelecijaciji su sudjelovali **mons. Kiro Stojanov**, koadjutor skopskog biskupa, biskup Križevački **mons. Slavomir Mikloš**, grkokatolički biskup iz Sofije **mons. Hristo Proikoff** i umirovljeni nadbiskup **mons. Metod Stratijef**. Novoimenovani biskup u Ukrajini **mons. Džudžar**, **mons. Mark Sopi**, biskup za katolike na Kosovu, **mons. Đerđi Dod**, administrator biskupije Drač u Albaniji, te **p. Leopold Rochmes**, gen. vikar beogradskog nadbiskupa i **mons. Lucian Augustinov**, gen. vikar nadbiskupa skadarskog u Albaniji.

Apostolski nuncij **mons. Edmond Fahrhad** pročitao je dekrete o uspostavi egzarchata i njenog upravitelja te promociju župne crkve u Strumici u katedralu.

Ovoj svečanosti male ali dinamične grkokatoličke zajednice u Makedoniji prisustvovali su u ime Pravoslavne makedonske crkve mitropolit **Gorazd**, predstavnik Metodističke crkve, predstavnici makedonske Vlade i veleposlanici BiH, R. Hrvatske i drugi.

Zbor mladih zanosno je pjevanjem uzveličao sv. liturgiju.

Ovaj događaj i administrativna promocija makedonske Grkokatoličke zajednice u egzarchat nov je početak još veće organiziranosti i djelovanja Crkve na tom području.

U slavlju su sudjelovale brojne redovnice iz Makedonije, Bugarske i Vojvodine, a posebno domaće euharistinke koje pastoralno djeluju u svim župama Egzarchata.

Egzarchat trenutno broji samo šest župa na jugu Makedonije. Iz tih župa na svećeništvo se sprema oko 50 mladića.

Mladu eparhiju i njene pastire i stado neka prati obilje Božjeg blagoslova. /*Antun Pećar, Niš*/

Tragovi kulture

FILMSKE VEČERI BRANKA IŠTVANČIĆA

Po prvi put svojim filmovima, 17. odnosno 18. travnja, predstavio se subotičkoj i tavankutskoj publici Tavankutanin **Branko Ištvančić**. On je 1991. otišao na studij filmske i TV režije na Akademiju dramskih umjetnosti u Zagrebu i do sada snimio tridesetak dokumentarnih filmova.

Prvoga dana predstavio se publici u Hrvatskom kulturnom centru "Bunjevačko kolo" gdje su ga pozdravili član Izvršnog odbora Skupštine općine Subotica zadužen za kulturu **György Boros** i potpredsjednica "Bunjevačkog kola" **Marija Sekulić**. O filmskom stvaralaštvu Branka Ištvančića govorio je i subotički redatelj **Zoltan Siflis**. Nakon projekcije četiri filma s gostom iz Zagreba upriličen je razgovor koji je vodio **Zlatko Romić**.

U rodnom Tavankutu filmska večer je održana 18. travnja u Hrvatskom kulturno-prosvjetnom društvu "Matija Gubec". Razgovor s njim vodio je **Tomislav Žigmanov**. Branko Ištvančić je na "Danima hrvatskog filma" prije dvije godine osvojio "Grand prix" i nagradu kritike "Oktavijan" za film "Plašitelj komorana". /*K. Č.*/

HRVATSKI BISKUPI ZA BEATIFIKACIJU IVANA MERZA

Sa prošlog zasjedanja Hrvatske biskupske konferencije, prvog u novom stoljeću, od 24. do 26. travnja hrvatski su biskupi zajednički uputili molbu Svetome Ocu za proglašenje blaženim sluge Božjega **Ivana Merza**. Naglašavajući da je Ivan Merz prvi hrvatski laik intelektualac koji je na putu da bude uzdignut na čast oltara, biskupi u svome dopisu Papi posebno ističu Merzovo kršćansko svjedočenje na polju kulture i sveučilišnog obrazovanja.

Postupak za proglašenje blaženim sluge Božjega **Ivana Merza** pokrenuo je još 1958. g.

kardinal Franjo Šeper u Zagrebu, a od 1986. postupak se odvija u Vatikanu na Kongregaciji za kauze svetaca. Sva je dokumentacija spremna i čeka se da bude uzeta na proučavanje u istoj Kongregaciji. Od dvije tisuće kauza, Merzova je na 210. mjestu.

Postulatura za beatifikaciju Ivana Merza

POTPISAN TEMELJNI EKUMENSKI DOKUMENT ZA CRKVE U EUROPI

Kršćanske Crkve u Europi potpisale su smjernice za usklađenje daljnje ekumenske suradnje. "Charta Oecumenica" proizašla je iz dugogodišnjih razgovora između kršćanskih Crkava staroga kontinenta, a potpisana je 22. travnja u luteranskoj crkvi sv. Tome u Strasbourgu. U ime Vijeća europskih katoličkih biskupskih konferencija (CCEE) potpisao ju je dosadašnji predsjednik Vijeća kardinal **Miloslav Vlk**, a za Konferenciju europskih Crkava (KEK) predsjednik metropolit **Jeremie Caligiorgis** iz Pariza. Dokument, o kojemu se razgovaralo od ekumen-

skog susreta prije četiri godine u Grazu, nije obvezujući za kršćanske Crkve, no obje krovne organizacije preporučuju svojim članovima njezino prihvaćanje i provođenje. Članovi KEK-a su 125 protestantskih, anglikanskih i pravoslavnih i starokatoličkih Crkava, a CCEE-a 34 katoličke biskupske konferencije. Kardinal Vlk i metropolit Jeremie izrazili su nadu kako će Charta potaknuti intezivniju i plodnu ekumensku suradnju, a njome se želi dati smjernice kako prevladati podijeljenost kršćana na europskome kontinentu. /*IKA*/

PAPA U GRČKOJ

Od 4. do 9. svibnja Papa je hodočastio u Atenu, Damask i Maltu stopama sv. Pavla. To je nastavak njegovog osobnog jubilejskog hodočašća.

Opširnije o ovom značajnom događaju u sljedećem broju.

7. svibnja

Sveti Dujam, solinski biskup i mučenik (+ 304.)

Ali sveti Duje neće ni da čuje...

Sveti Duje je u Bačkoj nazočan samo po rijetkom prezimenu Dujmović. Ime nam je poznato bar iz pjesme. Ime Dujam ili Duje u Bačkoj nose samo ljudi koji su ga sa sobom donijeli u ravnici. U knjizi Antuna Jarma "Imena i imendani" čitamo: "ime dolazi od latinske riječi dominus - gospodar, gospodin, i to od izmijenjenog pučkog oblika domnius. U nas je često u Južnoj Hrvatskoj. Pojavljuje se u više oblika: u muškom rodu kao Duje, Dujo, Dujan, Dujas, Duno, Dujko; u ženskom kao Duja, Dujica, Duna, Dujka".

Iz legende i spomenika izranja istina o Dujmu

Kad se život svetoga Duje očisti od legendi ostaje tvrdnja hrvatskoga arheologa i povjesničara Frane Bulića: "Tradicija neprekidna kroz sve vjekove i u svim spomenicima, ma koje vrste i koje vrijednosti bili, ne zna nego za jednog Dujma mučenika. Da je taj Dujam bio biskup, svjedoči nam Rimski martirologij, a potvrđuje mozaik lateranski. Da je taj mučenik živio u Dioklecijanovo doba, kaže nam nadgrobni natpis Primusa u Chronicom Pascale. A pošto po tradiciji nije bio nego jedan Dujam, taj je morao živjeti koncem trećeg i početkom četvrtog vijeka. Po Chroniconu Pascale imalo bi se zaključiti da je Dujam mučen godine 299. Ipak nije tako. Poznato je da su progonstva za Dioklecijana počela 303. godine, ali protiv svećenstva istom 304. godine, te se smrt Dujma ima postaviti u ovu godinu. Na to nas uoblašćuje i sama smrt Petra i Marcelina, koji poginuše iste godine kao i naš Dujam; a po drugim izvorima znamo da ovi bijahu mučeni godine 304."

Splitska crkva na temeljima Pavlovih učenika

Isusovac Josip Antolović navodi djelo "Kronotaksa solinskih biskupa" znamenitoga Bulića u kojem se određuje vrijeme mučeništva svetoga biskupa. U drugoj poslanici Timoteju sveti Pavao spominje da je njegov učenik Tit "otišao u Dalmaciju" (4,10). O Titovom djelovanju u Dalmaciji, osim svjedočanstva Pavlova pera, nema detaljnijeg spomena. Prije svetoga Dujma u Dalmaciji nalazimo svetoga Venancija već u drugoj polovici III. stoljeća. Ono što se pouzdano može

ustanoviti je da je osnivač Solinske biskupije zaista sveti Dujam (Dominus). Jedan stari životopis svetoga Dujma tvrdi da je mučen 7. svibnja 107. godine. Zato Splitski upravo 7. svibnja slave zaštitnika svoje katedrale i nadbiskupije. Marijan Grgić spominje jednu splitsku legendu koja znade o svetome Dujmu da je rođen u Siriji. Slušajući propovijedi svetoga Petra obratio se na kršćanstvo, pa se krstio u Antiohiji. Pratio je svetoga Petra na njegovu putu u Rim, odakle ga je sveti Petar poslao u tada glavni dalmatinski grad Salonu, da tamo propovijeda kršćanstvo. Sveti Dujam je tako okupio prvu kršćansku zajednicu i osnovao biskupiju. Gradski upravitelj Maurilije je dao pogubiti četrdeset i pet dalmatinskih mučenika, a na koncu je dao i Dujmu odrubiti glavu.

Sveti je Duje 17-stoljetni Split s vječnim Rimom povezao

Za svetoga Dujma su arheolozi ustanovili da je bio slavan i poslije svoje smrti. Kao što je za svoga života okupio i organizirao Solinsku biskupiju, tako je ostao pastir i poslije svoga mučeništva. Solinski kršćani su nastojali svoje sarkofage postavljati što bliže grobu u kojem je počivao Dujam. Nad njegovim grobom je ubrzo podignuta bazilika. Dio mučeničkih kostiju prenio je opat Martin u Rim 641. godine. Njega je papa Ivan IV. bio poslao da u Dalmaciji i Istri otkupi kršćansko roblje i da pokupi kosti svetih mučenika. Kad se opat Martin vratio u Rim, dao je papa Ivan IV. u Lateranskoj bazilici podići kapelu u koju je položio kosti dalmatinskih i istarskih svetih mučenika. Drugi dio kostiju svetoga Dujma prenio je splitski biskup Ivan Ravenjanin u Dioklecijanov mauzolej i pretvorio ga u katedralu. Tako su u temelju splitske katedrale i Splitske nadbiskupije sveti Venancije i sveti Dujam. Obojica su mučeničkom smrću proslavili Boga.

U Splitu sveti korijeni od kojih valja živjeti

Sveti otac Ivan Pavao II. je 4. listopada 1998. godine spomenuo Split i So-

lin: "Ova dva mjesta imaju sasvim posebno značenje u razvoju kršćanstva u ovdašnjim krajevima, najprije u rimskom a potom u hrvatskom razdoblju te dozivlju u pamet dugu i divnu povijest vjere od apostolskih vremena do naših dana." Crkva je Isusova za dalmatinske Rimljane nikla zaslugama svetoga Tita, Venancija i svetoga Dujma. O tome je Papa rekao: "Kršćanstvo je stiglo ovamo iz Istoka i iz Italije, iz Rima, i oblikovalo vašu nacionalnu baštinu. Sjećanje na to u dušama budi živi osjećaj zahvalnosti Božjoj providnosti za dvostruki dar: prvo za dar poziva na vjeru i drugo za plodove vjere koji su dozreli u vašoj kulturi i u vašim običajima. Na hrvatskoj su obali tijekom minulih stoljeća procvatili veličanstveni biseri graditeljstva koji su izazivali divljenje mnoštva ljudi u svim vremenima. Svatko je mogao uživati u toj divnoj baštini koja se uklopila u predivni okoliš. Na žalost, dio je toga blaga u ratu uništen ili oštećen. Ljudsko oko više ne može uživati u njihovoj ljepoti..." Polazeći od svjedočanstva svetih splitskih mučenika Papa je poručio Splitsanima i cijelom hrvatskom narodu: "Vjera uvijek potiče na služenje drugima, na služenje sugrađanima na koje se gleda kao na braću. Nema djelotvornoga svjedočanstva duboko življene vjere bez života ukorijenjena u Evanđelje i prožeta ljubavlju prema Bogu i bližnjemu, po primjeru Isusa Krista. Za kršćanina svjedočiti znači drugima pokazivati predivna djela Božje ljubavi te zajedno s braćom izgrađivati kraljevstvo kojemu je Crkva ovdje 'na zemlji klica i početak...' Neka ovaj puk nošen vjerom u Oca i Sina i Duha Svetoga zna izgrađivati vlastitu budućnost na starim korijenima koji potječu još od apostolskih vremena."

U mjesecu svibnju slave imendan:

1. Josip, Sigismund, Žiga, Tamara, 2. Atanazije, Antonin, Boris, 3. Filip, Jakov, Mladen, Branimir, 4. Florijan, 5. Anđelko, Silvana, 6. Dominik, Irenej, Mirko, 7. Boris, Gizela, Dujam, Duje, 8. Ida, 9. Beato, Blaženka, 11. Marijan, 12. Leopold, Bogdan, 13. Imelda, Servacije, 14. Matija, Bonifacije, Bono, Justa, 15. Izidor, Sofija, 16. Ivan, Nenad, 17. Paskal, 18. Ivan, Erik, Feliks, Srećko, Veco, Kristijan, 19. Celestin, 20. Bernardin, 21. Viktor, Mirela, 22. Renata, 23. Deziderije, Željko, Vilim, 24. Suzana, Estera, 25. Beda, Grgur, 26. Filip, Zdenko, Evelina, 27. Augustin, 28. Vilim, 29. Ervin, Euzebije, Polion, 30. Ivana, Ferdinand, Nandor, 31. Petronela.

MISLI IZ RUKOPISA

O. GERARDA "BLAGO DUŠE"

(III. nastavak)

Isus je svjetlo svijeta kako je sam za sebe rekao. Od svoga svjetla on dijeli svim ljudima dobre volje. Naš je život sličan životu onoga koji hoda mračnim hodnikom, kao pod zemljom, ali sa svijećom u ruci. Ako je Isus ne samo svjetlo u našoj ruci nego i u pameti, nećemo zalutati. (99)

Kao u ograđenom prostoru jaganjci s vukovima, takvo je stanje duše s nevaljalim nagnućima. Isus je stvarno umro i uskrsnuo. Mi umrimo nevaljalim nagnućima da bismo živjeli. (102)

Ugoditi Bogu je isto što ugađati svakome čovjeku. Ako ipak nekoga uvrijedimo, ljubeznim ponašanjem ispravljajmo. (110)

Redovito mislimo sad na dobro sad na zlo. Trudimo se uvijek misliti na najveću Dobrotu a to je Isus... Osim na Isusa mislimo i na njegovu i našu Majku Bl. Djevicu Mariju i na majku Crkvu jer i one nas hrane, uče i vode. (119)

Nakon Isusove patnje patnja je postala odlikovanje. Gorljivost u molitvi je kao grijanje Božjeg srca i motrenje Božjeg lica. (120)

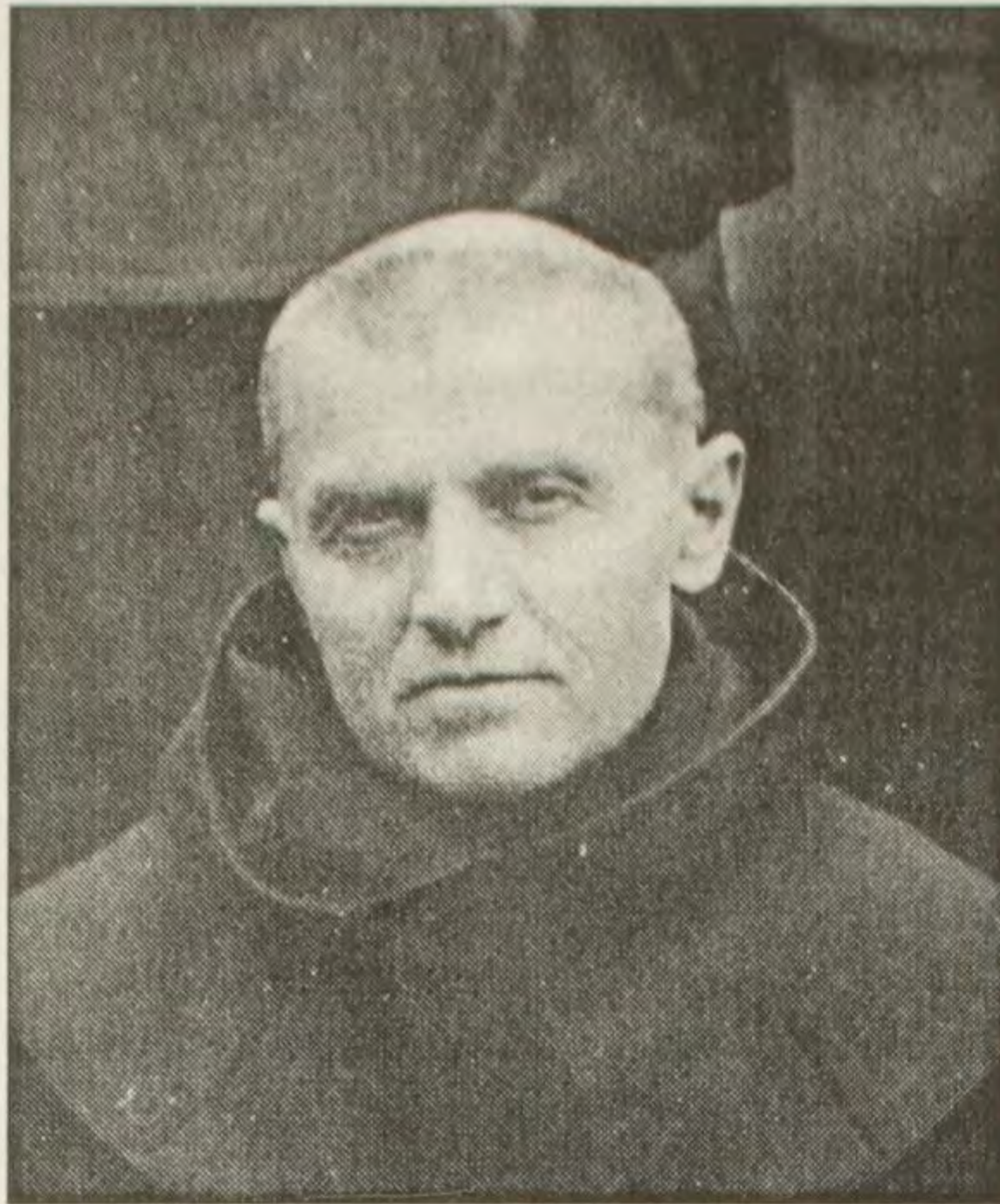
Bogu Ocu žrtvujemo pamet, Isusu, Božjem Sinu, volju, a Duhu Svetome srce. Bog Otac je kao žila naše duše, Isus joj je stablo, a Duh Sveti plod i voće. (134)

Mi se izražavamo riječima i govorimo ono što nam je na pameti. Bog Otac govori po svojoj Riječi, Isusu, kako bi nam po svojoj Riječi - Isusu, očitovao što mu je volja i želja. (125)

Čovjek ne može neprestano govoriti jer posustaje i ne zna što bi rekao. Bog Otac ne posustaje i zna što reći jer mu je Riječ Isus. Isus neprestano govori i dijeli nam milost da Oca vazda slušamo. (125)

Peć skuplja toplotu i grije nas. Kršćanin neka skuplja ljubav i neka grije sve koji su hladni u ljubavi. (122)

Gorljivost u molitvi je kao grijanje Božjeg srca i motrenje Božjeg lica. (126)

Nije dovoljno cvijeće posaditi nego, kako bi poraslo, treba ga zalijevati i plijeviti. Nešto slično treba činiti svaki kršćanin sa svojom dušom jer cvijeće kršćaninove duše nije za vrtlara nego za Gospodina i za Gospu. (144)

Lakouman i pakostan život ima svoje slasti ali te slasti, prije ili poslije, postaju gorke. Sigurnija je gorkost, koja može pratiti pobožnost, nego slast objesti i pakosti. (149)

Što bi bilo s djecom bez roditelja, jaganjcima među vukovima, to bi bilo u slabom svijetu bez Isusa i Euharistije. (144)

Ili Bogu ili paklenjaku služiti. Trećega izlaza nema. (150)

Kad Boga i vrijedne ljude vrijeđaju i progone, mi se trudimo vrijeđanje Boga obilaziti i valjane ljude braniti. Ako drugo ne možemo, barem se Bogu molimo da progonjene ojača i da im trpljenje bude na duhovnu korist. (153)

Tko griješi, prlja dostojanstvo Crkve i komada Isusovo otajstveno tijelo. (156)

Tko ima tome će se dati, a tko nema oduzet će mu se i ono što ima. Tko ne poštuje Božje darove izgubit će i one što ima. Ako se to po Božjoj Providnosti ne dogodi u vremenu, dogodit će se u vječnosti. (157)

Priredio: Ante Stantić, OCD
karmelićanin

POETSKI
KUPAK
Uređuje: Lazar Novaković

Ana s. Celina Posavec rođena je 21. lipnja 1931. u Pavlovcu, kod Pregrade u Hrvatskoj. Zavjete u Družbi Naše Gospe - Zagreb položila je 1950. Obnašala je različite službe u više zajednica Družbe. Sada živi i djeluje u Živogošću.

Pjesmama je zastupljena u zajedničkoj zbirci sestara: "Na dlanu" (Zagreb 1997.). Samostalna zbirka poezije "Suncu i stijeni" izišla joj je 2000. godine u Zagrebu.

Kraljici moga srca

Pogled tvoj, Kraljice moja,
kroz čitav dan miluje moje biće
i zato sreća
prolama sutone vriskom djeteta

Vjerujem, tvoj je osmijeh pun
rascvjetana proljeća
i zato vedrija biva zora moga dana

Znam, nisi zaboravila mene
stoga radosna prelazim minute teške

U našu intimu nitko zaviriti neće

Mnogo toga nemam

Cvjetnom su vijencu potrgali ruže
u nadanja ubacili neispunjenja
potrgali radostima krila
ugasili svjetla u noći
pregazili srce

Ali pogled tvoj, Kraljice moja,
kroz čitav dan miluje umorno biće
i sreća moja prolama sutone
vriskom
djeteta

Ana Celina Posavec

Čovjek, biće slobodnog izbora

Još se uvijek raspravlja o tome po čemu je čovjek slika Božja. U projektu čovjeka Bog donosi zaključak: "Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična ..." (Post 1,26). Po mnogima je čovjekova bogosličnost upravo u slobodi, sposobnosti da svoje biće okreće i usmjerava kamo želi.

Misterij slobode

Sloboda je dar, sloboda je sposobnost ali sloboda je i misterij. Što je to u čovjeku što se može oduprijeti svakom dobru, svakom motivu, svakom obećanju? Što je to u čovjeku da može birati dobro ili zlo, što može djelovati čak i na štetu svojega spoznatog dobra? Ova moć, ova sposobnost ima samo svoje deskriptivno ime sloboda, a u stvari je misterij identičan s misterijem osobnosti pa su stari pravo govorili: "Individuum est ineffabile" - osoba je neiskaziva! Kažu, štogod čovjek ima, sve je od Boga! Međutim ima nešto u čovjeku što je samo njegovo, što on kao svoje vlastito može ili Bogu dati ili uskratiti - to je izbor koji čini njegova sloboda! To je samo njegovo vlastito, izbor koji je samo njegov.

Mnogo puta se čuje ili kao razmišljanje ili kao prigovor: zašto je Bog čovjeku dao slobodu kad su tolika zla iz toga potekla? No, Bog je imao samo dva izbora: ili da stvori čovjeka slobodna (bogolika) pa i uz cijenu da čovjek ne izabire Boga ili ono što je Božje, ili da ga "programira" za dobro i svrsishodnost kako je to slučaj s drugim živim bićima. No izbor i odgovor ljubavi moguć je i vrijedan samo ako dolazi iz slobode. To svi dobro znademo iz svakodnevnog života: sve što je na silu i sve što se mora nema vrijednosti ni ljubavi ni dara.

Čovjek je biće izbora

Pred takvog čovjeka, slobodnog i neopterećenog, Bog stavlja svoju volju i želju. Knjiga postanka nas o tome izvještava: "Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla spoznaj dobro i zla da nisi jeo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!" (2,16-17). Pred čovjekov izbor stavljena ova Božja volja i želja. Zašto?

Bog čovjeka upozorava na njegovu granicu. On je stvorenje i neke granice ne smije prijeći. Prijeđe li ih, sam sebi škodi, nalazi vlastitu smrt! Koji je, dakle,

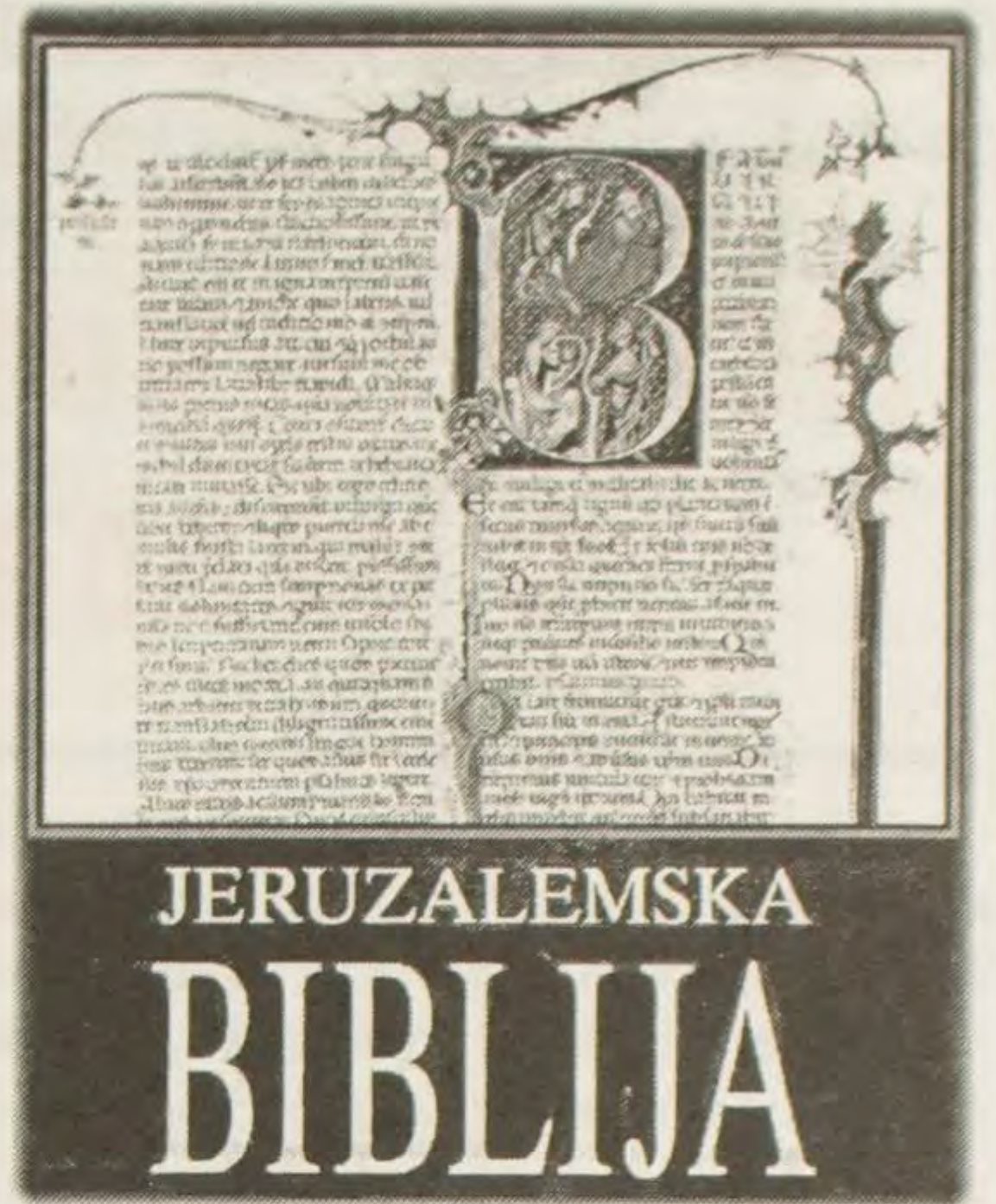
smisao Božje zapovijedi? Dobro čovjeka! Bilo bi sasvim krivo gledati Boga kao onoga koji bi bez razloga, iz svoje vlastite samoživosti stalno pred čovjeka stavlja svoje zapreke i zabrane. Bogu to nije potrebno niti on to čini zbog sebe. On to čini da bi zaštitio čovjeka da ne prijeđe granicu koja mu donosi smrt. Mnoga nestrpljiva i nervozna pitanja i predbacivanja Bogu: zašto to ne smijem? Smiješ, ali nije dobro za tebe! Smiješ ali ti škodi! Prešao bi granicu i zakoračio u pogubno područje koje donosi smrt. Božja želja za čovjeka i njegova očitovana volja su dar čovjeku. Kako smo zahvalni ako nam je netko kroz gustu šumu i šikarje obilježio put (iskustvo planinara!)? Kakva pometnja nastaje kada se pokvare semafori ili nestane struje? Svatko pametan u njima gleda pomoć i čuvanje vlastitog i tuđeg života. Oni jesu ograničenje kretanja (granica!) ali za dobro čovjeka, da ga čuvaju. Kako bi bilo pogrešno u njima gledati samovolju zakonodavca!

Da li je svime time čovjeku oduzeta sloboda ili je to pomoć njegovoj slobodi da čini korisne i vrijedne izbore? Ali ovdje je vrlo važno istaknuti da čovjek usprkos svemu što mu je ponuđeno da ga čuva - može (i tu je misterij slobode, zašto?) sve to odbaciti i izabrati svoj vlastiti put, prekoračiti granicu i zakoračiti u smrt!

Drama izbora koja je u Bibliji toliko puta naglašena! Tako mudrac Sirah piše: "Ne reci: Od Boga je grijeh moj, jer što on mrzi, nikad ne čini. I ne reci: On me zavede, jer njemu grešnici ne trebaju. ... On je u početku stvorio čovjeka i prepustio ga slobodnoj volji njegovoj. Ako hoćeš, možeš držati zapovijedi, u tvojoj je moći da budeš vjeran. On je preda te stavio vatru i vodu: za čim hoćeš pruži ruku svoju. Pred čovjekom je i život i smrt: što on više voli to će mu se dati" (Sir 15,11-17). Izbor je toliko čovjekov da za njega nikoga drugoga ne može kriviti, jer konačnu odluku on donosi sam.

Čovjek - biće podložno napasti

Idila edenskog vrta imala je svoj svršetak u čovjekovom izboru kojim je zakoračio na područje smrti. U svojoj slobodi čovjek je Bogu rekao NE! Biblija nas uvodi u dramu čovjekovog napastovanja. Scena je jednostavna ali važna i presudna. Na poprištu su žena i zmija (u

hebr. je muškog roda!). Pisac je predstavlja kao "lukaviju od sve zvjeradi" (Post 3,1). Ne pristupa niti s bezazlenošću, niti s dobronamjernošću već lukavošću i poluistinama. Kažu da su poluistine opasnije od laži, jer u laži čovjek odmah to prepoznaje, a poluistina je vrlo rafinirano upakirana laž omotana s malo istine pa se teško na prvi pogled prepoznaje. Tako i Sai-baba i "Treće oko" govore o Bogu i Isusu, ali što? Naoko lijepo i privlačno biva - nemaju ništa protiv!

No, vratimo se zmiji! Evo prve poluistine koju izgovara: "Zar vam je Bog rekao da ne smijete jesti ni s jednog drveta u vrtu?" Usporedimo gore navedeni tekst Božje zapovijedi i odmah ćemo jasno razlučiti: a) istina je da je Bog zabranio jesti s jednog drveta, b) laž je da ne smiju jesti ni s jednog drveta (upravo je obratno Bog rekao: sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla ...) već samo s jednoga! Žena nije "progutala" ovu poluistinu već je posve bezazleno i jasno odgovorila: "Plodove sa stabala u vrtu smijemo jesti. Samo za plod stabla što je nasred vrta ... ne dirajte u nj da ne umrete". Zmija ne posustaje! Slijedi druga poluistina: "Ne, nećete umrijeti! ... otvorit će vam se oči i vi ćete biti kao bogovi ..." Oči su im se otvorile (to je bila istina) ali nisu bili kao bogovi (to je bila laž!) već su vidjeli da su goli! Laž je bila i da neće umrijeti!

Zmija pred ženin izbor stavlja mogućnost da Bogu kaže NE! a zmiji DA! Ali nije samo zmija napastovala ženu. Napast je došla i izvana od strane samog drveta: "Vidje žena da je stablo dobro za jelo, za oči zamamljivo, a za mudrost poželjno ..." (Post 3,6). Tri elementa koja će kasnije biti izrečena kao "požuda tijela, požuda očiju i oholost života" (usp. 1 Iv 2,16).

(U sljedećem nastavku: Čovjek i njegovo otuđenje)

MEĐUOVISNOST I SURADNJA U NARODU BOŽJEM

"Snagom toga katoliciteta pojedini dijelovi pridonose svojim darovima ostalim dijelovima i cijeloj Crkvi tako da cjelina i pojedini dijelovi napreduju po međusobnom zajedništvu te težnji prema punini i jedinstvu. Tako se Božji narod ne samo sabire iz različitih naroda nego u sebi obuhvaća različite funkcije. Među njegovim članovima postoji razlika bilo po dužnosti, kao što je kod onih koji vrše svetu službu na korist braće; bilo po uređenju i načinu života, kao što je kod onih koji u redovničkom staležu uživaju putem teže za svetošću i potiču braću svojim primjerom. Stoga u crkvenom zajedništvu i s pravom postoje partikularne Crkve. One zadržavaju vlastitu tradiciju priznajući primat Petrove Stolice, koja predsjedava cijeloj zajednici ljubavi, štiti opravdane razlike te se brine da vlastitosti partikularnih Crkava pridonose jedinstvu, a ne da mu škode. Stoga su različiti dijelovi Crkve povezani intimnim zajedništvom s obzirom na duhovno bogatstvo, apostolske radnike i vremenitu pomoć. Članovi Božjeg naroda pozvani su da međusobno dijele ta dobra, pa za pojedine Crkve vrijede Apostolove riječi: "Jedni druge poslužujte - svatko po primljenu daru - kao dobri upravitelji različitih Božjih milosti!" (1 Pt 4,10) (LG 13, 3).

Iz ovog također poduljeg odlomka koncilskog dokumenta trebamo iščitati dvije važne stvari univerzalnosti Crkve:

a) Različite funkcije u jednom Božjem narodu,

b) Odnos između partikularnih Crkava i opće Crkve.

a) Različite funkcije u jednom Božjem narodu

Po svojoj biti, Crkva je sveopća izvana i iznutra. Međutim, postoje razlike u Božjem narodu koje se odnose na dužnosti koje imaju pojedinci ili zajednica, te po životnom usmjerenju kojega biraju pojedinci ili zajednica.

Crkvu čine nosioci ministerijalnog svećeništva, obični vjernici, pripadnici bračnog ili redovničkog izbora života. To su dakle različiti slojevi u istoj zajednici vjernika koji se međusobno ljudski i kršćanski povezuju i obogaćuju, jedni drugima služe različitim dužnostima i odgovornostima u zajedničkom poslanju.

Te različite funkcije koje obavljaju pojedinci ili zajednice unutar i izvan Crkve ne smijemo preuveličavati, niti podcjenjivati. Svaki čovjek ima svoje vlastito tijelo. Svi udovi tijela su nam potrebni i kad ne bi bilo kojeg uda na našem tijelu, bili bismo osakaćeni. Svi udovi imaju svoje funkcije. Kada rade usklađeno onda je cijeli čovjek skladan. Tako je to i u tijelu Crkve. Postoje razni udovi koji obnašaju svoje funkcije na opće dobro tijela Crkve. Ta različitost udova i službi čine međusobno zajedništvo koje je opći ures tijela Crkve. Potrebna nam je različitost u jedinstvu.

b) Odnos između partikularnih Crkava i opće Crkve

Promatrajući univerzalnost Crkve iznutra, vidimo da postoji odnos između opće Crkve i takozvanih partikularnih Crkava. Kada kažemo partikularna Crkva, ne mislimo na neki separatizam i bijeg od zajedništva. Radi se o činjenici da postoji Crkva u jednom kraju koja uprisutnjuje opću Crkvu zakonitim i aktivnim prinošenjem Euharistije kojemu predsjedava biskup u toj mjesnoj Crkvi. Ta partikularna Crkva nema tek dio dobara sveopće Crkve, nego sva dobra, sve dotle dok se hrani sa stola Kristove riječi i njega tijela, dok je u njoj prisutan isti Krist Gospodin, koji ju okuplja i vodi preko nosilaca ministerijalnog svećeništva. To su dakle Crkve u jednoj biskupiji na čelu s biskupom koji je u kanonskom zajedništvu s papom, te Crkve na jednom području, narodu i državi.

Ulogu pape u općoj i u partikularnim Crkvama trebamo promatrati zreloom i odraslom vjerom, ne brkajući jedinstvo s jednolikošću, niti univerzalnost s bolesnim partikularizmom. Naime, već je sv. Ignacije Antiohijski, kojega nazivamo apostolskim ocem, učio da Crkva Rima "predsjeda cijeloj zajednici ljubavi". Rimska Stolica štiti opravdane razlike kojima se odlikuju partikularne Crkve, svjesna da od toga ne trpi jedinstvo Crkve. *"Jedna je stvar sigurna: u sadašnjem času života Crkve ovo pitanje je ključno. Tko ne odvaja Crkvu od Krista, tko je svjestan što znači Crkva sa svojim odnosima prema Kristu, tko živi životom Crkve i s njome trpi, zaziva Duha Kristova da je vodi pravim putem između rascjepkanosti, koja je svetogrdno rastakanje - svaki vjernik je uvjeren da to Duh neće nikada dopustiti - te krutog centralizma i jednolikosti (uniformizam), koji u svakom slučaju danas može biti samo zapreka ispunjavanju njezina poslanja"* (C. Vagaggini, Unita e pluralita nella Chiesa secondo il Concilio Vaticano II, str. 196-197). Uvijek će biti izvjesne napetosti između zdrave raznolikosti i nužnog jedinstva u jednom Božjem narodu. Taj znak prati Crkvu kroz tijek zemaljske povijesti i na to trebamo računati.

Nadalje, Sabor uči da su sve partikularne Crkve povezane intimnim zajedništvom duhovnih bogatstava, apostolskih radnika i vremenite pomoći. Partikularne Crkve su više katoličke i univerzalne što su otvorenije za bogatstvo i potrebe drugih Crkava, što su spremnije obogatiti se i druge obogaćivati. Sabor osobito ističe razmjenu apostolskih radnika i materijalne pomoći kao konkretne vidove suradnje. Svaki vjernik, kao i svećenik pojedine biskupije, treba doprinositi dobru ne samo svoje mjesne Crkve nego i susjedne i sveopće. To će biti vidljivi znak da je opća Crkva duhovna i sakramentalna zajednica mjesnih Crkava koje se oko Euharistije okupljaju oko jednog Gospodinova stola, za kojim služi zajednica sakramentalnih svećenika, gdje papa vrši funkciju predsjedanja toj zajednici ljubavi. Na takvo katoličko jedinstvo Božjega naroda pozvani su svi ljudi.

Mato Miloš, OCD

ŽIVOT KAO POZIV

/Iz poruke Svetoga Oca za XXXVIII. Svjetski dan molitve za zvanja, 6. svibnja 2001/

Nužno je zauzimanje cijele kršćanske zajednice oko "reevangeliziranja života". To osnovno pastoralno zauzimanje treba svjedočanstvo muškaraca i žena koji pokazuju plodnost života čiji je izvor u Bogu, snaga u poslušnosti djelovanju Duha a jamstvo istinskog smisla svakodnevnog djelovanja u zajedništvu s Kristom i sa Crkvom.

U kršćanskoj zajednici svatko treba otkriti vlastiti poziv i na njega velikodušno odgovoriti. Svaki je život poziv i svaki je vjernik pozvan surađivati u izgradnji Crkve. Ipak, prigodom Svjetskog dana molitve za zvanja svoju pozornost posebno usmjeravamo prema potrebi i žurnom zahtjevu za zaređenim službenicima i osobama spremnim slijediti Krista na zahtjevnom putu zavjetovanog života u ispovijedanju evanđeoskih savjeta.

Trebamo zaređene službenike koji će biti trajno jamstvo, u različitim mjestima i vremenima, sakramentalne nazočnosti Krista Otkupitelja i, naviještanjem Riječi i slavljenjem Euharistije i ostalih sakramenata, voditi kršćansku zajednicu putovima vječnoga života. /.../

Neka Duh Sveti pobudi obilje zvanja za posebne zadaće te da ona u kršćanskom narodu potaknu sve velikodušnije prijanjanje uz Evanđelje i olakšaju svima shvaćanje smisla postojanja kao odraza Božje ljepote i svetosti. /.../

Obraćam se sada vama, dragi kršćanski roditelji, potičući vas da budete blizu svojoj djeci. Ne ostavljajte ih da se sami suočavaju s teškim odlukama adolescencije i mladosti. Pomozite im da ne dopuste da ih nadjača tjeskobna težnja za materijalnim dobrima i vodite ih istinskoj duhovnoj radosti. Učinite da u njihovu srcu, koje je katkada obuzeto strahovima pred budućnošću, nanovo odjekne oslobađajuća radost vjere. Učite ih, kao što je pisao moj časni prethodnik Sluga Božji Pavao VI., kako da u jednostavnosti kušaju mnogostruke ljudske radosti koje Stvoritelj stavlja na naš put: uzvišenu radost postojanja i života; radost čiste i posvećene ljubavi; smirujuću radost prirode i tišine; radost, katkad oporu, zbog savjesno izvršenog rada; radost i zadovoljstvo zbog obavljene dužnosti; iskrenu radost čistoće, služenja, dijeljenja; radost koja iziskuje žrtvu.

Djelovanje obitelji mora podupirati djelovanje katehista i kršćanskih učitelja, koji su na osobit način pozvani u mladeži pobuđivati osjećaj za zvanje. Njihova je zadaća usmjeravati nove naraštaje prema otkrivanju Božjeg plana sa njima, njegujući u njihovim srcima spremnost da, kada ih Bog pozove, svoj život preobrazu u dar za poslanje. To će se dogoditi putem odluka koje će pojedinca pripraviti da kaže svoj potpuni "da", po kojem cijeli svoj život stavlja u službu evanđelja. Dragi katehisti i učitelji, da biste to postigli, pomozite mladima koji su vam povjereni da upravljaju svoj pogled prema gore, da se oslobode trajne napasti kompromisa. Učite ih da se pouzdaju u Boga koji je Otac i pokazuje veličanstvenu veličinu svoje ljubavi povjeravajući svakom osobnu zadaću u služenju velikom poslanju "obnavljanja lica zemlje". /IKA/

U KRISTU USKRSLOME CIJELI ŽIVOT USKRISAVA

/Iz Papine poruke "Urbi et Orbi" na Uskrs, 15. 04. 2001./

Danas nebo i zemlja pjevaju neizrecivo i uzvišeno "ime" Krista uskrsloga. Sve izgleda kao prije, ali doista ništa nije kao prije. On, Život koji ne umire, otkupio je svako ljudsko biće i ponovno ga otvorio nadi. "Staro uminu, novo, gle, nasto" (2 Kor 5,17). Svaki nacrt i naum ljudskog bića, toga plemenitog i krhkog stvorenja, ima danas novo "ime" u Kristu uskrsnom od mrtvih, jer "u njemu uskrsava sav život". U tom se novom stvaranju potpuno obistinjuje riječ Knjige Postanka: "I reče Bog: 'Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična'" (Post 1,26). U uskrsnuću Krist, Novi Adam postavši "duh životvorni" (1 Kor 15,45), oslobađa staroga Adama od poraza smrti.

Muževi i žene trećega tisućljeća, za sve je uskrsni dar svjetla koji razgoni tmine straha i žalosti; za sve je dar mira Krista uskrsloga, koji kida lance nasilja i mržnje. Otkrijte danas s radošću i udivljenjem da svijet više ne robuje neizbježnim događajima. Taj se naš svijet može mijenjati: Mir je moguć i tamo gdje se već dugo bori i umire, kao u Svetoj Zemlji i Jeruzalemu; moguć je na Balkanu, nije više osuđen na zabrinjavajuću nesigurnost koja je u opasnosti obezvrijediti svaki prijedlog za sporazum. I ti, Afriko, zemljo izmučena trajno prijetećim sukobima, digni s pouzdanjem glavu vjerujući u moć Krista uskrsloga. Zahvaljujući njegovoj pomoći i ti, Azijo, kolijevko stoljetnih duhovnih baština, možeš pobijediti izazov tolerancije i solidarnosti. I ti, Latinska Ameriko, ispunjena mladenačkim obećanjima, samo ćeš u Kristu naći sposobnost i habrost za dostojni razvoj svakoga ljudskog bića. Vi, muževi i žene svakog kontinenta, crpite iz njegova sad već zauvijek praznoga groba snagu potrebnu za pobjeđivanje sila zla i smrti, i stavite svako istraživanje i tehnički i društveni napredak u službu bolje budućnosti za sve.

U Kristu uskrsnome cijeli život uskrisava." Otkada je tvoj grob, o Kriste, nađen prazan i Kefa, učenici, žene i "više od pet stotina braće" (1 Kor 15,6) vidješe te uskrsnu, započelo je doba u kojem cijelo stvorenje pjeva tvoje ime "koje je nad svakom imenom", i očekuje tvoj konačni povratak, u slavi. U ovo doba, između Uskrsa i dolaska tvoga vječnog Kraljevstva, doba koje slični porođajnim bolima (usp. Rim 8,22), podupri nas u zauzimanju u izgradnji čovječnijeg svijeta, osvježen balzomom tvoje ljubavi. Žrtvo uskrsnice prikazana za spas svijeta, učini da se ne umanjiti naše zauzimanje ni kad umor otešča naše korake. Ti, Kralju Pobjedniče, daruj nama i cijelome svijetu vječno spasenje! /IKA/

HRVATSKA

TROGIR

HRVATSKA *Privatni apartmani-uz more
Trogir *Godišnji odmori cijele godine
Čiovo-otok *Najniže cijene u Dalmaciji

VLADO TUMBAS
Touropoperator

Subotica - YU
Szeged - H
Tel/fax: +381 24 556 247; tel: +385 91 25 005 22;
tel: +36 20 38 28 981
E-mail: trogir@EUnet.yu

Provedite
nezaboravan
godišnji
odmor

Primopredaja nadpastirske službe u beogradskoj katedrali

* Narodima na Balkanu nedostaje snaga božanske ljubavi

/Iz govora nadbiskupa Perka/

Predajući biskupski štap svom nasljedniku nadbiskup Perko je rekao:

Želio bih prvo pozdraviti vas, vas koji imate najviše dostojanstvo u Crkvi Božjoj i svemiru, dostojanstvo djece Božje kojeg ste primili svojim krštenjem ili u Katoličkoj ili u Pravoslavnoj crkvi, ili u drugim kršćanskim zajednicama koje priznaju Presveto Trojstvo, i Isusa Krista kao jedinog Spasitelja svijeta." Zatim je uputio svoje srdačne pozdrave svim nazočnim crkvenim i svjetovnim dostojanstvenicima i zatim dodao: "Evo, došao je trenutak kad ću predati biskupski štap, znak pastirskog služenja, svome nasljedniku. Želim mu u ovom času da bude hrabar, jer biskup treba biti hrabar, da brani svoje stado, da mu služi, da ga vodi i da mu otvara izvore Božje milosti i Božje ljubavi. Ovdje u Beogradskoj nadbiskupiji, jer su katolici neznatna manjina, ima nas 2 promila stanovništva sada, dakle, mnogo manje od 1% - potrebna je posebna mudrost i posebna milost Božja da se vodi to malo stado prema Kraljevstvu nebeskom. Voditi ga tako da se sve bude učinjeno za rast njihove uzajamne ljubavi, za rast ljubavi među pripadnicima različitih vjerskih zajednica, među narodima, jer možemo kazati da ovdje u jugoistočnoj Europi, kako danas kažu Balkanu, nedostaje ljudima osobito snaga božanske ljubavi, koja sve prašta, sve podnosi i čini samo dobro.

U dvorištu župe nalazi se samostan sa župnim uredom

Pozvan si dragi brate, da tu ljubav širiš među Božjim narodom, i da se osobito oslanjaš i na sestrinsku Pravoslavnu Crkvu...

I evo, dragi brate, taj štap, neka ti bude potpora u tvojoj službi, da možeš voditi i pomagati one koji su u potrebi. Ja bih želio da to ne bude potrebno, nego da taj štap bude vjernicima znak tvoje brige, tvoje ljubavi i tvojeg neumornog rada. Neka ti taj znak bude uvijek znakom da se moraš boriti za malo stado i služiti mu u ljubavi. Predajem ti taj štap u želji da tvoju službu ravna čvrsta Božju ljubav, mudrost Duha Svetoga i snaga neba!

* Božja snaga, Božja vatra u našim srcima može unijeti u ove prostore novu radost i svježinu svjedočenja

/Iz propovijedi nadbiskupa Hočevara/

Pozdravljajući sve goste, osobito rodbinu i prijatelje iz Slovenije te brojne vjernike iz Beogradske nadbiskupije i metropolije, nadbiskup Hočevar je uputio posebne riječi zahvale dosadašnjem nadbiskupu Francu Perku. Govoreći o svome prethodniku istaknuo je kako je on u zemljopisnim i povijesnim olujama "stajao čvrst i uspravan, s jakim glasom svih dubina iskustva kršćanstva i odvažnošću visine proročkog poziva". "Nadasve je tražio istinu i za nju gorio, a zdravo relativizirao sve što je ljudsko i prolazno. Dok mu u ime Crkve, koja je u Beogradskoj nadbiskupiji i metropoliji, izričem svu zahvalnost, u ime iste Crkve ga molim da

bude i dalje uvijek naš pastir i branitelj", rekao je nadbiskup Hočevar.

Obraćajući se potom svim nazočnima nadbiskup Hočevar je poručio: "Danas činimo sinodu, zajedno smo na putu da bi nam Gospodin progovorio u srcu i da bismo u novim vremenima gorjeli u ljubavi i razumijevanju... Božja snaga, Božja vatra u našim srcima može unijeti u ove prostore novu radost

POVIJEST BEOGRADSKJE NADBISKUPIJE

Beograd je bio biskupija već u rimsko odoba. Tada je to bio grad Singidunum. Na teritoriji današnje nadbiskupije bile su tada i metropolija Viminacium (Kostolac), Naissus (Niš) a možda i neke druge. Iz srednjeg vijeka poznati su biskupi od 1290. godine. Grad i biskupije su tada imale različita imena: Alba Graeca, Alba Bulgarica, Nandoralba. Pod Turcima su od 1521. godine u Beogradu bili apostolski administratori. Od početka 16. vijeka pojavila se i smederevska biskupija, koja je kasnije udružena s beogradskom.

Početkom 20. stoljeća počeli su razgovori između tadašnje Kraljevine Srbije i Apostolske Stolice. Prije početka 1. svjetskog rata, godine 1914. sklopljen je bio konkordat i tim konkordatom ustanovljena je bila Beogradska nadbiskupija, a prvi nadbiskup je bio Rafael Rodić, koji je u Beograd došao je 1924. godine. Poslije njega bilo je još 5 nadbiskupa: Josip Ujčić, Gabriel Bukatko, Alojzij Turk, Franc Perko i sadašnji Stanislav Hočevar. Papa Ivan Pavao II. je 16. XII. 1986. utemeljio Beogradsku metropoliju, kojoj pripadaju još dvije biskupije: Subotica i Zrenjanin.

i svježinu svjedočenja. Molim vas, budimo zajedno na putu, živimo zajedno tu sinodu, budimo zajedno u slušanju Kristovog tumačenja događaja i povijesti i zajedno u lomljenju Kruha. Da se, naime, i nama otvore oči, da možemo i mi ustati u nove zore."

Tumačeći u nastavku svoj biskupski grb nadbiskup Hočevar je istaknuo kako je na njemu harfa koju psalmist upotrebljava da probudi jutarnju zoru, "zoru novog dana, zoru novog stila života, zoru zajedništva". "Sedam struna", nastavio je novi beogradski nadbiskup, "znači i puninu i zajedništvo i sakramentalnu dimenziju Crkve. Zora dolazi odozgo, ona je dar neba. Mi smo osobe velikog očekivanja i nadanja. Zvijezda u grbu naznačuje tu otvorenost prema Bogu, puna vječnosti, prema neprolaznim vrijednostima. Ikona te otvorenosti je Bogorodica. S Njom, Bogorodicom - Majkom Crkve i pomoćnicom kršćana - otvorio se i moj redovnički i svećenički put. Na njezin dan bio sam postavljen u red biskupstva, nju danas sinovski tražim da mi bude - ne samo meni nego svima nama - jutarnja zvijezda. Prihvatio sam ovu dužnost znajući da

Površina nadbiskupije je 50.000 km². Obuhvaća cijelu Srbiju bez Vojvodine, Kosova i Sandžaka. Biskupija je podijeljena na 15 župa, od toga se 6 nalazi u Beogradu a 9 u unutrašnjosti. Pored dijecezanskih svećenika djeluju još redovnici (iskusovci, franjevci, lazaristi i salezijanci) i redovnice (usmiljenke, milosrdnice, franjevke, Isusove male sestre, Klanjateljice krvi Kristove).

Biskupija izdaje vjerski list "Blagovest" kojemu je zadaća povezivati vjernike ove nadbiskupije. List izlazi 4 puta godišnje.

U studenom (novembru) 1997. formirana je Biskupska konferencija SR Jugoslavije u kojoj je sada 6 biskupa (nadbiskupi beogradski i barski, te subotički, zrenjaninski i kotorski biskupi kao i biskup - apostolski administrator prizrenski).

Adresa i telefoni središnjih ustanova biskupije:

NADBISKUPSKI ORDINARIJAT

Svetozara Markovića 20
Tel. 011/3234-846;
fax: 011/3344-701

CARITAS YU

Višegradska 23
Tel.: 011/3610-325
Fax: 011/688-458

CARITAS Beogradske nadbiskupije

Višegradska 23
Tel.: 011/3616-941;
Fax: 011/642-280

imamo Beogradsku Gospu. Sa sv. Ivanom Boscom, mojim duhovnim ocem, ponavljam: 'Ona je učinila sve! Ona će učiniti sve!' Zato smo danas u Njezinom svetištu! Dakle, zvijezda i harfa, znak jedinstva i otvorenosti. Na nama je da služimo i to u radosti, odatle je i geslo: Služite Gospodinu u radosti, ali ovdje i u ovo vrijeme. Zato su kao podloga grba slavenske boje".

MONS. STANISLAV HOČEVAR

rođen je 12. 11. 1945. u selu Jelendol, župa i općina Škocjan kod Novog Mesta, nadbiskupija Ljubljana, Slovenija. Po završenoj osnovnoj školi u Škocjanu 1960. godine pridružio se Don Boskovim salezijancima. Gimnaziju je pohađao u Križevcima i u Rijeci, a potom je stupio u novicijat salezijanaca. Bio je odgojitelj u novicijatu u Želimplju kod Ljubljane. Teologiju je studirao na Teološkom fakultetu u Ljubljani. Za svećenika je zaređen 29. juna 1973. godine. Magistrirao je na Teološkom fakultetu u Ljubljani 1979. godine s tezom iz teologije: "Osebni greh v današnji hamartologiji". Od godine 1973. bio je odgojitelj u malom sjemeništu u Želimplju a od 1979. ravnatelj te salezijanske ustanove. Dvije godine (1982-84) bio je zamjenik salezijanskog provincijala u Sloveniji. Zatim je bio četiri godine ravnatelj internata za srednjoškolce - Modestovog doma u Celovcu (Klagenfurt) u Austriji. Godine 1988. bio je prvi put izabran za provincijala salezijanaca u Sloveniji, a od 1994. do 2000. obavlja drugi mandat te iste službe.

Uz velike i odgovorne dužnosti našao je vremena i za pisanje: "Peter s Poljske" (1978), "Odpri srce" (1983), "Veliko znamenje" (1988) - (razmatranja za svibanjsku pobožnost). Urednik je i knjige "Leta velikega dozorevanja" o svim nasilno umrlim žrtvama II. svjetskog rata u domaćoj župi Škocjan kod Novog Mesta. U godini 1999. za vrijeme bombardiranja Jugoslavije je pokrenuo inicijativu "Mir tebi, Balkan" i u istoj godini uspješnu fondaciju za pomoć obiteljima s više djece pod imenom "Anin sklad".

Na svetkovinu Gospodnjeg navještenja, 25. 03. 2000. papa Ivan Pavao II. imenovao ga je nadbiskupom koadjutorom u Beogradu. Za biskupa je posvećen 24. 05. 2000. u crkvi Marije Pomoćnice na Rakovniku u Ljubljani. U Beograd dolazi za Duhove 2000. a službu beogradskog nadbiskupa i metropolite preuzima 31. 03. ove godine.

FRANC PERKO

rođen je 19. 11. 1929. na Krki, Ljubljanska nadbiskupija, Slovenija. Završio je klasičnu gimnaziju u Ljubljani, nakon koje je 1949. ušao u ljubljansko sjemenište. Za svećenika je zaređen 29. 06. 1953. godine. Međutim, nakon toga nije mogao odmah nastaviti teološke studije, jer su ga pozvali na odsluženje vojnog roka. Vojsku je služio u Beogradu, gdje je bio uhapšen i osuđen od Vojnog suda na pet godina robije navodno zbog neprijateljske propagande. Zatvorsku kaznu izdržavao je u Beogradu, Požarevcu (Zabeli), Ljubljani i Mariboru. Poslije tri godine bio je uvjetno otpušten, tako da se tada vratio u Ljubljanu i tamo nastavio teološke studije.

Na Skaručni kod Ljubljane 1961. godine je magistrirao a 1963. doktorirao s tezom "Filozofija i teologija sv. Ćirila i Metoda". Od 1964. godine na Teološkom fakultetu u Ljubljani predaje ekleziologiju i Istočno bogoslovlje.

Od 1965. do 1968. godine studirao je na Istočnom institutu u Rimu, gdje je i dovršio magisterij iz povijesti i teologije istočnih Crkava. Potom je na ljubljanskom Teološkom fakultetu predavao Ekleziologiju, Ekumensko bogoslovlje i Teološke osnove dijaloga. Pet godina bio je i dekan istog Teološkog fakulteta.

Za beogradskog nadbiskupa i prvog beogradskog metropolitu imenovan je 16. 12. 1986. godine. Biskupsko posvećenje podijelio mu je papa Ivan Pavao II. u Rimu 6. 1. 1987. godine. Kao biskup, bio je član Međunarodne mješovite katoličko-pravoslavne teološke komisije od 1990. do 1999. a bio je i predsjednik Biskupske konferencije Jugoslavije.

Zbog zdravstvenog stanja, nekoliko puta je Svetoj Stolici uputio molbu za povlačenje iz službe. Sveti Otac je konačno prihvatio njegovu molbu 31. ožujka ove godine i razriješio ga dužnosti beogradskog nadbiskupa i metropolite.

MOLITVA GOSPODNJA

"Gospodine, nauči nas moliti, kao što je i Ivan naučio svoje učenike", molio je jedan od apostola Isusa. Isus nije ostao nijem na ovu molbu nego na nju odgovara prekrasnom molitvom koja je postala uzor svake molitve. Ovaj tekst o molitvi Gospodnjoj donose nam evanđelisti Luka (kraći) i Matej (dulji) oblik. Crkva u svojoj praksi koristi tekst od evanđeliste Mateja.

Sažetak Evanđelja

Gospodnja molitva sažetak je svih molitava. O tome nam govore i stari kršćanski spisi. Kod evanđeliste Mateja molitva Očenaša nalazi se u centralnom dijelu svega teksta. "Govor na gori nauk je života, Očenaš je molitva, ali i u jednom i u drugom Duh Gospodnji daje nov oblik našim željama, tim nutarnjim snagama koje nam pokreću život. Tom novom životu Isus nas uči svojim riječima i poučava nas da ga ištemo molitvom. Od ispravnosti našeg moljenja ovisit će ispravnost našeg življenja u njemu."

Molitva Gospodnja

U praksi Crkve je da molitvu Očenaša naziva "Gospodnja molitva". To je samo znak da smo tu molitvu primili od Gospodina Isusa. Kroz ovu molitvu Isus nam predaje riječi koje mu je dao njegov i naš nebeski Otac. Isus je naš učitelj u molitvi. Ujedno Isus kao Utjelovljena Riječ Očeva poznaje u svom ljudskom srcu sve potrebe čovjeka te nam ih kroz ovu molitvu objavljuje. Isus nas nije samo naučio koju molitvu da molimo, nego nam u isto vrijeme daje Duha Svetoga čijom snagom smijemo i mi zvati Boga svojim Ocem. Kroz molitvu vjernik upućuje svoje želje i potrebe Bogu.

Molitva Crkve

Praksa prve Crkve je da umjesto nekadašnjih židovskih "osamnaest blagoslova" počinje tri puta na dan moliti Molitvu Gospodnju. U službenoj molitvi Crkve Očenaš je molitva koja se redovito moli u svim liturgijama. Posebno značenje moljenja Očenaša dolazi do izražaja kod primanja sakramenata Krštenja, Potvrde i Pričesti. Kada se nekome daje da može moliti Molitvu Gospodnju, njemu je predan božanski život jer smije snagom Duha Svetoga Boga nazivati svojim Ocem. Vjernici mole Molitvu Gospodnju kod slavljenja sv. mise neposredno prije Pričesti.

"OČE NAŠ KOJI JESI NA NEBESIMA"

U liturgiji Katoličke Crkve zajednica na slavlju sv. mise je pozvana moliti Očenaš djetinjom smjelošću. Preduvjet pravog moljenja Molitve Gospodnje mora biti svijest molitelja da je od Boga ljubljen i posve prihvaćen. U Molitvi Gospodnjoj mi Boga nazivamo svojim Ocem. Pravo poznaje Oca samo onaj tko je malen, tj. onaj kome je to Sin objavio. Ljudska slika oca i majke često je opterećena ovozemaljskim iskustvom. Bog je savršeni Otac koji nas posve prihvaća i On je sama Nježnost te mu se obraćamo djetinjim pouzdanjem. "Moliti Oca znači ući u njegovo otajstvo, onakvo kakvo jest i kakvo nam je Sin objavio."

Božji Sin nam je objavio kako On ljubi Oca te sve koji vjeruju snagom Duha čini dionicima tog djetinjeg odnosa prema Ocu. Kada molimo Oca tada smo u zajedništvu s njim i njegovim Sinom. "Prva riječ Gospodnje molitve, prije nego zamolba, jest blagoslov klanjanja. Slava je Božja da ga priznajemo Ocem, pravim Bogom. Zahvaljujemo mu što nam je objavio svoje ime, dao da to vjerujemo i što se nastanio u nama svojom Prisutnošću." Molitva Gospodnja pomaže nam da upoznemo sami sebe. To da smo djeca Božja

nezasluženi je dar koji traži s naše strane trajno obraćenje i nov život. "Molitva našem Ocu mora u nama stvarati dva temeljna raspoloženja: želju i volju da mu sličimo." Stvoreni smo na njegovu sliku, milošću nam je vraćena sličnost i mi joj moramo odgovarati. Dijete ima srce ponizno i pouzdano.

U i po Isusu krštenici su postali članovi Novog saveza u kojem je Bog postao "naš", a mi "njegovi rod izabrani". Kada se molimo Ocu ujedno se molimo riječima Sina snagom Duha Svetoga. Crkva je mjesto susreta Boga i čovjeka. Zato potvrđuje sv. Luka u Djelima apostolskim da je u "mnoštva onih koji prigriše vjeru bilo jedno srce i jedna duša". Molitva Očenaša zajednička je molitva svih kršćana. Kada Boga u molitvi nazivamo "našim", to znači da molitelj u svoju molitvu uključuje sve ljude te ih priznaje sebi jednakima.

Za Boga kažemo da je "na nebesima". Taj izraz ne označava neki prostor nego se njime želi reći da Bog nadilazi svojim bićem prostor i vrijeme. Bog je blizak svakome tko je smjernog i jednostavnog srca. Božje biće jeste naša "domovina". Od Boga smo rođeni i naša je domovina na nebesima, tj. u Bogu. K tom konačnom cilju svi mi težimo. Ali, ne smije se zaboraviti da "nebo" treba biti već sada prisutno u nama i po nama na zemlji. U Isusu Kristu Bog je konačno uspostavio savez ljubavi između neba i zemlje.

Prema: Katekizmu Katoličke Crkve
(br. 2759-2802)

priređio: Franjo Ivanković

ZAŠTO "OČE NAŠ" RAŠIRENIH I PODIGNutih RUKU?

Poznato je da su još u Starom zavjetu i Židovi i pogani na taj način molili svoje molitve. Posebno je upečatljiva Mojsijeva molitva za pobjedu Izraelaca (Izl 17,9-13).

Izričito o tome govore psalmi: "noću mi se ruka neumorno pruža k Njemu" (Ps 77,3), "dok ruke uzdižem svetomu Hramu Tvojemu" (Ps 28,2).

Od prvih kršćanskih vremena pa sve do Srednjeg vijeka kršćani su svoje molitve Bogu prinosili uzdignutih ruku.

Sveti Pavao piše Timoteju: "Hoću, dakle, da ljudi mole na svakome mjestu, podižući čiste ruke prema nebu, bez srdžbe i prepirke" (I Tim 2,8).

Tertulijan, kršćanski pisac iz drugog stoljeća, svjedoči u svojim djelima o molitvi kršćana uzdignutih i raširenih ruku. I nebrojene "Orante" (zapisi i crteži prvih kršćana) po katakombama svjedoče o molitvi raširenih ruku.

GOSPODIN ISUS KRIST viseći na križu (raširenih ruku) moli za svoje mučitelje: "Oče oprostí im, ne znaju što čine!" (Lk 23,34). A prije nego je izdahnuo na križu povika: "Oče, u ruke Tvoje predajem duh svoj!" (Lk 23, 46). Raširenih ruku na križu Krist nam poklanja svoju Majku za majku svih nas riječima: "Ženo! Evo ti sina! Zatim reče učeniku: Evo ti majke!" (Iv 18, 27).

Kada danas, posebno za vrijeme Mise (Euharistije), molimo "OČE NAŠ" tada s nama tu molitvu Ocu predvodi sam Krist. S njegovom se žrtvom tada otajstveno povezujemo i s njim se zajedno Ocu prikazujemo, slaveći njegovu muku, smrt i uskrsnuće.

Raširene i uzdignute ruke simbol su našeg predanja Bogu i naše širokogrudosti, nesebičnosti i darežljivosti prema svim ljudima.

Raširene i uzdignute ruke za vrijeme "OČE NAŠ" nisu svojina ili povlastica samo svećenika nego i zahtjev cijele zajednice vjernika. /KANA/

Uređuju: Ivan Milodanović i Vladimir Sedlak

Vrijeme bogato događanjima

Iznenadenje za Uskrs

Neposredno pred odlazak na uskrsne blagdane, brigom našeg rektora **mons. Josipa Mioča**, stigla nam je humanitarna pomoć preko Malteške organizacije iz Njemačke. Ovo nije prvi put da nas naša dobročiniteljica **dr. Elisabeth Fessl** i bračni par **Homberg** iz Stiftung Boeselagera obraduju svojim pošiljkama za velike blagdane. Mi njihova dobročinstva ne možemo zaboraviti i ostajemo im zahvalni u svojim molitvama.

Uskrsne ferije

Od 10. do 17. travnja imali smo mali predah od učenja, zbog najvećeg kršćanskog blagdana, Uskrsnuća Gospodina Isusa Krista. Iako kratke, ali veoma lijepe i po sadržaju pune duhovnih doživljaja, ove ferije smo proveli aktivno sudjelujući u obredima pashalnog misterija (ministriranjem, pjevanjem i čitanjima na liturgijskim slavljinama).

Ustoličenje novog nadbiskupa

Na uskrsni ponedjeljak, 16. travnja u okviru liturgijskog slavlja u novoj katedrali Blažene Djevice Marije u Beogradu, bila je primopredaja i uvođenje u službu beogradskog novog nadbiskupa i metropolite **mons. Stanislava Hočevara**. Na tom značajnom i povijesnom događaju u ime sjemeništa i škole Paulinum prisustvovao je naš rektor **mons. Josip Mioč**.

Na seminaru u Segedinu

U Segedinskoj bogosloviji početkom travnja održan je tzv. **otvoreni dan** za upoznavanje bogoslovskog života. Prijepodne je bilo predavanje na temu "**Svećenik današnjice**". Na tom predavanju bilo je mnogo gostiju iz drugih bogoslovija, sjemeništa i neki vanjski učenici. Naše sjemenište predstavljali su sjemeništarc **Csaba Csipak** i **László Magó**.

Nastupi "Scholae cantorum"

Nakon dva uspješna nastupa u korizmi, u Gradskoj biblioteci i evangeličkoj crkvi, sjemenišni zbor "**Schola cantorum Paulinum**" je odmah po povratku sa uskrsnih ferija bio pozvan da sudjeluje u uskrsnom programu koji je priređen u župnoj crkvi **sv. Petra i Pavla u Bajmoku**. Uz kratku pripremu već uvježbanih točaka uspješno smo nastupili u toj crkvi.

Na Bijelu nedjelju imali smo svoj drugi nastup u sklopu uskrsnog koncerta koji je priredio katedralni zbor **Sv. Terezija Avilska**. Tom prigodom smo

nastupili sa gregorijanskim napjevom Regina Coeli, skladbom Menegali-Palestrina "Iesu Salvator mundi", jubilejskom antifonom "Gloria tibi Christe", Neander-Bach "Laudate Dominum" i koralnom obradom "Magnificat anima mea".

Markovo - duhovnikov imendan

Na blagdan sv. Marka evanđeliste, imao je imendan naš duhovnik **mons. Marko Forgić**. Imendansko slavlje proslavili smo prigodnom sv. misom i malim agapeom kod ručka kojim nas je slavljениk počastio. Uz tu dobru zakusku čestitali smo mu pjesmom i zahvalnim govorima, te smo mu uručili naš skromni dar. Na taj način izrazili smo našem duhovniku zahvalnost za mnogovrsni trud koji on ulaže za nas kako na duhovnom, tako i na materijalnom polju.

Velika šetnja kod Majke Božje Bunaričke

Nakon kišnih dana i hladnih proljetnih vjetrova 28. travnja osvanuo je lijepi sunčani dan. Pošto je bila subota, dan Majke Božje, toga smo dana načinili jednu veliku šetnju, odnosno jedno hodočašće do Majke Božje Bunaričke. Poslije ručka imali smo zajedničku pobožnost, a nakon pobožnosti ostali smo u prelijepoj Božjoj prirodi sve do predvečerja.

"Schola cantorum Paulinum" u Gradskoj biblioteci

O Marijo mila Majko naša

Zdravo Marijo, Kraljice neba,
Majko naša, Zagovornice sveta.
U te se ufamo, o Djevo čista,
i molitve svoje šaljem ti.

Primi nas primi, o mila Majko,
u okrilje svoje, pod zagovor tvoj.
Daj moli za nas, Ljiljane bijeli,
Uresu divni nebeskog kraja.

Nek svak od nas osjeti sada
da ti Majka si svakom od nas.
I nek se u svibnju, kroz molitve naše
ka nebu diže predivne pjesme glas:

Neka je hvala i vječna slava
Ocu, Sinu i Duhu Svetomu,
što po tvom moćnom zagovoru
molitve naše vjemo uslišuju.

Pred maturom...

Nije tako davno bilo kada sam se kao sjemeništarc prvog razreda na ovim stranicama javio po prvi put. Brzo je prošlo. Bilo je puno propusta, ali je bilo i puno uspjeha. Zatim bilo je i teških dana, ali smo i obilovali u radosnim danima. Evo, sada me već zovu maturant. Maturant sjemenišne gimnazije "Paulinum". Ali tek sada dolazi ono najbitnije. Tek sada trebam jedan veliki korak načiniti. Hoću li imati dovoljno snage da krenem na put i da ne sustanem. Da li ću mnoge iznevjeriti - moje poglavare, rektora, mog župnika, mog biskupa... ili možda obradovati?! Da li mi razum i srce govore isto, ili se u meni nešto čudnovato događa?

Zato molim Gospodina da me prihvati i da me vodi pravim putem svjedočanstva, u svojoj Crkvi.

I. M.

Uređuju: Marina, Dijana, Ivana, Željka, Biserka, Igor i Ljubica

Bog mladi!

Pozdravljam vas iz prohladne Švicarske! Naravno, nisam vas zaboravila.

Svibanj je mjesec kada svoje meditativne molitve upućujemo našoj duhovnoj zagovornici Djevici Mariji.

Naši pogledi su neprestano uprti u sliku osobe koja uvijek prati volju Božju. I sami znamo kroz životne situacije koliko je teško prihvatiti volju Božju.

Često se znamo boriti, misleći da svojim snagama možemo promijeniti ono što je Bog odredio za nas. Ali prihvatiti Božji Plan kao što ga je prihvatila Marija izgovarajući svoj "Magnificat", nije lako. Njena predanost umnogome može nam govoriti kakvi mi trebamo biti. Slobodni za prihvaćanje Božje volje. Vjerovati u Boga cijelim svojim bićem i srcem da ono što je Bog za nas pripremio jeste za naše dobro i za dobro onih koji nas okružuju. Biti zahvalan za poslanje koje nam je namijenjeno. I to poslanje na ovom svijetu zdušno poštovati i koristiti za dobro drugih. Vjerujem da i sami možete pronaći segmente u Marijinom životu koji nam, projicirani na naš osobni život, mogu pomoći da prihvatimo Božji Plan. Stoga je Marija naša vodilja u prihvaćanju Božje volje.

Dragi čitatelji, iskoristite stoga ovu živu sliku Djevice Marije u ovom mjesecu posvećenom molitvama u kojima je ona centar, za osobno prihvaćanje Božjeg Plana...

Marina

DAN MLADIH 2001.

IZ BAČA O BAČU

Još toga jutra znala sam da će taj dan biti okupan suncem, vjerom i nadom, i Bog je doista bio na našoj strani pa nam je dao da ovaj naš DAN MLADIH, koji je kao i uvijek do sada bio održan 2. svibnja u Baču, bude baš takav. Naime, ovoga dana u Baču, okupilo se oko 350 mladih. Već to bio je dovoljan razlog da radosti dođemo svojim domovima, ispunjeni snagom Duha Svetoga! No, u Baču je na Danu mladih bilo puno događanja. Evo!

PORUKA MLADIMA DA IDU HRABRO DALJE

/iz uvodnog predavanja/

Kao i svake godine susret je započeo u franjevačkoj crkvi, gdje nas je pozdravio gvardijan o. Josip Špehar i upoznao nas u kratkim crtama s drevnom franjevačkom crkvom i samostanom. Naš susret započeo je uvodnim predavanjem, koje je ovoga puta održao preč. Julije Bašić, župnik iz Bikova, na temelju poruke pape Ivana Pavla II. za Svjetski dan mladeži, i citata iz Lukinog evanđelja "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima

križ svoj i neka ide za mnom" (Lk 9,23).

Predavač nam je pobliže protumačio svih 6 točaka koje je Papa iznio u ovogodišnjoj poruci, s tim da je osobitu pažnju posvetio tome da se mi doista trebamo odreći samih sebe u nasljedovanju Krista, te da nas u tom hodu ne trebaju sputavati križevi koje nam Bog stavlja na taj put, već da kroz život treba ići odlučno i hrabro, jer će Isus uvijek biti uz nas.

RAD U GRUPAMA

Nakon predavanja uslijedio je rad u grupama. Ove godine mladi su bili podijeljeni u 4 grupe i to: KRIZMANICI, I. i II. RAZRED SREDNJE ŠKOLE, III. i IV. RAZRED SREDNJE ŠKOLE, te STUDENTI I MLADI RADNICI. Mlade su, kao što je to uobičajeno, predvodili u grupama animatori koji su se za to pripremili. Prenosim nekoliko izvješća sa PLENUMA na kojemu su mladi iznosili svoja iskustva i zaključke iz rada u grupama:

● Našu grupu su sačinjavali mladi iz I. i II. razreda srednje škole. Bilo nas je dvadeseto

toro iz Subotice, Tavankuta, Male Bosne, Ljutova i Sombora. Tema o kojoj smo raspravljali je glasila: "Što znači slijediti Isusa?" Razgovarali smo o tome da li se osjećamo pozvanima od Isusa, i da li smo ga spremni slijediti. Zatim, kako svatko od nas u životu očituje da slijedi Isusa.

Izmjenivši svoja iskustva zaključili smo da ćemo najbolje pokazati da slijedimo Isusa ako činimo dobro drugima.

● Zovem se Đurđica Stantić iz Subotice. Našu grupu su sačinjavali mladi iz Subotice i okolice, i u grupi nas je bilo 22. Naša tema je bila "Neka danomice uzima svoj križ i neka ide za mnom". Razgovarali smo o tome što za nas predstavlja simbol križa i što za nas znači nositi križ. Zaključili smo da treba s ljubavlju, spremno prigrliti svoj križ i da on nije teret i kazna od Boga, već dar koji je tu da nas ojača na putu do istinske radosti i sreće za kojima čeznemo. Dragi prijatelji (...), dopustite Gospodinoj milosti da vas prati na svakom putu. Budite hrabri i uvijek veseli, jer imamo što slaviti - mali komadić života koji dobivamo - tako jednostavno - današnji dan.

● Ja sam bila u grupi studenata i mladih radnika. I mi smo razgovarali o Isusovim riječima: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe", koje su i tema Papine poruke za ovogodišnji Svjetski dan mladih. Temelj za razgovor bio nam je, uglavnom, tekst o blaženstvima. Mi smo napravili plakat koji je zapravo zaključak našega rada. Na sredini se vidi osoba nasmijana, koja stoji raširenih ruku, i križ. To predstavlja Isusa uskrsloga. Okolo se nalaze različiti putovi kojima mi zapravo samo lutamo dok ne shvatimo da je jedini pravi put - slijediti Isusa. /Monika Vekonj/

IZ BISKUPOVE PROPOVIJEDI

I ovoga puta naše je misno slavlje u koncelecijaciji s desetak svećenika slavio i naš biskup Ivan Pénzes iz čije propovijedi izdajamo jedan dio: "Dragi mladi! Evo, mi smo se skupili ovdje kao svake godine u uskrsno vrijeme da dobijemo milosti od Duha Gospodnjega, da shvatimo još jednom da svi, bez obzira da li je netko biskup, svećenik ili vjernik, imamo svoje poslanje. I Isusovi učenici su to shvatili tek kad im je Isus poslao Duha

Predavanje je održao preč Julije Bašić

Ljubazni domaćini napravili su za nas 1300 sendviča

Svetoga. Tada su dobili tu hrabrost, tu jakost i snagu da su napustili 'dvoranu' i krenuli u svijet! Od tada ne da se više nisu plašili, nego su bili radosni kad su mogli pretrpjeti nešto zbog Imena Isusova. Zamislite se malo, što ste sve čuli danas ovdje, što je vaša dužnost, što znači biti kršćaninom u današnje vrijeme!? Znači, unatoč svemu ovome što se događa oko nas, biti sretan čovjek, imati sigurnost - Krista Isusa. Ako započnem dan i kažem - Gospodine pomози mi, želim ti služiti i posvećujem ti cijeli dan - taj dan bit će potpuno drukčiji od onog kojeg započnem bez molitve, u jurnjavi... Gospodin je s nama i onda kada nam se čini da sve gubimo (...). Znajmo da je Gospodin uvijek s nama i da je to ipak najveća moguća sigurnost u ovome svijetu. Sv. misa na koju smo se skupili, to je ta najveća tajna koja nas sve povezuje. Molimo žarko da doista možemo nositi tu radosnu poruku svima oko sebe: Isus je uskrsnuo i živ je! I s njim, bez obzira na svo beznađe, imamo razloga radovati se i očekivati bolja vremena, koja dolaze, kada ćemo moći doista uživati mir Kristov u sebi, kojeg su i apostoli primili a koji uskrsli Gospodin daje preko Crkve svima...

IZNENAĐENJE I DRAGOST

Pored mladih iz samoga Bača, te Subotice, Bikova, Tavankuta, Male Bosne, Ljutova, Bajmoka, Sombora, Selenče, Novoga Sada, Futoga, bili su i mladi (njih 4) koje je doveo župnik **Jenő Varga** iz Zmajeva. Oni su nas svojim prisustvom iskreno obradovali i iznenadili, jer su unatoč tomu što ih ima tako malo, došli s nama podijeliti radost ovoga dana. Našem zajedništvu su se pridružili i braća iz Beograda: o. **Marko Stjepanović**, franjevac, i o. **Mato Jurić**, isusovac s nekoliko mladih.

MLADI O SVOM SUSRETU

"Dolazim iz Sombora i bila sam u grupi studenata i radnika. Ovi susreti mi znače jako mnogo. To možete zaključiti i iz ovoga: Sutra imam ispit, ali sam došla danas ovdje podijeliti radost kršćanske vjere sa svim ovim mladima. Ujedno želim nakupiti energije i snage za svoj svakodnevni život do sljedećeg susreta u Baču." (Marijana iz Sombora)

"Bio sam u grupi studenata i radnika. Prvi puta se nalazim ovdje i jako sam zadovoljan.

ljan. Ovakvi susreti mogu puno pomoći mladeži i treba ih ubuduće biti više. Na primjer, da dolazite vi nama u Beograd i mi vama u Vojvodinu." (**Aleksandro** iz Beograda)

"Dolazim iz župe sv. Roka u Subotici, a došla sam s grupom mladih iz Bajmoka jer sam ondje katehista. Nisam bila s njima cijelo vrijeme budući da sam bila u grupi za studente i radnike koju je vodio animator iz Sombora i jedna učiteljica. Tema nam je bila prvi dio Papine poruke mladeži: 'Hoće li tko za mnom, neka me slijedi'. Govorili smo i o blaženstvima. Moj je dojam da smo mogli i bolje... Tih sat i pol vremena bi bilo možda dovoljno da potpunije osvijetlimo ovu temu da je i sam rad u grupi bolje organiziran. Nije trebalo sve svesti na jednog animatora, nego da mladi više sudjeluju u razgovoru. Što se tiče predavanja, mislim da je dobro što nije bilo predugačko, a dobili smo kratke smjernice kako dalje." (**Ivana Lazić**, Subotica)

"Dolazim iz župe sv. Terezije. Bio sam u trećoj grupi za srednjoškolce. Govorili smo o svetosti i o tome kako pomažemo drugima. Bilo je čak jedno pitanje da li bismo bili spremni dati život za drugoga. Ako bi to bio jedini način da očitujem svoju ljubav i vjeru, dao bih i život. Svakako ako su u pitanju pravi prijatelji i voljeni..." (**Vedran Jegerić**, Subotice)

"U Baču sam po prvi put i bio sam u grupi za studente, bilo je jako lijepo. Ovakvi susreti su korisni jer se dosta toga razjasni na njima. Govorili smo o nošenju križa i kako to shvaćamo i prihvaćamo." (**Pavle** iz Zmajeva)

BILO JE I REKREACIJE

Budući da je bilo i slobodnog vremena, mladi su ga iskoristili svatko na svoj način. Tako se jedna grupa mladih organizirala te ja na poljani kod Bačke tvrđave igrala nogomet, i tu saznajemo da su najbolji bili Tavankučani, a odmah poslije njih mladi iz župe sv. Terezije u Subotici. Također, jedna grupa mladih svirala je i pjevala, drugi su igrali odbojku, a neki su uživali u hladu razgovarajući, ili šetajući ulicama Bača. Mislim da su mnogi i kušali sladoled...

UMJESTO NAŠE ZAHVALE

Na samom kraju sv. mise umjesto samih mladih, riječi zahvale izrekao je preč. **Josip**

Pekanović koji je rekao sljedeće: HVALA:

- **DRAGOM BOGU** - da nam je dao ovako lijep dan, jer je velika stvar kada opušteno možemo provesti cijeli dan bez straha da će pasti kiša i da ćemo se prehladiti i poći kućama bolesni;

- **SVIMA KOJI SU DOŠLI** - i učinili da je ovaj dan ponovno dobio svoj smisao, isti onaj kojega smo imali prije 20 i nešto godina kada smo počeli s okupljanjem mladih u Baču, 2. svibnja;

- **DOMAĆINIMA** - sa o. Josipom a onda i sa vlč. Miroslavom i ljudima koji su se potrudili da sve sprema - i kuću i ovu crkvu da danas bude sve tako lijepo; što su se potrudili napraviti 1300 sendviča i sve ono čime smo bili ponuđeni i počašćeni i uopće što su prihvatili obavezu da se nas oko 350 ponovno nađe u Baču,

- **PREDAVAČU JULIJU BAŠIĆU** - što je prihvatio predavanje i njime započeo ovaj susret

- **SVIM SVEĆENICIMA** - koji su dopratili mlade, i koji su vas pripremili za ovaj susret,

- **TEHNIČKIM UREDNICIMA** - vlč. Franji Ivankoviću i vlč. Lazaru Novakoviću, koji su se pobrinuli da se nabavi sve ono što nam je danas bilo potrebno,

- **BISKUPU IVANU** - što je došao da nas vidi, da nam progovori, da s nama proslavi ovu misnu žrtvu, a mi se također pridružujemo riječima zahvalnosti i:

- **ELIZABETI IZ TAVANKUTA** - koja nam je svojim muziciranjem tijekom ovoga dana pomogla da lakše pjevamo i slavimo Gospodina.

UMJESTO ZAKLJUČKA

Jako je teško nakon ovakvoga susreta izreći sve ono što se ponijelo u srcu. Ja se nadam da sam u tome uspjela makar malo. I to bi mi bila velika radost. No, mislim da je svatko od nas otišao kući zadovoljan jer je s mnoštvom mladih toga dana mogao podijeliti svoja iskustva, kao i radost zajedništva i ljubavi Isusa Krista koji nas je ponovno okupio oko stola svoje ljubavi!

Željka Zelić

ALELUJA

Ilustrirani zaključci rada u grupi

Lijepo vrijeme omogućilo je rad u prirodi

MJESEC DANA U AMERICI

Velika je čast biti ambasador svoga grada

Američka Vlada je ove godine dodijelila po 3 jednomjesečne stipendije za učenike u 4 grada SR Jugoslavije i po jednog profesora engleskog jezika. Ova je stipendija namijenjena unapređenju civilnog društva i boljem razumijevanju naših naroda. Velika je čast biti izabran za ambasadora svoga grada, sredine kao što je naša jer vjerujem da je ona oličenje pravog suživota više naroda.

Suboticu su još predstavljali **Angela Tot** (gimnazijalka), **Milena Savanović** (učenica srednje ekonomske škole) i profesorica engleskog jezika **Teodora Nagel**.

Saznavši da su izabrani, gore navedeni su počeli nevjerovatnom brzinom pripremati program za prezentaciju Subotice. Svatko je prikupio ono što predstavlja narod kojem pripada. Napravili smo prezentaciju grada na CD-u. Ja sam pripremio i autentične darove bačkih Hrvata kao što su slike od slame, čestitke i uskrсна jaja, a uz pomoć dobrih ljudi nosili smo CD Subotičkog tamburaškog orkestra, Subotičke filharmonije, Monografiju Subotice i još neke sitnice.

Pohađanje škole

Put u Ameriku organizirala je vodeća američka agencija AYUSA International, koja se bavi razmjenom učenika. Nakon dvodnevne pripreme u Budimpešti stigli smo u Ameriku. Smješteni smo u gradiću Parma, blizu Clevelanda. Ja sam imao sreću i imao sam domaćine katolike, **obitelj Murray** čiji je sin **Paul** bio moj "brat" s kojim sam pohađao školu.

U obitelji Murray

Pohađao sam dvije škole. Prva je bila privatna katolička škola "Padua Franciscan

Na prijemu u katoličkoj školi

High" (koja se plaća), a druga je bila državna "Parma Senior High" (koja je besplatna).

Meni je bolji utisak ostavila privatna škola jer je sama atmosfera koja vlada u toj školi bolja i drugačija od onog na što smo mi navikli. U školi se poštuje pravilo oblačenja (to mi se jako sviđa) - vlada neki red a i prijatnije se osjećaš kada vidiš ljude lijepo obučene. Uniforme nisu loše jer muškarci mogu nositi košulju i kravatu a djevojke nose suknju i neku lijepu bluzu. Prije početka nastave svakog dana molimo Boga za još jedan uspješan dan u školi, a na nekim satovima profesor pita da li netko ima osobne molitve. To mi se jako sviđalo.

Obilasci, prijemi, sport-spektakli

Posjetili smo i osnovnu školu i nekoliko univerziteta. Boravak na Oberlin koledžu je izvanredno iskustvo. A kraj je bio - gdje drugdje nego - u Washingtonu! Tamo smo bili gosti "Close-Up Foundation". Susreti, znamenitosti - nema dovoljno prostora...

Obišao sam jako puno mjesta: Gradsku kuću i gradonačelnika, Policijsku stanicu i Vatrogasnu službu. Često sam išao s domaćinima u sam centar Clevelanda. Prisustvovali smo izvanrednom koncertu Clevelandskog simfonijskog orkestra. Posjetili smo "Znanstveni centar" a u sklopu toga i nevjerovatan OMNIMAX kino u kojem je platno svuda oko tebe, stolice se pomiču... Bili smo u "Rock 'n' Roll kući slavnih", "Muzeju umjetnosti" i vidjeli djela poznatih svjetskih autora, "Muzeju prirodne povijesti" u kojem je bilo zanimljivo vidjeti originalne kosti dinosaura...

A tek posjet košarkaškoj utakmici NBA!!! Nisam mogao vjerovati da sam tamo. Fantastično je bilo i na baseball utakmici.

Osim obilaženja poznatih mjesta imali smo vremena i za šetnju po lijepim parkovima a naravno i za provod. Izlasci su tu obično do ponoći a malo stariji ostaju najviše do 2 ujutro.

Moj Uskrs u Americi

Divan je osjećaj moći otići u crkvu i kad si tako daleko. S mojim domaćinima prvi sam put išao u crkvu na Cvjetnicu (u Americi se Cvjetnica zove "Nedjelja Palmi"). Pošto se nisam stigao

ispovjediti kod kuće prije puta, učinio sam to tamo ali na engleskom, s tim da sam pokajanje izmolio na hrvatskom jer to stvarno nisam znao drugačije. Bez obzira na kom se jeziku ispovjediš, nakon ispovijedi osjetiš da si čist i to je jako lijep osjećaj.

Križni put GLUME mladi!

Na Veliki petak u crkvi je bio Križni put koji je predvodila grupa mladih i to u glumačkom izvođenju postaja. Između postaja je svirala POP muzika ali naravno sa nekom porukom. Mladi su stvarno lijepo to uradili i zaslužili su dug aplauz.

Sam Uskrs sam dočekao s prijateljima jer smo na sam dan Uskrsa bili poslije ponoći u gradu gdje smo si čestitali Uskrs. Otišao sam na Uskrs u crkvu u kojoj je bilo zbilja puno ljudi i posebno svečano jer su svirali trubači. Ovaj sam Uskrs stvarno divno doživio zahvaljujući mojim domaćinima.

Bogu hvala i mnogima

Kako ne zahvaliti za tako divan dar - da odem u Ameriku. Upoznao sam mnogo ljudi, stekao prijatelje, vidio ono što sam dosad gledao samo na TV. Zahvalan sam Bogu što je vodio dosad moj život! Hvala mojoj razrednici **gđi Lašić** koja me predložila kao kandidata. Također se zahvaljujem **Skupštini općine Subotica** za svu podršku tokom priprema za ovaj velik i važan put u Sjedinjene Države, a osobito gospodinu **Grgi Franciškoviću**. Hvala mojim dobrotvorima za pomoć. A ipak moram posebno zahvaliti američkoj Vladi i izvanrednoj agenciji **AYUSA International** što su me izabrali za ambasadora moga grada i moga hrvatskoga naroda.

Igor Čeliković

"Zvonik" u SAD-u

Naš je list darovan župniku u Parni i obitelji Murray. Iznenadjeni su kvalitetom lista i angažiranjem velikog broja ljudi. Vrlo im je drago što se mladi uključuju u vjerski list. Kako sam bio ponosan!

Ispred Capitola

Uređuju: Vesna i Ladislav Huska

PITALI SMO RODITELJE

ODLAZITE LI NEKUDA

**(posjete, tribine, koncerti, predstave, razni susreti, putovanja...)
BEZ SVOJE (MALE) DJECE?**

- Ne! Nije da to ne bih voljela, ali ipak to ne činim jer je neizvodljivo. Uvijek bih morala naći nekog (platiti) da mi čuva djecu. Otići nekud i bez njih bi bilo divno i dobro i za njih i za mene. *(Lj., majka dvoje djece od 6 i 2 god.)*

- Ne! Samo do prodavnice. Naša dica su samo mamina i tatina. *(?, troje djece od 8 i 5 god. i 5 mjeseci)*

- Da, ali ritko i ne na duže vrime - mogli bi i češće. To nam je potrebno i zbog naših obaveza i potreba, a daci sigurno ne škodi jer ih ostavljamo u dobrim rukama. *(A., majka dvojice dječaka od 6 i 4 god.)*

- Uglavnom ne. Ili smo svi kod kuće ili odlazimo pojedinačno. Otići nekuda bez djece bi bilo i dobro i korisno (kao i to da puno više razgovaramo!), ali to ne prakticiramo. *(K., majka tri dječaka od 14, 12 i 4 godine)*

- Ne, uglavnom ne. Naša dica su još mala i ne želimo ih povriditi (stariji sin je jednom cio dan bio tužan kad smo otišli u svatove). Ponekad bi bilo dobro negdi otići da se malo opustimo i budemo sami žena i ja, ali možda kasnije. Dicu smo mi rodili i ne želimo nikog opterećivati čuvanjem. Mišljenja smo da neka mista nisu za dicu (npr. koncerti ozbiljne muzike). Kada vidimo da su dica spremna, ići ćemo. *(I. i B., roditelji dječaka od 5 i 2 god.)*

- Idemo ponekad na poslovni put jer to naše obaveze zahtijevaju. Potrebno je da se djeca naviknu da ne budu previše vezana za roditelje. U početku su se djeca bunila, ali sada, kada se dogovorimo, sve je u redu. *(A., majka djevojčica od 10 i 5 god.)*

- Da, idemo bez djece i to uglavnom na tribine i u posjete gdje crpimo snagu i ideju za novi život, vidimo primjere i čujemo različita iskustva koja nam pomažu u našem obiteljskom životu. *(A., majka četvoro djece, 13, 12 i 10 god. i 16-mjesečne djevojčice)*

- Da, ali rijetko. To je više potrebno nama roditeljima nego djetetu. Mislim da našoj djevojčici to ne škodi, a ponekad je potrebno da bračni par kvalitetno ispuni svoje slobodno vrijeme raznim aktivnostima i sadržajima koji nisu za malu djecu (predstave...). Svakako, obiteljski život zahtijeva što više aktivnosti u koje su uključena i djeca. *(N., majka djevojčice od 5 god.)*

- Desi se da izađemo bez djece samo na mjesta gdje nije dozvoljen pristup djeci i to kad se ukaže prilika. Navikli smo djecu na to i to njima ne smeta. Ipak, često ih vodimo sa sobom da bi se oslobodila stidljivosti i navikla na druge ljude. *(P., otac triju djevojčica od 9, 7 i 3 god. i jednogodišnjeg dječaka)*

- Gledamo da djecu vodimo sa sobom uvijek kad je to moguće. U slučaju da to okolnosti ne dopuštaju (večernji sati ili mjesto neprikladno za djecu), ostavimo ih kod naših roditelja. Sigurno da je korisno povremeno odvajanje da bi se djeca prilagođavala i stekla određenu samostalnost u životu. Udaljavanjem djece od roditelja na kratko je prvi korak ka tome. *(Z., otac dviju djevojčica od 7 i 4 god.)*

- Imam 7 djece i 13 unučadi. Kad su djeca bila mala nikad ih nismo ostavljali bez prisustva barem jednog od nas jer je to roditeljska dužnost da se stara o svojoj djeci. Čak i nedjeljom je netko ostajao s njima jer smo odvojeno išli na misu. Tek kad su porasla do uzrasta osnovne škole, počeli smo ih ostavljati same.

Ovako misle anketirani roditelji. Kako na to gleda suvremena psihoslogija i pedagogija u sljedećem broju.)

V. i L. Huska

NA OBITELJSKIM SUSRETIMA

O "ŠABATU" I "NEDJELJI"

U subotičkoj župi sv. Roka 20. travnja u okviru "Obiteljskih susreta" predavanje na temu "Od židovskog šabata do kršćanske nedjelje" održao je dr. Tadej Vojnović, franjevac iz Novog Sada.

Predavač je na vrlo jednostavan ali stručan način izložio kako su Židovi nekoć a kako sad slavili "šabat", te kako su kršćani spontano počeli slaviti nedjelju kao "Dan Gospodnji". On je naglasio kako slavljenje subote nije nikakvim propisom ili zapovijedi dokinuto nego je jednostavno događaj Kristovog uskrsnuća koji se zbilo u nedjelju bio toliko snažan da je spontano nadvisio svojim sadržajem slavlje subote.

I ova tema je privukla, usprkos lošem vremenu, veliki broj sudionika budući da u Subotici "subotari" često obilaze kuće katolika napadajući ih kako nisu u pravu što slave nedjelju. /A. A./

ULOGA MLADEŽI I DJECE U SPREČAVANJU BJESNOĆE

Pod okriljem Svjetske zdravstvene organizacije i Ujedinjenih naroda u listopadu 2000. održan je u Limi (glavnom gradu Perua) međunarodni susret o bjesnoći. Referati o bjesnoći na europskim prostorima bili su zanimljivi kolegama iz Južne Amerike i ostalih krajeva svijeta, a nama Europejcima njihova iskustva na sprečavanju i zatiranju bjesnoće.

foto: dr. Stantić (peta s lijeva)

Bjesnoća predstavlja još uvijek veliki zdravstveni problem u brojnim krajevima svijeta. U europskim prostorima ponegdje se postižu dobri rezultati na smanjenju broja oboljelih životinja - prije svega lisica, postavljanjem mamaca za lisice, koji imaju u sebi cjepivo protiv bjesnoće. Time se pokušava smanjiti broj divljih životinja koje prenose bjesnoću i tako utjecati na mogućnost oboljenja domaćih životinja. Svugdje po svijetu, a posebno u Indiji, gdje godišnje umire i do 100.000 ljudi zbog bjesnoće, osjeća se potreba da se radi na zdravstveno-odgojnim programima koji mogu pripomoći smanjenju broja oboljelih od te smrtno bolesti. Upravo su djeca najčešće žrtve ugriza bijesne životinje - prije svega psa - i umiru od ove još uvijek neizlječive bolesti. Svjetska zdravstvena organizacija savjetuje da se programi usmjereni na zdravstveni odgoj djece za zaštitu pred bjesnoćom uključe i u pokret nazvan "Zdravi gradovi" koji ima dosta pristalica po svijetu.

Što se savjetuje djeci, a i svima ostalima koje povrijeđi nepoznata životinja odnosno životinja (koja ne može biti pod veterinarskim nadzorom) nakon što je izazvala povredu? Potrebno je ranu dobro oprati vodom i sapunom i javiti se odmah u antirabične dispanzere, koji pravovremenim cijepljenjem mogu pomoći na zaštiti od bolesti. U slučaju da dođe do upalnih promjena, potrebno je liječenje antibioticima. Svatko, tko nije bio cijepljen protiv tetanusa, mora to uraditi.

Svjetska zdravstvena organizacija smatra da je rad s mladima vrlo važan za sprečavanje bjesnoće. Mladi, odnosno djeca, brinu za redovito cijepljenje svojega psa, sprečavaju bolest kod svoje najdraže životinje, a time štite i sebe. Dakle, po svijetu se savjetuje izvajanje kampanje za cijepljenja pasa a te kampanje neka bi bile usmjerene upravo na djecu. Iskustva su pokazala, da se sa takim pristupom stvarno može bitno utjecati na smanjenje broja primjera bjesnoće kod ljudi. U evropskim državama je broj oboljelih ljudi vrlo nizak, upravo zahvaljujući cijepljenju životinja i izvođenju programa zdravstvenog uzgoja ljudi.

(Od tavankutskog župnika saznala sam Zvonikovu WEB stranicu pa se ovim prilogom pridružujem svim Stantićima koji su dosad pisali za Zvonik. Uz pozdrav svima.)

Prim. mag. sci. Mirjana Stantić-Pavlinić, dr. med.

Piše: Jakob Pfeifer

USKRS NAS "UJEDINJUJE" I KALENDARSKI!

Nakon jubilarne - svete godine 2000. od Isusova rođenja i tolikih ekumenskih događanja, događanja na nastojanju oko jedinstva kršćana, ove godine nas i sam kalendar "ujedini".

Svi kršćani, koji prihvaćaju Isusa Krista za Spasitelja, slavili su istog dana USKRS kličući "Aleluja, aleluja, aleluja!"

Uskrs, događaj za koji sv. Pavao kaže: *"No ako se propovijeda da je Krist od mrtvih uskrsnuo, kako neki među vama govore da nema uskrsnuća mrtvih? Ako nema uskrsnuća mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo. Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša. Zatekli bismo se i kao lažni svjedoci Božji što posvjedočismo protiv Boga: da je uskrsio Krista, kojega nije uskrsio, ako doista mrtvi ne uskršavaju. Jer ako mrtvi ne uskršavaju, ni Krist nije uskrsnuo. A ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša, još ste u grijesima. Onda i oni koji usnuše u Kristu, propadoše. Ako se samo u ovom životu u Krista ufamo, najbjedniji smo od svih ljudi. Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih! Doista po čovjeku smrt, po Čovjeku i uskrsnuće od mrtvih! Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživiljeni."* (1 Kor 15,12-22)

Ovogodišnje zajedničko, po datumu, slavlje Uskrsa, trebalo bi nas kršćane potaknuti na ono bitno, pravo življenje i slavljenje misterija, vazmeno-pashalnog događaja o kojem govori sam sveti Pavao, pa da doista shvatimo da nas sve ujedinjuje Uskrsli naš Gospodin Isus Krist, a ne kalendar. Zato se usuđujem reći da nam Bog, evo i po kalendaru, pokazuje svoju nepodijeljenost i stoga nam poručuje: *"Pristupe k njemu farizeji i saduceji. Iskušavajući ga, zatraže da im pokaže kakav znak s neba. On im odgovori: 'Uvečer govorite: 'Bit će vedro, nebo se žari.' A ujutro: 'Danas će nevrijeme, nebo se tamno zacrvenjelo.' Lice neba znadete rasuditi, a znakove vremena ne znate."* (Mt 16,1-3)

A da kršćani imaju opravdanu nadu, upravo po svom zajedničkom i jedinom Učitelju, Uskrsnom Gospodinu Isusu Kristu, govori nam i "Završni dokument europskoga ekumenskog susreta" Basel 1989.:

"Nada na koju se oslanjamo temelji se na tome da Bog želi pomoći svim ljudima" (1 Tim 2,4) i da im nudi najveći poklon - vječni život. *Ako se samo u ovome životu uzdamo u Krista, najbjedniji smo od svih ljudi!* (1 Kor 15,19). Mi, naprotiv, očekujemo *novu nebo i novu zemlju* (Otk 21,1), tj. preobrazbu našeg stvorenog svijeta: *Evo, sve činim novo* (Otk 21,5). Tim novim stvaranjem Božje je kraljevstvo došlo, jednom zauvijek, a u uskrsnuću će se Božji plan s ljudima definitivno ispuniti: *Zatim će doći svršetak, kada preda - pošto uništi svako poglavarstvo, svaku vlast i silu - Kraljevstvo Bogu i Ocu* (1 Kor 15,24).

Nada u Božju konačnu pobjedu ne oslobađa nas od sadašnjih dužnosti. Upravo ispravno shvaćena nada snažan je poticaj da se zauzimamo odvažno i strastveno za mirniji i pravedniji svijet, u kojem ljudi - u bratskoj i sestrinskoj ljubavi, u svjetskoj solidarnosti - preuzimaju dužnost upravitelja nad svim stvorenim, kako bi ono bilo sačuvano za sve muševce i žene i za budućnost života. Isus nam pokazuje put u Kraljevstvo Božje: *Jer, velim vam, ne bude li vaša pravednost veća od pravednosti književnika i farizeja, sigurno nećete ući u kraljevstvo nebesko* (Mt 5,20)."

Raduje me velika radost vjernika kršćana koju sam iskusi uskrsnih dana u susretima s "različitim" vjernicima. Razlog tolikoj radosti je bilo to što smo svi istoga dana slavili USKRS - temelj naše zajedničke vjere, dakle i temelj naše radosti. Ne dozvolimo da u nama zaspi taj Duh Uskrsloga Gospodina Isusa Krista.

POPIS BANDAŠA I BANDAŠICA OD 1991-2000.

- 1911. - Ive Prčić i Marija Prčić
- 1912. - Antun Skenderović i Maca Bajić
- 1913. - Stipan Dulić i Roza Peić Tukuljac
- 1914. - 1915. - 1916. - 1917. - 1918. - Nisu održane radi početka rata
- 1919. - Pajo Miković i Giza Šarčević
- 1920. - Stipe Dulić i Marija Dulić
- 1921. - Aleksandar Vidaković i Marga Kopunović
- 1922. - Nismo mogli ustanoviti
- 1923. - Jakov Šarčević i Manda Jaramazović
- 1924. - Geza Dulić i Kristina Jaramazović
- 1925. - Andrija Miljački M. i Klara Skenderović
- 1926. - Mate Romić-Regić i Kata Miljački M.
- 1927. - Marko Budinčević i Gabrijela Skenderović
- 1928. - Pere Matković i Giza Romić
- 1929. - Lajoš Penčić i Jelena Buljovčić
- 1930. - Franjo Ostrogonac i Rozika Pletikosić
- 1931. - Pere Jaramazović i Giza Prčić
- 1932. - Lacko Vojnić Hajduk i Elizabeta Poljaković
- 1933. - Josip Kujundžić i Stana Mukić
- 1934. - Mate Jaramazović i Etela Dulić
- 1935. - Bolto Kopunović i Eta Matković
- 1936. - Grgo Vukov i Franjo Šarčević
Elizabeta Đukić i Koca Skenderović
- 1937. - Ive Antunović i Tona Skenderović
- 1938. - Ive Oračić i Krista Dulić
- 1939. - Pajo Lipozenčić i Marga Dulić
- 1940. - Vinko Vuković i Terezija Kuntić
- 1941. - Djeca su vršila ulogu bandaša i bandašice kao i godine
1942. - 1943. - 1944. - 1945.
- 1946. - Lazo Ivković Ivandekić i Roza Gabrić
- 1947. - Grgo Skenderović i Anica Čović
- 1948. - Djeca su vršila ulogu bandaša i bandašice kao i godine
1949. - 1950. - 1951. - 1952. - 1953. - 1954. - 1955. - 1956. - 1957.
- 1958. - Remija Matković i Terezija Vujković L.
- 1959. - Ico Nimčević i Kata Temunović
- 1960. - Lazo Kujundžić i Marga Skenderović
- 1961. - Mate Dulić i Vita Skenderović
- 1962. - Antun Sudarević i Jaga Kujundžić
- 1963. - Ivica Stantić i Marta Pandžić
- 1964. - Mate Tumbas i Marica Vukov
- 1965. - Pajo Kopunović i Terezija Vojnić T.
- 1966. - Grgo Piuković i Dominika Kujundžić
- 1967. - Marko Tonković i Ilka Budinčević
- 1968. - Loko Kujundžić i Stana Stantić
- 1969. - Blaško Matković i Mira Budinčević
- 1970. - Pajo Prčić i Marica Pandžić
- 1971. - Lazo Gabrić i Marica Gabrić
- 1972. - Ivica Kopilović i Marija Milodanović
- 1973. - Lojzija Kujundžić i Julijana Kujundžić
- 1974. - Ante Skenderović i Ana Tonković
- 1975. - Ive Vojnić T. i Marica Brajkov
- 1976. - Tomislav Nimčević i Gabrijela Vukov
- 1977. - Stipan Brajkov i Nada Tumbas
- 1978. - Pere Kujundžić i Marica Gabrić
- 1979. - Marko Gabrić i Marga Stantić
- 1980. - Joso Kujundžić i Ruža Radnić
- 1981. - Ivica Lamić i Marija Ostrogonac
- 1982. - Stipan Vojnić P. i Marica Mlinko
- 1983. - Joso Vojnić P. i Gordana Cvijanov
- 1984. - Marinko Gabrić i Ivanka Stantić
- 1985. - Ante Stipić i Mara Sudarević
- 1986. - Grgo Dulić i Jelena Piuković
- 1987. - Marinko Merković i Marija Crnković
- 1988. - Pajo Ivanković i Vesna Crnković
- 1989. - Pere Ivković i Emilija Kujundžić
- 1990. - Lazo Cvijin i Roza Vukmanov
- 1991. - Radoslav Peić Gavran i Suzana Vukov
- 1992. - Ljubomir Mesaroš i Nevena Kujundžić
- 1993. - Ivan Piuković i Verica Malagurski
- 1994. - Jakov Radaković i Ana Žigmanov
- 1995. - Marinko Kujundžić i Suzana Dulić
- 1996. - Zvonimir Kujundžić i Gordana Francišković
- 1997. - Miroslav Kujundžić i Zdenka Ivković
- 1998. - Marin Kopilović i Danijela Stantić
- 1999. - Josip Francišković i Željka Zelić
- 2000. - Marin Kujundžić i Mihaela Ostrogonac

Jubilarna

"DUŽIJANCA 2001."

Početak rada ovogodišnje dužijance ozvaničen je odlukom Izvršnog odbora Skupštine općine Subotica, od 17. travnja o. g., kad je dono odluku da "Dužijancu 2001." ostvari **Počasni odbor** s uglednicima virskog, društvenog i političkog života, a da u Organizacijskom odboru budu članovi koji će odlučivati o sadržaju i izvedbi svi priredbi u okviru "Dužijance 2001.":

Lazo Vojnić Hajduk, pridsidnik;
Grgo Kujundžić, potpridsidnik i
Josip Horvat, potpridsidnik,
dok su članovi i organizatori pojedini priredbi:

Imre Kern, pridsidnik IO SO, Mirko Ostrogonac, potpridsidnik IO SO, Grgo Francišković, načelnik Odeljenja za društvene delatnosti SO, mr. Andrija Kopilović, župnik Marije Majke Crkve u Aleksandrovu; Andrija Anišić, župnik crkve sv. Roka, s. Silvana Milan, predstojnica samostana Kćeri milosrđa, iz HKC "Bunjevačko kolo": Joso Anišić, Jelena Piuković, Zvonimir Sudarević i Vojislav Temunović, te Alojzije Stantić, Grgo Piuković, Vlatko Vojnić Purčar, Jakov Letović, Martin Gabrić, Stipan Romoda, Stipan Kujundžić, Lazo Vukmanov Šimokov, Ivan Tikvicki, Pajo Đurašević, Bernadica Ivanković, Dušica Jurić, Katarina Čović, Karolina Vojnić Hajduk, Aleksandra Lipozenčić, Josip Dulić, Dragan Miljković, Milivoj Prčić, Dejan Kovač, Martin Bačić i Marija Sekulić.

Organizacijski odbor se sastojao 18. travnja na kojem je pridsidnik Lazo Vojnić Hajduk nazočno upoznao s priredbama s kojima će biti predstavljena "Dužijanca 2001.". On je svaku od priredbi obrazložio a ujedno i pridložio ko će biti njevi ostvarivači. Nazočni su taj program privatili, a pridvodnici pojedini priredbi su zaduženi da za slideći sastanak, 7. svibnja, pridstave svoju zamisao kako će i s kim tu priredbu ostvariti.

Ovim sastankom je počeo rad Organizacijskog odbora "Dužijanca 2001." koja je uvršćena u program kulturnog lita Subotice, ko zvanična gradska manifestacija.

U narednim brojevima našeg lista bit će te blagovrimeno upoznati o pridstojećim događanjima "Dužijance 2001.", a u međuvremenu je 25. travnja održana prva priredba, blagoslov žita.

Blagoslov žita na Markov

Već po višegodišnjem ustaljenom adetu "Dužijanca" se svake godine otvara blagoslovom žita na dan sv. Marka evanđeliste, 25. travnja. Tako je to bilo i ove godine kad je Organizacijski odbor odredio da će se Takmičenje risara, pa tako i blagoslov, obaviti na žitnoj njivi **Jose i Martina Gabrića i Jakova Bedića** u Gornjem Verušiću, na području župe Marije Majke Crkve iz Aleksandrova.

Ova njiva je malo dalje od tvrdog puta zato je bilo najpodesnije da se u ledini salaša Jose i Martina Gabrića postavi natkriven oltar i na njemu najpre služi sveta misa, posli koje se obavio blagoslov žita.

Domaćin Joso Gabrić i Joso Anišić, član org. odbora "Dužijance" na ledini na misi

Priredivači su pomalo strepili kako će obaviti blagoslov, jel je prija tog tri dana uzastopce padala kiša i raskvasila prten put i njive. Al je 25. travnja osvanio sunčan i nije trebalo više od jednog prijapodna pa da zemlja promane i da se prten put toliko prosuši da se autom moglo doći do salaša.

Okupljenom svitu svetu misu su rekli **preč. mr. Andrija Kopilović**, župnik Marije Majke Crkve, **preč. Andrija Anišić**, župnik crkve sv. Roke iz Subotice, i **preč. Antun Gabrić**,

umirovljeni dugogodišnji tavankutski župnik.

Nazočnom puku je pridložio **preč. mr. Andrija Kopilović** kojem je misao vodilja bila: "Riječi kult i kultura u suodnosu čovjeka. Korijen riječi kult odnos je između Boga i čovjeka, a kultura rada regulira odnos čovjeka prema čovjeku". Propovidnik je zamolio "Božji blagoslov da konačno shvatimo da bez kulta prema Bogu - bogoštovlju nema blagoslova, a bez kulture s ljudima nema suradnje i pravde. Molimo Boga da konačno blagoslovljeni uživamo blagoslov rada naših ruku".

Posli svete mise krenio je narod u prošijunu i pivao litanije Svi sveti. Prošijun je pridvođen križom kojeg je nosio domaćin **Martin Gabrić**, za njim je išlo dvadesetak osnovaca i pridškolske dice, nji su slidili miništranti, svećenici i puk, oko 400 duša. Posli blagoslova narodu se obratio Lazo Vojnić Hajduk:

"Naši stari su nam ostavili u naslijeđe mnogo lijepih običaja i kulturnog blaga, ali jedna tradicija je iznad svih. To je "Dužijanca" - svetkovina i zahvala Bogu na rodu žita, koje je izvor života, garancija blagostanja i opstojnosti. Ovdje ćemo 7. srpnja održati takmičenje risara. Pozivam sve ljude koji žele sudjelovati u organiziranju dužijance da se uključe u rad Odbora, da pokažemo koliko smo u zajedništvu jači, a promicanje kulture i duhovnog bogatstva našeg naroda nam je jedini cilj."

Nazočni su načupali po nekoliko strukova blagoslovljenog žita, koje će zadit za svetnjaču i dočekat da ga odmene blagoslovljeni klasovi zrilog žita, 12. kolovoza na svečanoj svetoj misi zajedničke dužijance. Tolikom svitu nije smetalo što je blagoslov obavljen na dosta "zabačenoj" njivi, al je zapaženo da nisu na blagoslov došli niki čelnici društveni organizacija i politički partija. No i brez odsutni draž je bila upravo u položaju njive s koje se med pridženim salašima vidila sva lipota naše neprigledne ravnice.

Posli obavljenog blagoslova narod se vratio u ledinu di su ji vridne reduše počastile sitnim tistom i pićom.

Ovogodišnji blagoslov žita je po načinu, di i kako je obavljen, dostojan jubilarne, devedesete dužijance od kad je prisvitli Blaško Rajić, ondašnji plebanoš crkve sv. Roke, 1911. godine objedinio sve salašarske u jednu zajedničku crkvenu dužijancu.

Alojzije Stantić

Piše: Stjepan Beretić

Crkva poslušala laika: Društvo za borbu protiv psovke (I.)

Subotica - protiv psovke

Kalačko-Bački nadbiskupski ordinarijat je 1869. godine u roku od samo par mjeseci prihvatio i odobrio inicijativu jednog Subotičanina da se na razini cijele nadbiskupije organizira Društvo za borbu protiv psovke. Inicijativu je prihvatio i podržao župnik svete Terezije, **Ivan Probojčević**, župni vikar župe svetoga Jurja, a **Ivan Radić** je spremno pomogao osnivačima da sastave pravilnik društva. Brzina kojom je sve učinjeno govori s jedne strane o tome koliko je psovka bila raširena, a s druge strane, i o tome, koliko su ljudi znali prihvatiti takvu inicijativu u interesu ljepote i kulture lijepoga govora. Premda takvo društvo u Subotici ne postoji, u župi Isusovoga Uskrsnuća u Subotici se svake godine na spomendan Žalosne Gospe organizira po dvije ure klanjanja na gradskoj Kalvariji, kao zadovoljština za grijeh psovke. Župnik te subotičke župe **mons. Bela Stantić**, na taj način nastavlja inicijativu koju su u gradu pokrenuli vjernici laici.

Stara subotička Gradska kuća

Tome je držao da su vremenske nepogode kazna za psovku

Izvjesni **Tomo Bedžula**, rodom iz Gornjeg Svetog Ivana (Felső Szent Iván kod Baje) se 6. lipnja 1869. godine obratio kalačkom i bačkom nadbiskupu s poduljim pismom u kojem primjerima ukazuje na raširenost psovke među Subotičanima. Iz njegovoga pisma se vidi, kako je on uvjeren, da cijelo mađarsko kraljevstvo pati od nevremena, od suše i nepogoda upravo radi mrskih psovki protiv Boga i svete vjere. "Nije čudo što Mađarsku sve godine pogađa svakovrsno zlo i nevjeme. U jezerima nema vode. Presušili su bunari. Snažni vjetrovi su isušili naše njive tako snažno da nam vinogradi, drva i usjevi ne nalaze hrane. Samo vjetrovi, mrazovi, tuča i mnoge vremenske nepogode. Mnogi se tuže kako Vlada prevelikim porezom iscrpljuje narod. Bedžula misli da ljude ne iscrpljuje Vlada, već njegovi grijesi. Kad bismo bili dobri, dao bi nam Bog dobre rodne godine, pa bismo lako mogli isplatiti porez. Ostalo bi nam i na hranu... Eto, i ja sam siromašan čovjek. Mraz mi je 2. svibnja ove godine napravio štetu od 1000 forinti. Da mi je vinograd rodio, tim bi novcem vrlo lako platio porez, a i na hranu bi mi ostalo. Ovako nam je Bog pokazao da može dati, ali da može i uskratiti. Sve su naše nevolje radi naši grijeha."

Batinom protiv psovke

Tome Bedžula se sjeća kako je bilo sa psovačima u Gornjem Svetom Ivanu kod Baje, dok je on kao dječak išao u školu. Čovjek koji bi se usudio psovati Boga dobio je, po naređenju seoskoga suca, 12 batina pred župnom crkvom. Ako se i dalje tvrdoglavao držao psovke, sproveli bi ga u Baju pred županijskog suca, gdje je bio kažnjen još težom kaznom. Ipak u to doba ljudi nisu toliko psovali. Nije čudo što su tih godina zemlje i vinogradi donosili bogati urod. Sada je drugačije.

Dječja psovka s pašnjaka

Iz pisma doznajemo da je 2. svibnja 1869. godine jaki mraz pogodio Suboticu. Propali su tom prilikom vinogradi i voćnjaci. 5. lipnja iste godine šetao je Tomo po svome voćnjaku i vinogradu. Promatrao je posljedice iznenadnoga mraza. Stegla ga tuga, da poludi. Iz njegovoga razmišljanja se trgnuo kad je sa susjednog pašnjaka začuo dječji glas. Neki dječak je psovao.

Spominjao je velikoga Gospodina Boga svetu Mariju, Krista Isusa. Psovao je bez prestanka. Dok jedna psovka nije utihnula, već je stizala novija. Četvrt sata nije prestajao. Tomo Bedžula više nije mogao trpjeti. Plakalo mu se od tuge. Kad je izišao iz vinograda, zatekao se na malom pašnjaku. Dok je oveće stado stoke tiho paslo. Za stadom je bio dječak. Nije mu bilo više od 7 - 8 godina. Taj dječak je psovao. Tome je našao šibu da išiba maloga psovača, ali je dječak utekao. Neumorni apostol protiv psovke je doznao tko je dječakov

otac, da ga upozori na zlu naviku djetetovu. Otac nije želio kazniti svoga sina, već je grubo nasrnuo na dobronamjernoga Tomu, uz primjedbu da ga se ne tiče što dječak psuje.

Psovači prid gradskom kućom

"Mnogo puta sam bio svjedok kako su zli ljudi najbučnije psovali Boga prateći se gore-dolje uz gajde i svirače ne samo po gradskim ulicama. Čak se i pred samom gradskom kućom čuju tako bučne psovke, da su ometali rad gradskih službenika. Gradski bi službenici otvarali prozore, da vide psovače. Ne da ih opomenu, već su ih smijehom podržavali. Gomila psovača se nije ustručavala psovati pred pandurima koji su bili pred gradskom kućom. Smijali su se službenici iz svojih ureda, a panduri pred ulaznim vratima. Kako ih nitko ne opominje i nitko im ne brani psovke, psovači iz dana u dan sve ogavnije psuju ne obazirući se ni na vjeru ni na Boga. Uzalud im svećenici propovijedaju. Psovači drže da je Bog obična igračka prirode. Ja puno puta opomenem ljude koji tako psuju, na što mi odgovaraju da zakon ne brani psovku, pa prema tome psovka i nije grijeh. Uostalom psuju i ljudi u zakonodavstvu. I zaista psuju i službenici, i gospoda, građani, majstori, seljaci, gazde, psuju i siromašni nadničari. Jednom riječju, psuje i siromah i bogat, psuje i muško i žensko, gotovo svatko bez obzira na vjeru. Pa ako to tako ostane, a Vlada ništa ne poduzme, onda nema izgleda, da nas Bog još dugo trpi na ovoj zemlji."

(nastavlja se)

Uređuje: s. Blaženka Rudić

"DOĐI I POSLUŠAJ RIJEČ BOŽJU"

Kao što je rečeno u prošlom broju Zvonika, Neokatekumenski put ne traži publiciteta. Za one koji čuju i pitaju za taj Put vrijedi ovaj poziv: **Dođi i poslušaj!** Ne postavljaju se nikakvi uvjeti i svatko može doći.

Kako započeti Put?

U župama koje su prihvatile Neokatekumenski put održavaju se kateheze na koje može doći svatko tko želi. Održi se 15 kateheza, a nakon toga oni koji žele krenuti Putem osnivaju novu zajednicu. Temelji zajednice jesu služba riječi i euharistija. Za zajedničku službu riječi koja se održava jednom tjedno pripremaju se članovi u manjim grupama. Na svakom susretu obrađuju biblijske tekstove na određenu temu, traže tumačenja i o njima razmišljaju. Jednom tjedno slave euharistiju kao zajednica, a nedjeljom su prisutni na euharistijskom slavlju cijele župne zajednice. Zajedničkom slavlju službe riječi i euharistije predsjedava župnik. Na ovim susretima se prikuplja pomoć za potrebne u zajednici.

Prisutnost Puta na našim prostorima

Najbliža zajednica Puta nam je u Đurđinu, u župi sv. Josipa Radnika, a zajednici predsjedava župnik **Lazar Ivan Krmpotić**. Postoje zapravo dvije zajednice koje okupljaju od 40 do 50 članova. Neokatekumenski put je u Đurđinu započeo prije 4 godine. Osim u Đurđinu zajednice postoje još u Novom Sadu, Beogradu, Šapcu, Valjevu, Boru, Nišu, Baru i Kotoru.

Put nade i ljubavi

Što ovaj Put znači za konkretni život posvjedočili su nam neki članovi iz zajednice.

Dragan i Ljilja iz Đurđina:

"Moja supruga i ja smo se razišli i nije više bilo nade da živimo zajedno. Tražili smo spas u ovome svijetu, bili smo nesretni. Poslije kratkog vremena pomirili smo se, ali i dalje je postojao zid između nas. Bili smo bez nade. Upravo tada kad već nismo znali kamo u životu bez radosti i cilja, u Đurđin dolaze neokatekumeni i navješćuju nam Radosnu vijest: da Bog ljubi svakoga od nas onakvog kakav je!

Pozvani na tu ljubav ulazimo u zajednicu. Malo po malo, zahvaljujući euharistiji i slušanju Božje riječi, prihvaćamo jednu stvarnost - upoznajemo sebe. Postajemo

svjesni svojih grijeha i ozbiljnosti posljedica. Premda smo išli i prije u crkvu, nikada nismo pridavali važnost Božjoj riječi. Danas u njoj vidimo jedan konkretan život; svakodnevno trpljenje, koje je s ovom ljubavlju s križa puno lakše i moguće.

Ni supruga, ni ja više ne ulazimo tako jednostavno u grijeh, jer je riječ Božja u centru našeg života. Između nas zid je srušen. Naša ljubav je sada iskrena, obogaćena onom pravom ljubavlju Isusa Krista. Na ovom Putu nalazimo se 2 godine i Gospodin nam daje da vidimo da nismo mi jedini s problemima, da mislimo na druge i molimo za njih.

Danas naš život ima cilj i smisao. Svu onu radost koju smo primili ničim nismo zaslužili, nego smo je dobili na dar od Boga. Smisao našeg života je postati pravi kršćanin.

U zajednicu odlazimo 2 puta nedjeljno i mnoge ove znakove vidimo na našoj braći i sestrama, svjesni da ove promjene u ljudima nisu magija nego djelo Božje. Zajednica je za nas jedna velika obitelj, naš drugi dom; davno slomljena loza prve kršćanske zajednice koja je ponovno počela rasti. Zahvaljujemo Gospodinu jer nas je ovakve kakvi jesmo pozvao na svoju ljubav i mir."

Put smisla i mira

"Ja sam **Ester Horvat** iz Đurđina. Želim svojim iskustvom svjedočiti o Neokatekumenskom putu. Imam 29 godina. Do svoje 26. godine nisam imala kontakt s Crkvom. Na Put me je pozvala sestra iz zajednice. Prve godine se nisam odazvala na poziv, a na drugoj seriji kateheza sam uvijek bila prisutna. Kroz njih sam shvatila smisao svog života. Moj život je dobio drugi smisao, kao što mi je obećano na pozivnici: da ću naći svoj mir i da me Bog ljubi takvu kakva jesam.

Prije ulaska u zajednicu bila sam ateista i mnogo zla sam učinila u svom životu. Jedno od njih je bilo ubojstvo nerođenog djeteta, koje mi je ostavilo veliku grižnju savjesti i bol u duši. Na ovom Putu sam doznala da je ovo smrtni grijeh zbog kojeg nisam imala mira u životu.

U zajednici neokatekumena nalazim svoj mir, iz nje crpim snagu preko čitanja i slušanja Božje riječi da ne upadnem u grijeh, jer u teškom grijehu sam mrtva, a živa jedino u Kristu. Zato molim Krista da me

Josip Bako pored kipa sv. Josipa u istoimenoj crkvi u Nazaretu

vodi i dalje ovim putem života po njegovoj volji.

Ovim svojim iskrenim iskustvom želim pomoći mladima da ne zapadnu u isti grijeh kao ja i da se približe Isusu Kristu i Crkvi i svim milostima koje jedino tu mogu primiti."

I mladi na Putu

Mlada novinarka iz Đurđina **Snežana Dulić** razgovarala je s jednim mlađim članom zajednice - **Josipom Bako** (15 god.) pa izdvajamo ono što ide u prilog svjedočenju o ovom Putu.

"Ja sam na kateheze došao iz radoznalosti. Ispočetka je bilo više mladih ali su mnogi odustali. Ovaj Put je put obraćenja i pozvani su svi jer za svakoga Bog ima pravu riječ. Sve se temelji na Božjoj riječi. Put Krista treba da bude put svakog kršćanina.

Neokatekumeni često idu na hodočašća jer je to način da se obnovi i produži vjera. Ja sam imao tu milost da idem u Svetu Zemlju na susret s Papom i na hodočašće mladih u Rim. Hodočašće u Svetu Zemlju bilo je nešto najljepše što mi se u životu moglo dogoditi. Obišli smo sva važnija mjesta iz Isusovog života. Centralni događaj je bio susret s Papom na brdu Blaženstava gdje je bilo prisutno oko 100.000 mladih iz cijeloga svijeta. Samo još da kažem da smo spavali pod velikim šatorima na obali Genezaretskog jezera u blizini mjesta gdje je Isus umnožio kruh i ribu.

Neokatekumenska zajednica je mjesto gdje se može živjeti pravo zajedništvo s ostalom braćom, ali takvo zajedništvo je uistinu teško dostići."

Kafana - "Duka"

Subotica,
Preradovićeva 4
(u Bunjevačkom kolu)
Tel: (024) 555-738

Organizira:
- svadbe,
- rođendanska slavlja,
- bankete i dr.

Svakog dana: MENI RUČKOVI
Nedjeljom:
"BUNJEVAČKA UŽNA"
Posebno se preporučamo za
organiziranje "Poduša"
vl. Jakov Letović

Radno vrijeme: od 12 - 22
nedjeljom od 12 - 16
ponedjeljkom zatvoreno

Subotica, Maksima Gorkog 26

Radno vrijeme: radnim danom od 9,30-12 i 16,30-19 sati
Radno vrijeme očnog liječnika: radnim danom od 17-19 sati

„URNA“

Trg žrtava fašizma 1
Telefon: (024) 554-848, 25-109

Prodaja pogrebne opreme, prijevoz i ceremonijal sahrane
dajemo i na odloženo plaćanje - po dogovoru

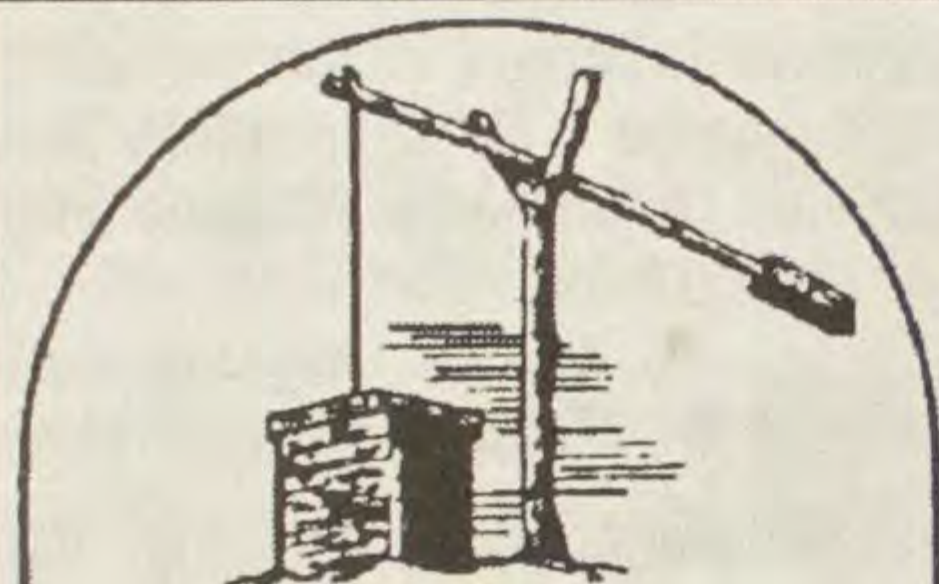
DEŽURSTVO: svih 24 sata; tel: 558-011 non-stop

**Vremena
su teška.
Svaka pomoć
nam je
dobro došla.
Unaprijed
hvala svakom
darovatelju.**

**DOBITNIK ZLATNOG KLJUČA NA
38 MEĐUNARODNOM SAJMU
NAMEŠTAJA U BEOGRADU**

P.T.P. "BANE" 24000 Subotica, Botinska 34,
Telefon: 24 561 187, Telefon faks: 24 561 186,
e-mail: bane@tippnet.co.yu

SALAŠ

ZEMLJORADNIČKA ZADRUGA

Tel: (024) 566 - 577

RENAULT

Koncesionar

VIDAKOVIĆ

Prodaja rezervnih delova i servis

Subotica, Braće Radića 51-53
Tel./fax:024/553-567

Fideks

Trgovinsko preduzeće na veliko i malo, uvoz i posredništvo

Prčić Marinko

24000 SUBOTICA
Huga Badallća 12

Tel./fax: 024/553-809
Tel.stan: 024/556-281
Mobilni: 064 113 39 59

Dr. Kern Katalin
specijalista - fizijatar

Radno vrijeme:
ponedjeljak - petak: 8 -13 sati
poslijepodne: terenski rad

Subotica, Ptujaska 1
Tel: (024) 551-375

Djelatnost ordinacije

- Bolovi u kičmi i zglobovima
- Reumatologija
- Internistički pregled; snimanje EKG, terapija
- Neurološki pregled i terapija, EEG
- Psihijatrijski pregled i psihoterapija
- Ortopedski pregled
- Urološki pregled
- Kućna posjeta i kućno liječenje sa suvremenim aparatima

Godišnja pretplata za "ZVONIK"

- SR Jugoslavija 360 dinara,
- inozemstvo - 40 DM ili 160 kuna;
- avionom 30 USD

Pretplatnici iz inozemstva i R. Hrvatske
uplate mogu poslati pošt. uputnicom ili
čekom na adresu:

Gabrijela Skenderović,
Kneza Trpimira 1/3, 44320 Kutina
R. Hrvatska - tel: 99 385 (0)44 681-272

Možete nam pisati i na
E-mail adresu:
zvonik@tippnet.co.yu

INTERNET

www.
TippNet
.co.yu

Internet provajding

Prodaja računara

Instalacija i održavanje računarskih mreža

Pojedinačni i grupni kursevi

(Windows, Word, Excel, Internet)

(024)555-765 Braće Jugovića br. 5. Subotica
e-mail: support@tippnet.co.yu

Čitajte nas
na WEB strani
www.tippnet.co.yu/ZVONIK

Poljoprivredna apoteka

NUDIMO:

AgriS

Subotica

- sredstva za zaštitu bilja
- sjemensku robu
- dajemo besplatne stručne savjete

Radno vrijeme od 8 - 19 sati, a subotom od 8 - 12 sati

Prešernova ulica 37 (kod crkve sv. Jurja), Tel/fax: 20-966

TKO MOŽE ČUDESNO OZDRAVITI?

Budući da sam jako bolesna i vezana uz svoju sobu i krevet, rado čitam "Zvonik", a volim čitati i Sveto pismo, osobito Novi zavjet. Uočila sam da je Isus ozdravio jako puno bolesnika. Isto su činili i apostoli. Isus je rekao da će i njegovi učenici činiti djela koja je on činio, čak i veća. Molila bih Vas da mi odgovorite kakva su to veća djela od Isusovih i zašto danas, barem u našoj sredini, nema čudesnog liječenja i ozdravljenja. Zar naši biskupi i svećenici nemaju toga dara? Da li i obični vjernici mogu liječiti bolesne? Da li svi bolesnici mogu na čudesan način biti ozdravljeni?

Jedna teška bolesnica, Subotica

Odgovarajući na Vaše pitanje kao i uvijek, ponovno moramo raslojiti tekst na nekoliko potpitanja odnosno tema, jer ste postavili više pitanja i dotakli nekoliko važnih vjerskih istina. Počeo bih ponajprije s najvažnijom porukom Novoga zavjeta o patnji i bolesti. Dok se u većini knjiga Staroga zavjeta bolest i patnja smatraju znakom odbačenosti pa čak i kazne Božje, u Novom zavjetu je to posve drugačije. Stari zavjet i bolest i patnju i samu smrt gleda kao odsutnost Boga iz tih stanja čovjekova života. Isus Krist postavši čovjekom prima na sebe patnju, bol pa i samu smrt. Pretvara ih, dragovoljnim prikazivanjem, u znak svoje ljubavi prema čovjeku. Štoviše, patnja i smrt postaju cijena otkupljenja i znak najveće ljubavi, "jer nitko nema veće ljubavi od ove da tko svoj život položi za svoje prijatelje" (Iv 15,13). Dakle, patnja pa prema tome i bolest, pa i sama smrt više nisu za kršćanina znak Božje kazne, nego baš suprotno, znak Božje prisutnosti u čovjekovom životu i znak sudjelovanja čovjeka-kršćanina u suotkupiteljskom djelu samoga Isusa Krista. Zato je Pavao mogao tvrditi da on propovijeda "Krista raspetoga" i da je njemu osobno "smrt dobitak" (usp. 1 Kor 1,23; 2,2; Fil 1,21).

Ova tvrdnja spada u domenu apsurdnosti kršćanstva ali naša vjera je takva i u njoj će do konca svijeta bolest, patnja pa i smrt imati nadnaravnu i milosnu dimenziju.

Dobro spominjete da je Isus u svom zemaljskom životu ozdravio puno bolesnika, no daleko, daleko više bolesnika je ostalo bolesnima i u Isusovo vrijeme i, naravno, puno ih je umrlo od raznih bolesti. Dapače, vrlo je mali broj onih koje je Isus ozdravio. Njegovo ozdravljivanje bolesnika uvijek je bio znak. Ponajprije je tražio od bolesnika vjeru. Dakle, darovao je priliku bolesniku za jednu nadnaravnu vrednotu, a to je vjera u Boga i Sina čovječjega. I samo po mjeri vjere i u dimenziji vjere učinio je znak ljubavi prema bolesniku, nagradivši njegovu vjeru čudesnim ozdravljenjem, a nama ostavljajući vrlo jasnu

poruku: SAMA JE VJERA LIJEK. Dakle, Isus ljubi čovjeka patnika, bolesnog čovjeka i odmah daje pouku za sva vremena da vjerovati znači biti na putu ozdravljenja.

Dozvolite mi ovdje jednu posve osobnu digresiju. Više puta sam hodočastio u Lurd, poznato stjecište bolesnika iz cijeloga svijeta. U svakoj grupi hodočasnika nalazi se više stotina bolesnika. Oni svi mole ozdravljenje. Po broju jedva

tko ozdravi, ali se svi vraćaju iz Lurda drugačiji, jer prihvaćaju svoju bolest u sasvim novoj dimenziji - čak dimenziji sreće. Nije li to prihvaćanje bolesti veće čudo od samoga ozdravljenja?! Odgovor je jasan: zdravlje duše u bolesnom tijelu najveće je čudo Božje milosti, a to Bog čini neprestano. Što se tiče apostola, oni su imali od Isusa čak i zapovijed da navješćujući Evanđelje i liječe bolesne, izganjaju zlo-duhe... Ali i kod njih je čudesno ozdravljenje bio znak ljubavi i potvrda da to čine nadnaravnom snagom - i u ime Isusa Krista. Taj svjedočki znak je osobito trebao prvoj Crkvi koja je svojim suvremenicima morala postaviti jasne temelje da je apostolska služba nastavak Isusova djela.

Posve novo poglavlje Vašega pitanja je poimanje spasenja koje se događa po sakramentima koji su plod Isusove muke, smrti i uskrsnuća. Dok je Isus živio i činio čudesne znakove, čin spasenja još nije bio završen. Tek nakon njegove smrti, uskrsnuća i uzašašća, događa se nastavak njegova djela snagom sakramenata koji su u milosnom redu svaki za sebe tako čudesno djelo da nadmašuju i ona djela koja je Isus činio dok je kao čovjek služio čovjeku poučavajući i liječeći. Pogledajte činjenicu: grešan čovjek, koji snagom vjere priznaje Boga kao milosrdnoga Oca i iskreno priznaje svoju grešnost, u sakramentu pomirenja (ispovijedi) biva osoba na kojoj se do te mjere ispunjava Isusov pashalni misterij da dobiva natrag stanje krsne milosti i biva čist, bez grijeha. Koje fizičko ozdravljenje može biti bar približno veliko ovom neizmjernom čudu da čovjek grešnik u sakramentu ispovijedi postaje pravednik?! To su ta djela o kojima Isus govori i

mogli bismo nabrojiti svih sedam sakramenata i na njima pokazati kolika se preobrazba događa u duši njihovih primatelja. To čine danas naši biskupi i naši svećenici. U mnogo čemu i na mnogim područjima i obični vjernici. Vidite, dakle, da Vaše pitanje već u načinu kako ste ga postavili traži odgovor da je sakramentalna služba svećeništva po naravi iscjeliteljska. Vrlo odgovorno tvrdim: kad bismo svi živjeli sakramentalnim životom, ali autentično i pravo, mnoge bi bolesti nestale, mnogi bi ozdravili, a kad bi cijelo čovječanstvo shvatilo Božji plan s čovjekom nestao bi zacijelo još veliki dio bolesti koje su posljedice ljudskog neodgovornog i nepravednog ponašanja (pitanja ekologije, pravedne raspodjele dobara, pitanje gladnih...).

Međutim, ipak Vam dugujem konkretan odgovor i na takozvana čudesna ozdravljenja danas. Ona postoje. I danas u mnogim zajednicama u Crkvi prepoznaju se karizmatički darovi podijeljeni pojedinim ljudima koji su obdareni Božjim darom iscjeljivanja. O tom vrlo jasno i konkretno piše sv. Pavao: "A svakomu se daje očitovanje Duha na korist. Doista, jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, drugome riječ spoznanja... drugomu dari liječenja u tom jednom duhu; drugomu čudotvorstva, drugomu prorokovanje..." (usp. 1 Kor 12,1-11). Svaki dar - karizma je dar za dobro čovjeka. Ti vjernici ili svećenici vrše službu baš onako kao što je čini svaki savjesni svećenik, biskup ili vjernik. U onom omjeru u kojem je Isus u svoje vrijeme čudesno liječio bolesnike, kao znak ljubavi i vjere, događa se to i danas.

Zaključio bih jednim pitanjem Vama, sebi i svim čitateljima: možda nam ipak danas fali malo više vjere? Osnovni je problem, dakle, naša vjera, naše povjerenje u Isusa i naš odnos prema Bogu i čovjeku. Znam da odgovor nijedan pa ni ovaj ne može biti cjelovit, ali je utješna istina i Vama i svima što je ipak Isus živ, i što je kao uskrsli među nama, i što je na djelu i danas!

Mr. Andrija Kopilović

NAMA JE DOVOLJNO DA ZNATE ZA NAS...

FUNERO

PRIVATNO POGREBNO PREDUZEĆE

- SUBOTICA, Karadordev put 2
Telefon (danonoćno): 024 / 55-44-33
- BAJMOK, JNA 3 (u cvečari "MARIŠKA")
Telefon (danonoćno): 762-024
- PALIĆ, Jo Lajoša 18 (u cvečari "ORHIDEJA")
Telefon: 753-759
- HORGOS, Borisa Kidriča 7
Telefon (danonoćno): 792-202

RAJIĆEVI DANI

7. i 8. lipnja (juna) 2001. u 19 sati
u HKC "Bunjevačko kolo"

ZNANSTVENI SKUP o Blaška Rajiću

9. lipnja predstava
"BETLEMARI", pastirska igra Blaška Rajića

10. lipnja u 17 sati
akademija i svečana sv. misa u crkvi sv. Roka
u povodu 50. obljetnice smrti Blaška Rajića

POZIV bandašima i bandašicama

Ovogodišnja DUŽIJANCA je jubilarna, jer slavimo 90 godina od njenog osnutka (1911. godine).

Pozivamo sve bivše (živuće) bandaše i bandašice, osobito one koji su kao djeca bili bandaši i bandašice (za vrijeme rata), da se jave za sudjelovanje u ovogodišnjoj dužijanci. Tako ćemo se najbolje podsjetiti na sve dužijance u proteklih 90 godina.

Svi zainteresirani mogu se prijaviti i saznati detaljnije informacije kod:

1. HKC "Bunjevačko kolo", Preradovićeve 4, tel.: 555-589 ili
2. Grgo Piuković, D. Jarnević 49, tel.: 34-589

Sve čitatelje pozivamo da pogledaju popis svih bandaša i bandašica na stranici 28. i obavijeste bandaše i bandašice koje osobno poznaju.

Unaprijed se zahvaljujemo na vašem odazivu i srdačno vas očekujemo.

Organizacijski odbor "Dužijanca 2001."

ZLATNA HARFA

Smotra dječjih župnih zborova na Paliću
17. 06. 2001.

Sve informacije kod s. Mirjam Pandžić,
Marije Bursać 38, tel. 30-434

PREPORUČAMO

Iz tiska je izašla knjiga poezije s. Blaženke Rudić:
"DRAGOCJENA BLIZINA"

Ovaj književni prvijenac s. Blaženke možete nabaviti u Uredništvu "Zvonika" i kod autorice (sestre dominikanke, tel. 557-380) po cijeni od samo 100 dinara.

P.P. "HERBACOMMERCE" ZA DELATNOST U POLJOPRIVREDI, PROIZVODNJI,
USLUGE I TRGOVINU, EXPORT-IMPORT, d.o.o. - p.o. STARI ŽEDNIK

"POLJOAPOTEKA"

vl. Kata M. Ostrogonac

dipl. ing. zaštite bilja

Poštovani proizvođači hrane, od
1996. god. NE MORATE SVE SAMI
POVEZUJE NAS POVJERENJE!

24224 Stari Žednik
Zmaj Jovina 12

Tel: 024/ 787-288

MARIJA TOMISLAVA - ANA LOVAKOVIĆ

1935-2001.

Okrijepljena svetim sakramentima, nakon duge i teške bolesti, u 66. godini života i 40. godini redovništva, 5. travnja 2001. preminula je s. M. Tomislava. Sprovod drage pokojnice bio je 9. travnja iz mrtvačnice na Mirogoju.

S. Tomislava rođena je u Trnavi kod Đakova 21. kolovoza 1935. godine od oca Franje i majke Janje r. Ratković. Imala je 22 godine kada se odazvala Isusovu pozivu slijedeći ga u Družbi sestara Naše Gospe. Na blagdan Male Gospe 8. rujna 1957. ulazi u samostan a 1959. u novicijat. Prve zavjete polaže 1961. a doživotne 1967. godine.

Već druge godine po polaganju prvih zavjeta, 1962. godine, došla je u Suboticu. Povjereno joj je spremanje u sjemeništu. Tu je ostala do 1990. godine. Punih 28 godina s. Tomislava među sjemeništaricama srcem majke i dušom djevice svjedoči karizmu svoje Družbe. Jednostavna i tiha, predana svom pozivu, svjedočila je i vjerovala da je svaki rad, pa tako i rad u vrtu, kuhinji i crkvi, onoliko vrijedan koliko smo ljubavi u nj uložili. Uvijek je bila nasmijana i pričala o svojim "dečkima". Tako je, naime, nazivala sjemeništarce kada je o njima govorila. Što je za njih značila i koliko ih je voljela, s kakvom je ljubavlju za njih radila, mogu posvjedočiti mnogi današnji svećenici.

Voljela je svoju redovničku zajednicu. Nastojala je i željela u njoj uvijek dati svijetli primjer. Posvjedočila je to kada su potrebe Družbe zatražile da napusti Suboticu i pođe u Zagreb.

Svoju tešku bolest vjerom je prihvatila i mirno prešla k svome Gospodaru.

Na sprovodu su iz Subotice bili mons. István Koncz, direktor biskupske kancelarije i mons. Marko Forgić, duhovnik sjemeništa "Paulinum".

MARIJA ĐURIĆ

1930-2001.

Živjela je sama, rastom tako malena a u vjeri velika, naša teta Marija. Kada je krenula na sv. misu, noge je više nisu htjele slušati. Susjeda ju je našla u dvorištu i unijela je u kuću. Htjela je odmah pozvati hitnu pomoć ali je teta Marija rekla: "Ja ću biti dobro. Samo ti idi na misu, nedilja je i treba moliti krunicu."

Marija Đurić je bila "pridnjakuša" u župi sv. Križa. Svakodnevno je molila krunicu i u svojim molitvama uvijek je Marijinu zagovoru preporučala naše svećenike i molila za duhovna zvanja.

Kad god smo je pitali kako je, uvijek je odgovarala "Ovako dobro još nikad nije bilo." Gospodin je ipak odlučio pozvati je k sebi. Večer prije preminuća posjetio ju je župnik Lazar Novaković. Još je imala snage staviti križ na sebe ali više nije mogla moliti s nama. Pratila je Isusa na križnom putu u svojoj postelji, svojim patnjama.

Od zemnih ostataka naše tete Marije oprostili smo se 11. travnja na velikom katoličkom groblju u Somboru. Jedno je mjesto u našoj crkvi ostalo prazno, ali mi vjerujemo u ponovni susret s njom.

Z. L.

ZVONIK, Katolički list (mjesečnik). Izdaje: Rimokatolički župni ured sv. Roka, 24000 SUBOTICA, Ivana Milutinovića 52. Telefon: 024/554-896; E-mail: zvonik@tippnet.co.yu. Uredničko vijeće: Andrija Anišić - glavni i odgovorni urednik; Franjo Ivanković - zamjenik glavnog i odgovornog urednika; mr. Ervin Čeliković - tehnički urednik; Katarina Čeliković - lektor i korektor; Josip Anišić, Željko Augustinov, Stjepan Beretić, Marko Forgić, Bela Gabrić, Ladislav Huska, Vesna Huska, Josip Ivanković, Elizabeta Kesler, mr. Andrija Kopilović, Grgo Kujundžić, s. Silvana Milan, o. Mato Miloš, Lazar Novaković, Ivan Piuković, Blaženka Piuković, s. Blaženka Rudić, Alojzije Stantić, Branko Vaci; Uredništvo stranica mladih: Ljubica Crnković, Igor Čeliković, Biserka Jaramazović, Marina Kujundžić, Ivana Lazić, Dijana Šarčević, Željka Zelić. List je registriran u Ministarstvu za informacije Republike Srbije, broj: 632-1093/94-03, 20.10. 1994. Tisak: Štamparija "PRINTEX", Stipe Grgića 58, Subotica, Tel.: 024/554-435.

OD ZVONIKA DO ZVONIKA U BOJI

"Božji grob" u katedrali s čuvarima

Blagoslov ulja u subotičkoj katedrali - Veliki četvrtak 2001.

"Božji grob" u crkvi Marije Majke Crkve čuvala su djeca

Jedinstveni Uskrs u župi Isusova Uskrsnuća Euharistijsko slavlje predvodio je nuncij Eugenio Sbarbaro

"Božji grob" u franjevačkoj crkvi

Blagoslov žita na njivi obitelji Gabrić na Verušiću

Prvi put na Danu mladih - mladi iz Zmajeva sa župnikom

Ustoličenje novog beogradskog nadbiskupa

O. Leopold Rochmes čita Papinu bulu o imenovanju novog beogradskog nadbiskupa

Nastupni govor novog nadbiskupa

Brojni biskupi i svećenici na slavlju u beogradskoj katedrali

Najugledniji gosti na slavlju: nuncij Sbarbaro, episkop Lavrentije, kardinal Puljić i o. Van Hecke

Nuncij i nadbiskup Perko ustoličili su novog nadbiskupa

Nadbiskup Perko predaje biskupski štap svom nasljedniku nadbiskupu Hočevaru

Ep. Lavrentije i ministar vjera srdačno pozdravljaju "starog" nadbiskupa

Predstavnici duhovnih pokreta pjevaju starom i novom nadbiskupu